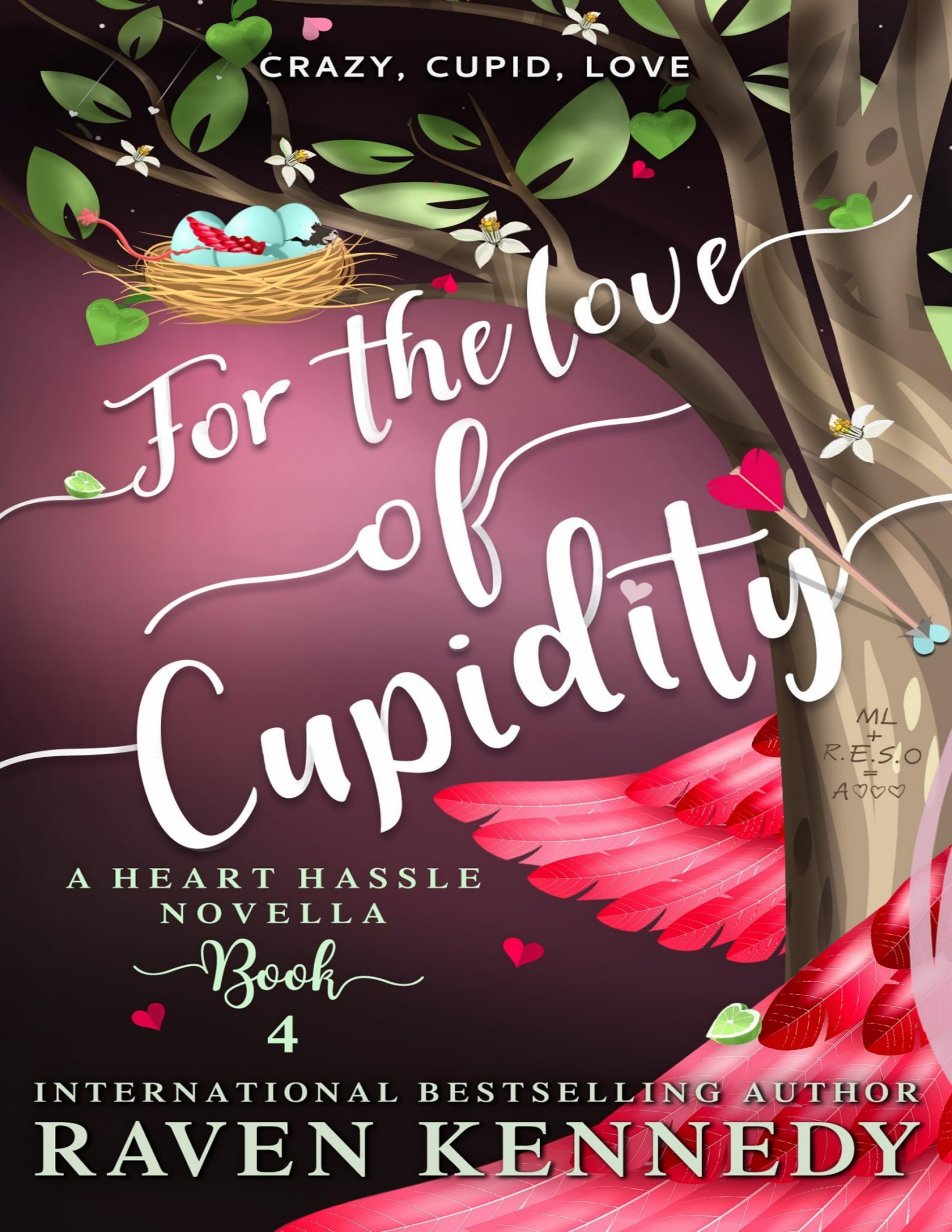

CRAZY, CUPID, LOVE
For the Love of Cupidity
ML + R.E.S.O = A♡♡♡
A HEART HASSLE NOVELLA
Book 4
INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
RAVEN KENNEDY

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

AŞK IÇIN

KALP GÜÇLÜĞÜ ROMANI

RAVEN KENNEDY

İÇİNDEKİLER

Yazarın Notu Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22

Okuduğunuz İçin Teşekkürler
Teşekkür Bölümü
Also by Raven Kennedy Yazar
Hakkında

Copyright © 2019 by Raven Kennedy

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitap bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Bu eser veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntıların kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Cilalı Mükemmellik tarafından
düzenlendi Kapak A.T. Kapak
Tasarımları tarafından hazırlandı

YAZARIN NOTU

Bu roman Kalp Sıkıntısı serisinin devamı niteliğindedir. Bu hikaye üçüncü kitabın bitiminden sonra geçmektedir. Kadın ana karakterin birden fazla eşinin olduğu fantastik bir romantik komedidir. Açık dil ve cinsel durumlar içerir ve 18 yaş ve üzeri izleyiciler için tasarlanmıştır. Bu seri tamamlanmıştır.

Muhteşem okuyucularıma - bu sadece sizin için.

BÖLÜM 1

"Yine parlıyorsun."

Tek gözümü açıyorum ve uyandırıldığım için inliyorum.

"Kabullen artık," diye mırıldanıyorum yastığa doğru.

Arkadaşlarımdan birinin, aşk tanrısı patronumun izinin parlak pembe renkte parladığı bileğimi tuttuğunu hissediyorum. İlk başta, sevgiyle okşamak üzere olduğunu düşündüm ama hayır. Parlak ışığı söndürmek için battaniyenin altına sokuyor.

Pislik.

"Çok erken," diye homurdandığını duyuyorum Evert'in, sesi uykudan cızırdıyor.

Kabul ediyorum, gözlerimi tekrar kapatıyorum, içinde bulunduğum ağır uykuya geri dönmeye hazırım, o sırada bir ölüm perisinin parçalara ayrılması gibi ses çıkaran ani bir çığlık duyuyorum. Minik bir beden kendini yatağımıza fırlatıyor ve adamlardan birinin üzerine düşüyor. Sylred'in bir ses çıkardığını duyuyorum ve ardından keyifli çığlıklar aralıksız konuşmaya dönüşüyor.

"Uyan, uyan, uyan! Kanat günü!"

Başımı kaldırdığımda iki yaşındaki kızımızın Sylred'in sırtında oturduğunu, Ronak'ın kaslı kolunu salladığını ve kırmızı genfin kuyruğuyla Evert'in yüzüne vurduğunu görüyorum. "Haydi, babalar! Kanat günü! Kanat günü!"

"Tanrı aşkına, daha gün doğmadı bile," diyor Evert, yüzüne çarpan kuyruğu uzaklaştırmaya çalışarak.

"Eğer dün gece kendi yatağımda uyursam, bugün bana uçmayı öğreteceğini söylemiştin. Bunu sen söyledin."

Bu kadar genç yaşta mükemmel konuşma becerileri için kendimi suçluyorum. Bu hem bir lütuf hem de bir lanet. İlk doğum gününden beri tam cümlelerle konuşuyor. Uykusunda bile konuşuyor.

"Onları bu kadar erken kaldırabileceğini sanmıyorum," diyorum ona. Amorette düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı ve hiçbiri hareket etmeyince

Sylred'in sırtında ayağa kalkar ve sistematik bir şekilde genfin'den genfin'e atlama taşı gibi zıplamaya başlar.

"Bunu yapmanın bir yolu da bu."

Hırçın kızımız üçüncü kez Ronak'ın üzerine atlayamadan, kolu dışarı fırlıyor ve onu ortasından yakalayıp havaya fırlatıyor. Kızımız sevinç çığlıkları atıyor.

Küçük bedeninin ulaştığı gülünç yükseklik karşısında kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ama bu ikilide hep böyle oluyor. Adam onu ortasından tekrar tekrar sıkıca yakalıyor ve kız neşeyle kıkırdıyor. Onu her yukarı fırlatışında adamın güçlü pazuları esniyor. Cidden, bu adam gelmiş geçmiş en iyi kaslara sahip. Bazen gerçekten ihtiyacım olmasa bile ondan kavanoz açmasını, odun kesmesini ya da bir şey kaldırmasını istiyorum. Sadece kaslarının esnemesini izlemeyi seviyorum. Bu görüntü vajinamın çiçek açmasına neden oluyor.

"Tekrar, tekrar!" Amorette ciyaklıyor ve kahkahası o kadar bulaşıcı ki elimde olmadan yastığıma doğru gülümsüyorum.

Ronak kahverengi kaşlarını bana doğru kaldırarak, "Siz kadınlar çok talepkârsınız," diyor.

Kuru dudaklarımı yalıyorum. "Biz sadece ne istediğimizi biliyoruz."

Amorette'i son bir kez yakalıyor ve sonra yataktan kalkıp onu omuzlarının üzerinde sallayarak sırtına bindiriyor. "Kanat zamanı?"

"Evet, kanat zamanı!" diyor heyecanla, kuyruğu arkasında sallanıyor. Kuyruğu çok sevimli. Kanatları gibi kırmızı ve ucunda kafasındaki lülelerle uyumlu küçük bir tutam pembe saç var.

Ronak geçerken Evert'in kafasına bir şaplak atar. "Onu duydun. Ayağa kalk. Kanat zamanı."

"Lanet olası pislik," diye homurdanan Evert ona bir yastık fırlatır. "Ev Baba! Kötü bir kelime söyledin!" Amorette azarlar.

Sylred yataktan kalkarken, "Evet, öyle yaptı," diyor. "Ve şimdi kavanoza daha fazla para koymak zorunda." Sylred çok fazla en-

Evert'e ödeme yaptırarak sevinç.

"Siktiğimin kavanozu," diye homurdanıyor Evert doğrulup ellerini yüzünde ovuştururken.

Amorette onu işaret ediyor. "Yine kötü bir kelime söyledin!"

Bir kahkaha kaçıyor benden. Evert sonsuza dek küfür kavanozuna borçlu kalacak.

Çocuklar gömleklerini giyerken Amorette'i birbirlerine fırlatıyorlar ve Amorette gözüpek bir kız olduğu için plaj topu gibi her savruluşunda neşeyle kıkırdıyor.

Pembe saçları ve benim gibi kırmızı tüylü kanatlarıyla o kadar sevimli ki ona her baktığımda gülümsemekten kendimi alamıyorum. Bana benziyor ama onun da genfin babalarına çekmiş olduğuna şüphe yok ve sadece kuyruğunu kastetmiyorum.

"Bekle! Kılıcıma ihtiyacım var!"

Evert'in kollarından atlıyor ve en sevdiği oyuncağı aramak için odadan dışarı fırlıyor. Evet, bir kılıç. Sylred bunu onun için tahtadan yapmış ve *her yere* yanında taşıyor. Hatta o şeyle uyuyor. Ronak bununla garip bir şekilde gurur duyuyor. Ayrıca ona nasıl kullanılacağını öğretmek için gizlice kaçıyor. Fark etmediğimi sanıyor.

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" Sylred başıma bir öpücük kondurmak için yanıma gelerek soruyor.

"Ben iyiyim," diyorum ona gülümseyerek. "Yine de ona dikkat et. Ronak çok çılgınlaşıyor. Onu öylece gökten düşürmesine izin verme. Korkmasını istemiyorum."

Sylred kıkırdar ama Ronak alay eder. "Kızımız korkusuzdur."

"Tamam, iyi. Ama bu korkusuzluğu çok fazla teşvik etmeyin. I
ilk uçuş dersinde yaralanmasını istemiyorum. Cesur bir kız ama bazen kendi iyiliği için fazla cesur olabiliyor."

Ronak bana doğru geliyor ve üzerinde bir tişört olmasına rağmen kumaş hala şişkin kaslarının üzerinde duruyor. Ellerimi karın ve göğüs kaslarında gezdirmek istiyorum.

"Kızımıza bir şey olmasına asla izin vermem," diyor bana sertçe bakarak. O ateşli alfa sesini takınmış ve yüzündeki kendini beğenmiş ifadeye bakılırsa, bu ses tonunun beni ne kadar etkilediğini biliyor. Kalçalarımı birbirine geçiriyorum, acaba onu birkaç dakikalığına kaçırabilir miyim diye düşünüyorum, ama sonra Amorette koşarak odaya giriyor ve hızlı bir sevişme hakkındaki tüm düşüncelerim pencereden dışarı çıkıyor.

Bugünlerde seks için gizlice kaçmak zorundayız. Bir sistem var. Sopayı elden ele geçirmeye benziyor, ama bizim durumumuzda, yürümeye başlayan bir çocuğu erkeklerden birine verirken, diğer erkekler beni biraz acele hoopty için gizlice dışarı çıkarıyorlar. Beni en hızlı kimin orgazm edebileceğini görmek için bir meydan okuma olarak görüyorlar.

"Ben hazırım!" Amorette tahta kılıcını eline almış. Bu şey onun kadar uzun.

Gülümsüyorum. "Önce bir öpücük alabilir miyim?"

Koşarak geliyor, yanağıma bir tane kondururken küçük dudakları büzülüyor. "Günaydın, anne!"

"Günaydın, bebeğim."

Heyecanla Sylred ve Ronak'ın ellerinden tutup onları çekiştirmeye başlar. "Haydi!"

"Dikkatli olun!" Dördü de söz verdikleri uçuş derslerine başlamak üzere odadan çıkarken sesleniyorum.

Yorganın altına geri sokuluyorum, birkaç dakika daha kutsanmış bir uyku çekeceğim için mutluyum, ama tabii ki o zaman acil işeme ihtiyacı duyuyorum.

Yenik bir iç çekişle yorganı üzerimden atıyorum. "Lanet olsun sana, mesane."

O sırada Okot içeri giriyor, parlak kırmızı mohawk'ı banyodan dolayı ıslanmış ve geriye kayganlaşmış. Sylred'in yaptığı çam iğneli sabunla karışık baharatlı kokusunu alıyorum.

Ayaklarımı yatağın kenarına getirdiğimde öne çıkıyor ve elimi tutarak kalkmama yardım ediyor.

Dikey konuma geçer geçmez maraton koşmuş gibi nefes nefese kalıyorum. "Yataktan kalkmak zor," diyorum.

Okot gülümsüyor ve iri ellerini hamile karnımın üzerine koyuyor. Ona bakıyorum ve başımı sallıyorum. "Amorette ile bu kadar büyük değildim. Yarı dev bir bebek büyütüyormuşum gibi görünmem senin hatan olmalı."

Avucunu göbek deliğimin üzerinde gezdiriyor, beni hem hayranlık hem de huşu ile okşuyor. Bundan asla bıkmayacağım. Onun dokunuşuyla bebek tekmeliyor ve ikimizi de gülümsetiyor. "Bu çok güçlüydü" diye düşünüyor.

"Her dakika daha da güçleniyor. Sanki içeride kick-boks çalışıyor."

"Sana kahvaltı hazırlayacağım, sevgilim."

Midem bu öneri karşısında homurdanıyor. "Mmm yemek. Evet, lütfen."

"Dünküyle aynı şey mi?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Evet, ama tostun üzerine fazladan sarımsak alabilir miyim? Ve belki biraz limon dilimi? Bir de şu eklerden. Ama krema dolgulu olanlardan değil."

Koridorda bana yardım etmek için hareket ederken garip yemek isteklerime gözünü bile kırpmadan başını sallıyor.

Tuvalete gidip işiyorum ve rahatlama o kadar yoğun ki ürperiyorum. Hamileyken işemek büyük bir olay. Bugünlerde tüm hayatım mesanemin etrafında dönüyor gibi hissediyorum. Hatta bunun için önceden plan yapmam gerekiyor. Bir yere mi gitmek istiyoruz? Gitmeden önce işemeliyiz. Oraya vardık mı? Tuvaleti kullanmak zorundayız. Çıkmak üzere miyiz? Hayır, önce tuvalete oturmam lazım. İşemem gerektiğini hissetmesem bile, bu cesur, mesane yüzlü bir yalan. Tuvalete oturuyorum ve ne olursa olsun çişim geliyor.

Gece gündüz işiyorum ve sürekli "*Aman Tanrım, gitmem lazım, yoksa altıma yapacağım*" durumundayım. Her şey çok telaşlı. Bu durum erkekleri de tetikte tutuyor. Bir yere vardığımız anda panik içinde hemen bir tuvalet bulmaya çalışıyorlar. Gülerdim... ama bu muhtemelen beni işetirdi.

BÖLÜM 2

Mesanemi boşalttıktan sonra Okot içeri giriyor ve benim için banyoyu hazırlıyor, birkaç kez sıcaklığı test ediyor. Çok sıcak ya da çok soğuk olmadığından emin olana kadar defalarca karıştırıyor. Hatta benim sevdiğim limon kokulu sabunu bile döküyor. Artık lavantalı olanı kullanamıyorum. Bir kokusunu alırsam öğürme refleksim harekete geçiyor.

Okot geceliğimi nazikçe çıkarıyor ve bir kaya kadar büyük olmama rağmen beni kollarının arasına alıp banyoya indiriyor. Artık çok büyük olduğum için evdeki kurallardan biri bu. Koca kıçımı küvete sokarken çok fazla düşme tehlikesi atlattım, bu yüzden içlerinden biri her zaman bana yardım ediyor.

Güvenli bir şekilde suya batırıldıktan sonra Okot kahvaltımı hazırlamak için yanımdan ayrılıyor. Amorette'e hamileyken doymak bilmez iştahımın yavaşlamadığını ama biraz daha garipleştiğini öğrendiler.

Ayak parmaklarıma, hatta dizlerime bile ulaşamıyorum, bu yüzden genel alanın üzerine bir bez koyuyorum ve ıslatmanın beni yeterince temizlemesini umuyorum.

Okot bir süre sonra bana yardım etmek için geldi. Beni kuruladıktan sonra makyaj masasının önündeki banka oturtuyor. Genfinlerim bu çalışma odasındaki her şeyi elleriyle yaptılar ve banyo en sevdiğim odalardan biri. Muhteşem küvetin yanı sıra, pencere çiçek kutusuna bakıyor. İçeri giren güneş ışığı beyaz-gri mermeri parlatmaya yetiyor.

Çırılçıplak bankta oturuyorum ve Okot'un ellerine yağ sıkmasını ve yağı cildime sürmeye başlamak için ayağımı almasını izliyorum. O

Sessizce ve yavaşça çalışıyor, iri, nasırlı elleri yağı şişmiş ayaklarımın kemerlerinde, baldırlarımda ve uyluklarımda, kollarımda gezdiriyor ve karnımla bitirmeden önce omuzlarıma ve ağrıyan sırtıma lezzetli bir baskı uyguluyor.

Hem rahatlatıcı hem de tahrik edici. Kestirmek mi yoksa üzerine atlamak mı istediğimi bilemiyorum.

Ama gerçekten, neden seçeyim ki? İkisini de yapabilirim.

Öne uzanıp gömleğinden bir avuç alıyorum, onu aşağı çekiyorum ve dudaklarını dudaklarıma çarpıyorum. Septum piercingi burnumu gıdıklıyor, başımı çevirdiğimde dilim onunkine değiyor. Göğsünde alçak bir onay sesi mırıldanıyor ve eli boynumu çevrelemek için yukarı kalkıyor, başparmağının ucu boğazımda hafif bir dokunuşla dans ediyor.

"Kahvaltın soğuyacak," diyor dudaklarıma karşı, kırmızı halkalı gözleri arzuyla titreşiyor. Bu bakışa bayılıyorum.

"Umurumda değil," diyorum, onu kendime çekerek, dudaklarına ihtiyacım var. "Limonları yeniden ısıtabilirim."

Buna mecbur kalıyor, alt dudağımı ısırıp yudumluyor, dişlerinin arasında yakalıyor ve lezzetli bir şekilde acıtacak kadar çekiyor.

Yağlı parmakları göbeğime kadar inip klitorisimi sıyırdığında, durduramadığım süper utanç verici bir inleme sesi çıkarıyorum.

Yumruğuma baskı yapmaya devam ederken, iki parmağını içime sokuyor ve gömleğindeki tutuşumu kaybediyorum. Geriye doğru eğilmeye başladığımda, Okot kollarını bana doluyor ve beni ayağa kaldırıyor. Hemen ellerimi tezgâha dayıyorum ve kıçımı dışarı itiyorum. Bu hamileyken hala harika olduğum tek seks pozisyonlarından biri bu ve çocuklar hiç şikayet etmiyor.

Okot pantolonunun bağlarını gevşetiyor ve sonra an- klesine indiriyor. Aynada kocaman penisinin kutudaki bir kriko gibi dışarı fırlayışını izliyorum. Ve tıpkı kutudaki bir kriko gibi, beni hem heyecanlandırıyor hem de biraz korkutuyor. Piercingleri ışıkta parlıyor ve beklentiyle dudaklarımı yalıyorum.

"Tanrım, çok büyüksün. Beni ikiye bölmeden o şeyi içime sığdırmayı başardığına hâlâ inanamıyorum."

"Ben asla hu-"

Sözleri kesiliyor ve aynadaki yansımasından ona bakıyorum. Yüz ifadesini gördüğümde gözlerim yumuşuyor. O bakışı biliyorum. Zihninin kontrol edildiği ve bana saldırdığı zamanı hatırlıyor. Beni nasıl incittiğini hatırlıyor.

Gözleri boğazıma düşüyor, sanki ellerinin boğazıma dolandığını ve beni boğduğunu görüyor. Zamanla daha iyi oldu ama anıları hala peşini bırakmıyor.

Elini tutup yavaşça kaldırıyorum. Elini kasıtlı olarak tekrar boğazıma doladığımda gözleri aynadaki benim gözlerime takılıyor. Ona güvendiğimi hatırlatmam gerekiyor. Bana asla zarar vermeyeceğini bildiğimi ona göstermem gerekiyor. Umarım, ona yeterince hatırlatırsam, sonunda kendine tekrar güvenir.

Eli bir an için gergin ve hareketsiz, ama arkama uzanıp yavaşça uzunluğunu okşamaya başladığımda nihayet rahatlıyor. Boğazımdaki eli beni nazikçe sarıyor, ben onu avucumun içinde okşarken başparmağı hassas tenimi aşağı yukarı ovuyor. O kadar büyük ki parmaklarım birbirine değmiyor.

Okot arkamda sıraya giriyor ve saçlarımı sırtımdan çekip boynumun kıvrımına doğru eğilmeden önce elini popomun kıvrımlarında gezdiriyor. Kokumu içine çeker gibi yavaşça nefes alıyor ve zaten kocaman olan ereksiyonunun daha da büyüdüğünü hissediyorum. Bana sürtünürken elimi ondan çekiyorum ve boynumun derisini tatmak için dilini çıkardığında o kadar tahrik oluyorum ki meseleyi kendi ellerime almak zorunda kalıyorum. Elimi kalçalarımın arasına bırakıp kendimle oynamaya başlıyorum ve Okot bu manzara karşısında inliyor.

"Lütfen," diyorum ona, sesim boğuk çıkıyor.

Ama Okot içime girmek yerine dizlerinin üzerine çöküyor, kalçalarımı kavrıyor ve beni arkadan yemeye başlıyor.

"Aman Tanrım, bunu beklemiyordum."

Okot'un her yeri büyük. Dili bile büyük. Bu yüzden onu düz bir şekilde yatırıp yarığımı yaladığında neredeyse üç metre havaya zıplıyorum ve beni bu kadar sıkı tutmasaydı muhtemelen zıplayacaktım. Kalın, ıslak dili içime giriyor ve lamassu'm onunla bana *tapıyor*, yalıyor, yudumluyor ve genel olarak bana şimdiye kadar sahip olduğum en iyi dil-sikişi veriyor. Ve güneye çok seyahat etmeyi seven dört arkadaşım var, bu yüzden çok şey söylüyor.

Boşaldığımda gözlerimi sımsıkı yumuyorum, adı dudaklarımdan dökülüyor ve duvarlardan sekiyor. Amım hala orgazmla dalgalanırken, Okot ayağa kalkıyor ve bana doğru itmeye başlıyor, horozunun büyük başı yavaşça beni ihlal ediyor.

Beni incitmemeye o kadar dikkat ediyor ki, acı verecek kadar yavaş ilerliyor, santim santim içeri itiyor. Vücudum onun genişliğini telafi ediyor ve nefes alıyorum, o sonuna kadar itene kadar kendimi rahatlamaya zorluyorum.

Kalçalarının ön tarafının bana değdiğini hissettiğimde rahat bir nefes alıyorum. "Aman Tanrım, başardım. Tamamen içeri girdi," diyorum muzaffer bir ses tonuyla.

Okot o çok sevdiğim alçak, çakıllı ses tonuyla gülüyor. "Sen öyle diyorsun."

"Peki, penisini gördün mü? Onu da becerebilseydin sırtını sıvazlardın. Lanet olası bir beluga balinası gibi."

"Ben... bunun ne olduğunu bilmiyorum." "Büyük deniz şeyi," diye nefes alıyorum.

Bir kahkaha daha atarak içimde yavaşça hareket etmeye başlıyor ve aynada bizi izliyorum, kocaman göbeğim aşağı sarkarken bile onun vücudu benimkinin yaklaşık iki katı genişliğinde. Bu kadar büyükken bile Okot'un yanında kendimi hâlâ küçük hissedebilmeyi seviyorum. Ve ben acayip iriyim. Göğüslerim balon gibi şişti ve kıçım pişmiş bir kek gibi kabardı. Erkekler bayılıyor ama, o da var.

Okot beni yavaşça alıyor, delinmiş siki içimdeki o mükemmel noktaya sürtünüyor, ta ki ben kendime dokunmaya devam ederken ona karşı kıvranarak anlaşılmaz şeyler söyleyip yalvarana kadar. Böyle devam ederse muhtemelen beni doğuma kadar becerecek.

Tekrar boşaldığımda orgazm çok şiddetli oluyor, kollarının arasında jöle gibi olana kadar tepeden tırnağa yayılıyor. Kalçalarını sertçe yukarı itiyor, yüzünü boynuma gömüyor ve dünyanın en seksi iniltisiyle kendi boşalmasını buluyor.

Tamamen bitkin bir halde başımı ve kollarımı tezgâhın üzerine bırakıyorum, ama karnım bu şekilde aşağıya doğru sarktığı için Okot'nun yardımıyla istemeye istemeye tekrar doğruluyorum. Bacaklarım biraz titrediğinde Okot gülüyor ve beni dudaklarımdan tatlı tatlı öpüyor. Kollarımı sıkıca tutarak ikimizi de temizlemek için bir havlu kullanıyor ve sonra üzerime bir elbise indirip bağlarını düzeltmeye başlıyor.

"Bana karşı çok tatlısın," diyorum ona, gözlerim hâlâ orgazm sonrası mutlulukla parlıyor.

"Sen benim sevgilimsin," diyor, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. Belki de açıklar.

BÖLÜM 3

Kızdır.

Nihayet banyodan çıktığımızda, şafak vakti güneş ışığı gökyüzünü öpüyor ve çalışma odamızı lavanta kokusuyla yıkıyor.

Masaya oturan Okot, yaklaşık iki nokta yedi dakika içinde hazır hale getirdiğim kahvaltımı bana servis ediyor.

Ailemin geri kalanı dışarıdan gürültüyle içeri girdiğinde dudaklarımı bir bez peçeteye siliyorum.

"Anneciğim! Uçtum! Uçtum!"

Bana doğru koşuyor, çıplak ayaklarının üzerinde heyecanla hoplayıp zıplıyor.

Buklelerinin hareketiyle zıplamasını, yanaklarının heyecanla kızarmasını ve dışarıdaki serin havanın öpücüğünü izleyerek ışınlanıyorum.

"Şimdiden mi?" Etkilendim. "Çok hızlıydı."

Okot'un yanına koşuyor, o da ocağın başında herkese kendi deyimleriyle "normal" bir kahvaltı hazırlıyor. Limonlu ve sarımsaklı tostu neden yemeyi reddettiklerini gerçekten anlamıyorum. Çok lezzetli.

"Baba! Duydun mu? Uçtum!"

Okot elindeki aleti yere bırakır ve onu kaldırır. "Duydum. Seninle gurur duyuyorum" diyor, sesi gururla dolu.

Yemin ederim, arkadaşlarımı kızımızla her gördüğümde yumurtalıklarım zonklamaya başlıyor. Amorette'i ilk doğurduğumuzda kıskançlık olacağından endişelenmiştim ama hiç de öyle olmadı. Biyolojik babasının tam olarak *hangi* genfin olduğu hiçbir zaman bir mesele olmadı ve Okot da sırf genfin kuyruğu var diye onu kendisinden daha az görmüyor.

Onların gözünde hepsi onun babası ve birlikte mükemmel bir birim olarak çalışıyorlar. Elbette, doğduğundan beri onları küçük kırmızı kuyruğuna dolamış durumda.

Okot'un kollarından omuzlarına tırmanıyor. "Evet! Bunu ben yaptım!" diyor kollarını ve kırmızı kanatlarını açarak. "Ro Baba beni havada serbest bıraktı ve ben de uçarak düştüm. Ev Baba beni yakaladı."

Sylred'e bir bakış fırlatıyorum ve o da mahcup bir şekilde ensesini kaşıyor. "Dikkatli davranıyorlardı."

"O zaman baba Ev, çatıya tırmanmama ve atlamama izin ver!"

Bundan sonra hiçbir çocuğum gözlerimin içine bakmadı.

"Öyle mi?" Kuru kuru sordum. Dürüst olmak gerekirse şaşırmadım bile.

"Genfinlerin başını daha fazla belaya sokmadan yemeğimizi yiyelim," diyor Okot, gözleri eğlenceyle parlayarak.

Amorette aşağı iniyor ve Okot herkesi kibarca reddettiğim kreplerle d o l d u r m a y a başlıyor. Kahvaltıda krep mi? İğrenç.

Tekrar işemek için kalkıyorum ve geri döndüğümde, aşk tanrısı patronumun işaretinin parlamaya başladığını fark ediyorum.

"Yine mi?" Sylred, ben döndüğümde başını koluma doğru eğerek şöyle diyor. "Evet..."

Arkadaşlarım bana öyle bir bakıyor ki, ben de hemen fark etmemiş gibi yapıyorum.

"İzin alacağını söylemiştin," diye hatırlatıyor Sylred.

"Biliyorum ama onları öylece bırakamam."

Suçluluk duygusu beni pençeliyor. Artık aşk tanrısı patron güçlerim hakkında daha fazla şey bildiğime göre, Cupidville'de bir is- sue olduğunda işaretimin parlamaya başladığını biliyorum.

Tek sorun ne? Aslında Cupidville'*e gidemem*. Birincisi, çünkü hamileyim ve bunun bebeği nasıl etkileyeceğini bilmiyoruz. İkincisi, Ronak'ın vahşileşmesine ve hayvan halinden çıkamamasına izin veremeyiz.

Bir sorun ortaya çıktığında uzaktan çalışıyorum. Genelde sorun olmuyor, çünkü Sev'i buraya çağırıp işi ona devredebiliyorum. Ancak işaret son zamanlarda sürekli parlıyor ve Sev en güvenilir ya da en azimli kişi değil. Aleti yüzünden dikkati çok dağılıyor.

Dürüst olmak gerekirse, muhtemelen var olan en kötü iki aşk tanrısıyız. Ve sorumlu biziz. Uzun bir üç yıl oldu.

Sylred, "Neden bu sefer ihtiyaç duydukları her neyse onunla ilgilenmiyorsunuz ve sonra onlara bebek gelene kadar ara verdiğinizi söylemiyorsunuz?" diye öneriyor.

"Evet, sevgilim. Senin rahatlamanı istiyoruz," diye ekliyor Okot. "Tamamen rahatım," diye ısrar ediyorum tırnaklarımı yerken.

"Bir seferde iki saatten fazla uyumuyorsun," diye söylendi Ronak, hoşnutsuz görünerek.

"Çünkü işemek için kalkmam gerekiyor."

Sylred, "Kilerde bir yığın kalp şeklinde aşk tanrısı evrakı saklıyorsun ve bakmadığımızı düşündüğün zamanlarda çalışmak için oraya gizlice giriyorsun," diyor.

"Umm... Ben sadece atıştırmalık alıyorum?" Gözlerini deviriyorlar.

"Kaşınıyorsun. Hem de çok. Stresli olduğunda bunu hep yaparsın," diyor Evert, kaşınan elime dikkatle bakarak... evet, eski kaşıntımı kaşıyor. Lanet olsun.

Hayal kırıklığı içinde ellerimi havaya kaldırıyorum. "Elimde değil! Patron benim. Bir şeyler yapmak zorundayım."

"Lex'ten yardım istemeye ne dersin?" Sylred öneriyor.

Lex'i düşününce midem bulanıyor ve hemen başımı sallamaya başlıyorum. "O artık benim asistanım değil, bunu biliyorsun."

"Evet ama sen de başka bir asistan kabul etmedin. Ayrıca, eminim o da yardımcı olabilir," diyor Sylred bana nazikçe.

Okot'un benim için yaptığı baharatlı ayranı yudumlarken beşinin kocaman bir krep yığınını mideye indirmesini izliyorum.

"Biliyorum," diyorum kupama bakıp ahşap masadaki taneleri karıştırarak. "Ben sadece... Buraya gelmenin onu incittiğini biliyorum. İyi görünmeye çalışıyor ama bunu anlayabiliyorum. Ayrıca, bunu hissedebiliyorum. Kalbi kırıldı. Bu beni çok kötü hissettiriyor, çünkü bu benim hatamdı."

"Senin hatan olduğunu söyleme. Boynuzlu Kanca'nın ölümü senin suçun *değildi*." Evert bana ters ters baktı. "Prens saldırdı ve Belren darbeyi almayı seçti."

Kesinlikle benim hatamdı, ama bu asla kazanamayacağım bir tartışma. Bunu yıllardır yaşıyoruz.

İç çekiyorum. "Ona bunu tekrar yaşatmak istemiyorum."

Ronak arkasına yaslanıyor, kolunu sandalyemin arkasına koyuyor ve pembe saçlarımın uçlarıyla oynuyor. "Üç yıl oldu," diye dikkat çekiyor.

"Evet, ama hâlâ iyi değil," diye hatırlatıyorum ona. "Belren onu vuracak olan patlamayı aldıktan sonra değişti. Zamanla her şeyin daha iyiye gideceğini düşünmüştüm ama artık asla eskisi gibi olmayacağını düşünüyorum."

Amorette'in gözleri ahşap mama sandalyesinden aramızda gidip geliyor. "Neden bahsediyorsun?" diye soruyor bir lokma yemeğin etrafında.

"Hem konuşup hem çiğneme," diye azarlıyor Sylred, kanatlarını temiz tutmanın öneminden bahsederek onun dikkatini konuşmamızdan başka yöne çekiyor.

Ronak'ın dikkati tekrar bana yöneliyor. "O zaman belki de zamana ihtiyacı yoktur. Belki de kafasını dağıtmak için başka bir şeye ihtiyacı vardır."

Başımı salladım. "Henüz değil. Onu bir süre daha rahat bırakacağım." "*Bir şeyler* yapmalısın, çünkü çok fazla çalışıyorsun. çok fazla. İşlerin üstesinden daha iyi gelmediğiniz sürece o iz gece gündüz her saat parlamaya devam edecek" diyor Evert.

Lanet olası işgüzar dostlar. Haklı olmasalar daha çok tartışırdım. Bunu onlara söyleyeceğimden değil.

BÖLÜM 4

J Muhtemelen bombardımana tutulacağım tüm o saçmalıkları düşünmek bile yatağıma geri dönmek istememe yetiyor. Ayrıca cupids'e bir molaya ihtiyacım olduğunu söylemek istemiyorum, ancak arkadaşlarımdan gelen sivri bakışlar, bunu ertelememe izin vermeyeceklerini bana bildiriyor.

"Peki, onlara son bir kez daha çalışabileceğimi ama bebek doğduktan sonra bir hafta izin alacağımı söyleyeceğim."

"On iki hafta," diye karşı çıkıyor Evert.

"Delirdin mi sen? On iki hafta izin alamam. Ben lanet olası patronum!"

"On," diyor Ronak. "Üç,"

diye karşılık veriyorum.

"Dokuz," diyor Sylred.

Bu adamlar acayip acımasız. "Dört. Bütün bir ay yapacağım. Bu çok fazla" diyerek onları ikna etmeye çalışıyorum.

Çocuklar birbirlerine bakıyorlar ve sonra Okot öne doğru eğilip elimi tutuyor. Bu jest çok tatlı ve beni çeteleşmiş olmaktan biraz olsun rahatlatıyor. Parmağının ucuyla avucuma vuruyor ve beni hemen yumuşatıyor. "Sekiz hafta ara ver, sevgilim."

Ona hülyalı bir şekilde gülümsüyorum. "Tamam."

Genfinlerim şaşkınlıkla göz kırpıyor ama Okot sadece gülümsüyor ve gururlu bir ifadeyle arkasına yaslanıyor.

"Ne oluyor lan? Neden onu bu kadar çabuk kabul ettin?" Evert talep ediyor.

"Babam yine kötü bir kelime söyledi!" Amorette kıkırdıyor.

"Çünkü. Bu sabah onun tarafından halledildi," diyor Sylred *dikkatle*.

Yeni yürümeye başlayan bir çocuğun önünde seks kodu konuşmak bir zorunluluk haline geldi.

Evert gözlerini devirir. "O zaman tartışmayı lanet olası lamassu'nun açmasına izin vermeliydik. On iki haftalıkken hemen pes ederdi."

"Yapmazdım," diye iddia ediyorum. Muhtemelen yapardım.

Evert bana bir bakış attı. "Her zaman *seninle* en son kim ilgilendiyse ona boyun eğiyorsun."

Omuz silkiyorum. Peki, tamam. Haksız değil.

"Şey, sekiz hafta. Anlaşma böyle," diyorum ve ayranımdan bir yudum daha alıyorum. Hafifçe koklayarak tuz ve bibere uzanıyorum ve içine biraz döküyorum. Çalkalayarak bir yudum daha alıyorum ve memnuniyetle iç çekiyorum. Çok daha iyi.

Aşk tanrısı patronumun izi daha parlak bir şekilde parlamaya başladığında, arkadaşlarım bana keskin bakışlar atıyor.

"İyi! Sev'i arayıp ona söylerim."

"Ooh! Sev ile oynayabilir miyim? Komik konuşuyor," diyor Amorette heyecanla.

"Kesinlikle hayır," diyor Evert, ayağa kalkıp onu oturduğu yerden kaldırarak.

Alt dudağı dışarı çıkıyor. "Neden olmasın?"

"Çünkü o çok kötü bir etki bırakıyor." Evet,

ironi benim için kayıp değil.

"Babam yine kötü bir kelime söyledi!"

"Özür dilerim!" Evert havlıyor ve elinde yapış yapış bir Amorette ile mutfaktan çıkarken hepimizin öfkeli bakışlarını savuşturuyor.

"İcabına bak, küçük iblis. Bugün," diyor Ronak otoriter bir ses tonuyla, ama beni kendine çekmek ve başımın tepesine bir öpücük kondurmak için örtülü kolunu kullanarak yumuşatıyor.

Sonra ayağa kalkıp Evert'i takip ediyor ve Sylred masayı toplamaya başlıyor. Ona yardım etmek için ayağa kalktım ama başını salladı. "Hayır. Otur."

"Yardım edebilirim," diye ısrar ediyorum. "Hamileyim, sakat değilim."

"En son bulaşıklara yardım etmeye başladığında kuru kusmaya başlamıştın" diye belirtiyor.

"Evet, şey... tabaklara yapışmış iğrenç yemek parçacıkları olmadığı sürece bulaşıkları yıkayabilirim."

Sarışın kaşlarını çatıyor, dudağının kenarını yukarı kaldırıyor. "Kirli yemek tabaklarımızın üzerinde yemek olacağından oldukça eminim."

"Peki. O zaman masayı ben silerim," diyorum ve bezi almak için hareket ediyorum.

Ama elime aldığım anda Okot uzanıp onu kavrıyor. Yine de bırakmak istemiyorum, bu yüzden garip, süper yumuşak bir halat çekme yarışması yapıyoruz, sonra kilitli parmaklarımı bezden nazikçe sıyırıyor ve onu benden alıyor.

"İki gün önce masayı silerken ağlamaya başlamıştın," diye hatırlatıyor bana nazikçe.

Sinirli bir nefes çektim. "Çünkü ahşapta lekeli bir nem halkası buldum! Çok üzücüydü!"

"Az önce değil miydi-"

Sözünü kestim. "Evet, sonunda şurup oldu. Ama yine de. Bir nem halkası *olabilirdi*."

Şimdi ikisi de bana gülmemeye çalışıyor.

"Tamam. Ben gidip süpürürüm."

Birbirlerine bakıyorlar. Bunu yüzlerinde görebiliyorum. *Tekrar* konuşmak istiyorlar, ama onlar iyi olanlar, bu yüzden ayaklarını garip bir şekilde sürüyüp işleri garipleştiriyorlar.

Dişlerimi sıktım. "*Ne*?"

"Bu sadece...şey, umm..." Sözünü bitirirken Sylred'in yanaklarında kırmızı bir allık beliriyor.

"Sadece söyle! Neden süpüremiyorum?"

Ronak içeri giriyor, arkada bıraktığı kupasına doğru ilerliyor. "Çünkü göbeğin o kadar büyük *ki* süpürgenin sapı içine giriyor ve ayaklarını göremiyorsun, bu yüzden bulabildiğin azıcık toprağı da kaçırıyorsun."

Ben cevap veremeden geri dönüyor. Bir tekme hissediyorum, sanki bebek onunla aynı fikirdeymiş gibi. Hiç hoş değil.

"Öyle mi? Şey..." Cevap verecek bir şey bulamayınca sözümü kesiyorum ve ön kapı kıkırdayan Ronak'ın arkasından kapanıyor. "Göt deliği alfa," diye homurdanıyorum.

Birdenbire temizlikle *çok* meşgul olan Sylred ve Okot'a bakıyorum. Aslında o kadar meşguller ki bakışlarımdan kaçıyorlar.

Korkaklar.

"Peki. Sanırım ön odaya geçip aşk tanrısı ile ilgili şeyler yapacağım," diyorum, neredeyse somurtarak.

Sylred döner ve yüzünde rahatlamış bir ifadeyle başını sallar. "Güzel. Bebek doğmadan önce her şeyi halletmek daha iyi olur. Senin büyüklüğüne bakılırsa bu da her an olabilir..."

Gözlerini kırpıştırıyor, az önce ne dediğini anlayınca yüzüne dehşet dolu bir ifade geliyor.

"Bedenimin nesi var?"

"Hiçbir şey," diyor çabucak. Hem de çok hızlı.

"Şişman olduğumu mu söylüyorsun?"

Sylred kendi aptalca sözlerinden boğuluyormuş gibi bir ses çıkarır ve aceleyle başını sallar. "Hayır, hayır, hayır. Söylediğim şey bu değil. Ben olsam öyle demezdim."

Gözlerim ona dikildi. "Bunu söylemez miydin? O zaman *bu* doğru ama sen çok iyi olduğun için *söylemiyorsun*, öyle mi? Bu mudur yani? Bunu mu demek istiyorsun?"

Kahverengi gözleri genişler. "Ben, umm, sen...ahhh...ne?" "Sevgilim."

Okot'un sesi öfkenin süper hormonal sisini yarıp geçiyor ve ellerimin tüttüğünü fark ediyorum. Öfke her zaman benim tuhaf iblis güçlerimi harekete geçirir. Anladım. Bakışlarım lamassu'ya kayar kaymaz Sylred lavaboya doğru koşarak uzaklaşıyor.

Okot önümde ilerliyor ve karnıma dokunuyor. "Derin bir nefes al, sevgilim."

Yapıyorum ve cehennem dumanı dağılıyor.

"Şimdi dinle," diyor boynumu tutarak. "Sen çok güzelsin. Çocuğumuzla birlikte yuvarlaksın ve bir tanrıça gibi görünüyorsun. Senin şişman olduğunu düşünmüyoruz, çünkü değilsin ve öyle olsaydın bile bizim için yine de güzel olurdun. Anladın mı?"

Yavaşça başımı sallıyorum, başparmağını alt dudağımda gezdirirken içimdeki son mantıksız öfke de dışarı atılıyor. Daha bir saat bile olmadan bana iki ya da üç gaz verdi, bu yüzden söylediği ve yaptığı her şey karşısında eriyip gidiyorum.

"Güzel," diyor ve alnıma bir öpücük konduruyor. "Şimdi git aşk tanrısı işlerini hallet ve onlara izin aldığını bildir.

İşiniz bittiğinde ayaklarınızı ovacağım."

Kendimi arkamı dönüp mutfaktan çıkarken buluyorum. İyi bir ayak masajına karşı koyamam.

BÖLÜM 5

Yastıklı kanepeye yerleştikten sonra derin bir nefes aldım ve Sev'i aramadan önce aşk tanrısı patronun izini ovuşturdum. İsim.

Pembe bir bulutun içinde beliriyor ve merhaba demek için ağzımı açıyorum ama kısa kesiyorum.

"Hey, neden çıplaksın? *Yine* mi?" Bir elimi gözlerime götürürken soruyorum.

"Haklısın, delirdin mi? Her zaman en kötü zamanlama, patron."

"Dostlar!"

Bağırmam dört arkadaşımı da içeri soktu ve ardından bir sürü küfür edildi.

"Ne oluyor lan? Aletin neden arkadaşımı işaret ediyor?" Evert homurdanıyor.

"Tam fud'ı dürttüğüm sırada beni aradı, anladın mı? Daha bitirmemiştim!" Sev, ellerini aletinin üzerinde kavuşturarak savunmaya geçti.

Bir iç çekiş duyuyorum. "Syl, git aşk tanrısına pantolon getir," diye emrediyor Ronak.

Ancak Sylred döndükten ve Sev'in giysilerini çıkardığını duyduktan sonra elimi gözümün önünden çekiyorum.

Kollarımı önümde kavuşturmaya çalışıyorum ama göbeğim gerçekten dışarıda kalıyor, bu yüzden kocaman göğüslerimi birbirine bastırmakla yetiniyorum.

Evert, tabii ki, manzaraya yapışıyor ve ben kollarımı indirdikten sonra bile başka tarafa bakmıyor. Hamileliğim sırasında kazandığım ekstra büyük göğüslerimi çok takdir ediyor ve onlara bakmak için hiçbir fırsatı kaçırmıyor.

Sonunda mavi gözlerini benimkilerle buluşturmak için kaldırdığında, ona çapkınca bir göz kırpıyorum. Bakışları anında acıkıyor ve pantolonunun önünü düzeltirken öksürerek biraz şehvet kusuyor.

Kanepede kaykıldığımı ve bacaklarımı birbirine bastırdığımı görünce sırıtıyor, çenesindeki siyah tüylerin arkasında yanağında bir gamze beliriyor.

Eğer bu koltuktan yardım almadan kalkabilseydim, şu anda onun üzerine atlardım.

"Bana öyle bakmayı kesmezsen, seni yatak odamıza geri götürmek zorunda kalacağım," diye homurdanıyor.

Ellerimi uzattım. "Kulağa harika geliyor. Biri bana yardım etsin."

Sylred güler. "Hayır. Sev'i aradın, böylece Cu-
Pidville'in ihtiyaçları, unuttun mu? Sonra seks yapabilirsiniz."

"Tam bir radge olma. Eğer sevişmek istiyorsa, bekleyip izlemekten mutluluk duyarım," diyor göz kırparak.

Ronak ve Evert homurdanıyor. "Çok uzak," diye mırıldanıyorum Sev'e.

"Amorette nerede?" Arkadaşlarıma bakarak soruyorum. "Bana yardım et Ronak, eğer onu çatıda bıraktıysan..."

"Sakin ol, bahçıvanla birlikte. Budama işinde ona yardım ediyor." "Yani bütün çiçeklerimizi kazıyor." "Muhtemelen."

"Pekâlâ." Alkışlıyorum. "Aşk tanrısı olmayan herkes, ben Sev'le konuşurken gidip... her ne yapıyorsanız onu yapın."

Arkadaşlarım gidiyor ama Evert yanıma gelip kuyruğunu kalçalarımda gezdirmeden önce değil. "O gider gitmez geleceğim, Scratch," diyor aç bir sözle.

Kalbim göğsümde çırpınıyor ve yapabileceğimiz tüm ateşli, yaramaz seks şeylerini düşünerek başımı sallıyorum. Sonra beni bir ihtiyaç birikintisi içinde bırakarak çıkıp gidiyor ve Sev şu anda yaydığım ciddi şehvet dalgaları karşısında kaşlarını çatıyor.

"Aman Tanrım, patron. Kendine gel, tamam mı? Tadger'ımı yine sertleştiriyorsun."

Burnumu kırıştırıyorum. "Sertleşmelerin hakkında konuşma." Omuz silkiyor.

"Tamam," diyorum, işe koyuluyorum. "Anlat bakalım. Cupidville'de neler oluyor? Bu şey parlamayı kesmiyor."

Karşımdaki sandalyeye oturdu ve ayak bileklerini masaya dayadı. "Tam bir karmaşa patron."

"Neden?"

Bu aşk tanrısı patronu işi düşündüğümden daha zor. Aşk Eşleşmelerini düzenlemek, Aşk Oku üretmek, henüz oldukça yeni olan İK departmanını yönetmek, Veil Major ve Minor temsilcilerinin her birini mutlu etmekten bahsetmiyorum bile. Ayrıca, günlük aşk tanrısı işleri de var. Çok fazla. Ve Cupidville'e bile gidemediğim için, bu pek çok şeyi dışarıya devretmek anlamına geliyor.

Ne yazık ki, tüm yetki devri Sev'in omuzlarına yüklendi. Ve kabul edelim, o güzel ama berbat bir yönetici. Ama Lex'ten yardım istemeye dayanamıyorum. Onu son gördüğümde hala gözlerimin içine bakamıyordu ve sonra trol diyarına gönderilmeyi istedi. Ama Ayın Aşk Tanrısı statüsünü kaybettiğinde işlerin gerçekten kötü gittiğini anladım. Sorun şu ki, ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum. Belren onun için öldüğünden beri, o sadece... bağlantısız. Yani Sev ve ben bunu kendi başımıza halletmek zorundayız. Şu anda zavallı Lex'e daha fazla yük yükleyemem.

Sev, "Sürekli bir ton yeni eleman alıyoruz," diyerek beni düşüncelerimden kopardı.

Ona göz kırpıyorum. "Ne?"

"Acemiler, öyle mi? Yeni aşk tanrısı bok kafalılar. Peçe'deki herkes o pis çenelerini kapatmıyor, anladınız mı? Yeni aşk tanrısı avantajlarımızdan bahsedip duruyorlar, sonra da ikinci sınıflar kırmızı kanatlarını almak için sıraya girmeye başlıyorlar. İstila edildik patron. Onları yeterince hızlı eğitemiyoruz, eğitimi zorunlu kılan sen olduğun için."

Burnumun kenarını çimdikliyorum. "Raporlar, eğitim programını oluşturduğumdan beri yeni cupid'lerin ilk yıllarında çok daha iyi iş çıkardıklarını gösteriyor," diye biraz savunmacı bir şekilde belirtiyorum.

Sev teslim olmak için ellerini kaldırır. "Bunun kötü bir şey olduğunu söylemiyorum patron. Sadece çok geride olduğumuzu söylüyorum. Özellikle de Dünya alemi için. Lanet Sevgililer Günü önümüzdeki hafta ve o diyar Aşk Eşleşmeleri konusunda o kadar gecikti ki komik bile değil. Eğer bu yeni götleri Sevgililer Günü'ne kadar yetiştiremezsek, o kadar geride kalacağız ki en azından bir yıl daha kendimizi toparlayamayacağız. Elimizden geleni yapıyoruz, anladın mı? Ama bir grup stajyer sürekli başarısız oluyor."

"Başarısız mı? Nasıl başarısız olabilirler? Eğitim zor bile değil."

Sev omuz silkiyor. "Bu küçük pislikler gördüğüm en kötü aşk tanrısı." Bunu Sev'in söylemesi bile bir şey ifade ediyor.

"Kahretsin." Stres dolu bir nefes veriyorum ve karnımı ovuyorum.

Sev gördüğü manzara karşısında hafifçe yüzünü buruşturur. "Bu şey gerçekten çok büyük."

Ona ters ters bakarken elim hareketsiz kalıyor. Görünüşe göre, bakışlarım onda arkadaşlarımda olduğu kadar işe yaramıyor, çünkü sadece omuz silkiyor. "Gerçi senin hatunlar harika görünüyor."

Geniş göğsüme bakarken bakışlarım anında bir ışığa dönüşüyor. "Teşekkür ederim! Gerçekten etkileyici, değil mi? Evert onları seviyor."

Sev başını sallar. "Evet. Muhteşem."

"Siktiğimin memelerinden bahsetmese iyi olur!" Evert'in sesi açık pencereden bağırarak geliyor.

Sonra Amorette'in sesi, "Meme nedir?"

Yakın zamanda herhangi bir ebeveynlik ödülü kazanmayacağımız kesin.

"Tamam. Bununla başa çıkabiliriz," diyorum, ancak Sev'i ikna etmeye çalıştığımdan daha çok kendimi ikna etmeye çalıştığımdan eminim. "Onlara süper patronluk taslamam gerekecek. Onları korkutup yola getirmek gibi bir şey."

Sev bana bakıyor, mükemmel yüzü şüphesini ele veriyor. "Altmış dokuz numarayı aramak istemediğine emin misin? O bu aşk tanrısı saçmalığında bizden çok daha iyi. Alınma patron."

"Alınmadım," diye cevap veriyorum. "Ama hayır. Bunu kendi başımıza halletmeliyiz, Sev. Ve sonra bir ara vermem gerekiyor. Bebek her an gelebilir ve arkadaşlarıma sekiz hafta izin yapacağıma dair söz verdim."

İç geçiriyor ve elini ödünç aldığı gömleğinin üzerinde gezdiriyor. Ronak'ın kanatları için yapılmış tişörtlerinden biri olduğu için üzerine biraz tuhaf oturuyor. Ama aynı aşk tanrısı kanatlarına sahip olsalar da, Sev Ronak'tan çok çok daha küçük, bu yüzden içinde yüzüyor gibi. Yine de güzel.

"Lanet olsun. Diğeri doğduktan sonra o kadar uzun süre ara vermedin."

"Aynen öyle. Arkadaşlarım bunun sonunu duymama asla izin vermedi."

Bir nefes daha üflüyor. "Pekâlâ," diyor Sev sonunda, kabul ederek. Gerçekten çalışmak zorunda kalacağı için büyük hayal kırıklığına uğramış görünüyor.

"Hala fiziksel olarak Cupidville'e gidemediğim için evden çalışmak zorundayım. Sanırım... fazla olan aşk tanrısı adaylarını buraya getirmeniz gerekecek."

Kaşlarını çattı. "Burada mı?"

Başımı salladım. "Evet. Onları burada, Fae diyarında eğiteceğim."

"*Tekrar* alınmayın ama bu pembe bok kafalıları nasıl eğiteceğinizi gerçekten biliyor musunuz?"

"Bununla başa çıkabilirim."

Bana bir kez daha bakıyor ama sonra omuz silkiyor. "Peki ya arkadaşların? Altlarına mı sıçacaklar?"

Muhtemelen. "Hayır. Anlayacaklardır."

Sev ikna olmuş görünmüyor ama konuyu da uzatmıyor. "Onları şimdi getirmemi ister misin?"

"Evet, hadi yapalım şunu..." Yüzümü buruşturarak durakladım.

"İşedikten hemen sonra." Gördün mü? İşeme olayı. Bu bir sorun.

BÖLÜM 6

W Banyoda işim bittikten sonra ön odaya geri dönüyorum, ancak bir düzine cupids şimdi içine doldurulmuş. Oda birden küçüldü.

Sev beni daha önce bu aşk tanrısı kızların eğitimde başarısız oldukları konusunda uyarmış olsa da, şu ana kadar pek aklıma yatmamıştı. Çünkü şimdi karşımdalar ve nedenini anlayabiliyorum.

Cupid'lerden oluşan rengarenk bir ekip. Deri ceketler, gotik makyaj, hipsterlar, inekler, birkaç tuhaf görünümlü fae ve bir hatun gerçek bir prensesmiş gibi balo elbisesi giyiyor. Bir diğerinin elinde sanki mesajlaşırken ölmüş gibi yapışmış bir cep telefonu var. Artık çalışmamasına rağmen kaydırmaya çalışıyor. Lanet bir trol aşk tanrısı bile var. Bir *trol*. Kafası tavana çarpmadan içeri zor sığıyor.

Basitçe söylemek gerekirse, yeni pembe saçları ve kırmızı kanatlarıyla bile aşk tanrısı tipine benzemiyorlar. Dürüst olmak gerekirse, öbür dünyadaki işleri olarak bunu seçmiş olmalarına çok şaşırdım.

Sev'in yanında durmak için odaya doğru ilerliyorum. "Bunlar stajyerler mi?"

Yanındaki bir aşk tanrısına kur yapıyor, parmağını kolunda gezdirerek fiziksel durumlarından faydalanıyor. Ya bir fetişi var ya da öldüğünde bir kostüm partisindeydi, çünkü yüzü bir kafatasına benzeyecek şekilde boyanmış ve kıçı açık deri bir kıyafet giyiyor. Ölmek için ne zaman ama.

"Sev!" Beni görmezden gelmeye devam edince meme ucunu çimdikliyorum.

Göğüs kaslarını ovuşturuyor ve bana ters ters bakıyor. "Bir şeye mi ihtiyacın vardı?"

"Evet! Yardım edin," diye fısıldıyorum.

Şu anda bana bakan çok fazla aşk tanrısı var ve kendimi tamamen zor durumda hissediyorum. Gözümü korkutuyorlar. Sanki tüm tembellere ceza vermek zorunda kalan bir öğretmen gibiyim. Yaklaşan bir isyan seziyorum. Neden bunu yapabileceğimi düşündüm ki?

"Onlara sadece Lust bokunu nasıl üfleyeceklerini ve birkaç ok atacaklarını söyle.

Gerçi çok umutsuzlar, o yüzden ben olsam fazla heyecanlanmazdım." "Pozitifliğin için teşekkürler," diyorum kuru bir sesle.

"Patron sensin, o yüzden ya bu işçilerin canına oku ya da bu pislikleri yok et."

Dönüp onlara hitap etmek için odanın önüne doğru yürüyorum. Dürüst olmak gerekirse yürümüyorum. Paytak paytak yürüyorum.

"Pekâlâ aşk tanrısı," diyorum onlara hitaben. "Tanıştığımıza memnun oldum, ben Emelle." Onlara bileğimin iç kısmını göstererek cupid numaramı ve patron işaretimi gösteriyorum. "Son eğitiminizde başarısız olduğunuz için, görevi ben devralıyorum."

Bana bakıyorlar, tamamen sıkılmış bir şekilde. Arka tarafta bir çiftin öpüştüğüne eminim. Ve... şu içmek için pipoyu nereden buldu?

"Pekâlâ çocuklar, dikkatinizi verin," diyorum ellerimi çırparak. Dikkatlerini vermiyorlar.

"Hey, mola ne zaman?" diye soruyor trol aşk tanrısı.

"Evet, peki biz ne zaman tatile çıkacağız?" diye soruyor bir diğeri.

İşte bu kadar. Gözlerimi kısıyorum, kanatlarımı kabartıyorum ve melek gücümün bir kısmının geçmesine izin veriyorum, böylece bir gece lambası gibi parlamaya başlıyorum. Nasıl kullanacağımı bildiğim tek melek gücü bu ama etkileyici görünüyor. "Hey!"

Aşk tanrısı sonunda bana bakmaya tenezzül etti.

"Dinleyin, sadece söyleyeceğim. Siz tamamen berbatsınız," diyorum onlara. Sev onlarla alay edercesine gülmeye başladı, ben de ters ters baktım ama devam ettim. "Ama eğer berbat olmayı bırakıp iyi birer öğrenci olursanız, puf olma tehlikesiyle karşı karşıya kalmazsınız. İşle birlikte gelen tüm avantajları istiyorsanız, bunu hak etmeniz gerekecek."

Sev, "Evet, siz şerefsizler yine başarısız olursanız, kesinlikle puf olursunuz," diye ekliyor.

Mutsuzluklarını homurdanarak dile getiriyorlar. "Bu işi siz seçtiniz ve buna mahkumsunuz," diyorum onlara. "O yüzden kendinizi toparlayın, yoksa ilk aşk tanrımı puflatmak zorunda kalacağım ve bunu yapmak zorunda kalmak istemiyorum." Tehdidin bir süre havada asılı kalmasına izin verdim. Herhangi birini gerçekten yok edebilir miyim bilmiyorum ama uyarı işe yarıyor gibi görünüyor ve beni biraz daha ciddiye alıyor gibi görünüyorlar. "Hepiniz Dünya alemine atandınız, bu yüzden sizi Sevgililer Günü'ne hazırlamamız gerekiyor. Sadece bir haftamız var. Flört dokunuşları çalışarak başlayalım."

Kimse kıpırdamadığında, onlara süper korkutucu bir şekilde bakarım. Ya da bakmıyorum. Elbisemin dikişleri neredeyse patlamak üzere, ayaklarım ayakkabılarıma sığmayacak kadar şiştiği için yalınayağım ve saçlarım berbat görünüyor.

Daha fazla etki yaratmak için parmaklarımı şıklatıyorum ve but-ton sonlandırmasının görünmesini sağlıyorum. Bu onları zıplatıyor. Sırıtışımı zar zor bastırıyorum. Şu anda tamamen patron olarak onların canına okuyorum.

"Birbiriniz üzerinde pratik yapın. Ten tene en iyisi," diye açıklıyorum ve parmağımı Sev'in şahdamarında gezdirirken gücün nasıl görünmesi ve çalışması gerektiğini gösteriyorum. Yüzünde aptal bir ifade beliriyor. "Aşkım. Sevişmeden önce dışarı çıkıp ay ışığı altında biraz yemek yemeye ne dersin?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Flörtten anladığın bu
mu?" "Aynen öyle."

Aşk tanrısına geri dönüyorum. "Görelim bakalım."

Ayrılırlar ve pratik yapmaya başlarlar, oda hemen romantizm oyunlarıyla dolar. Balo elbiseli kız kıkırdamaya başlıyor, gotik adam bir rock metal grubunun şarkı sözlerini Shake- speare gibi okuyor ve cep telefonlu kız çapkın hashtag'lerle konuşmaya başlıyor.

Çok geçmeden hepsi gevşedi ve onlara Flört Dokunuşlarını biraz daha ustalıkla nasıl kullanacaklarını gösterdim. Birkaç deneme daha yaptıklarında, ilk düşündüğüm kadar umutsuz olmadıklarını anladım. Gerçekten *denediklerinde*, gayet iyi yapıyorlar. Bu grup için motivasyon anahtar gibi görünüyor.

Bir saat kadar Flört Dokunuşları çalıştıktan sonra, bir gün için yeterince çalıştığımı hissediyorum. "Pekâlâ millet, sanırım bugünlük bu kadar yeter. Ara verelim ve yarın antrenmana devam edelim."

Aşk tanrısı etrafına bakınır. "O zamana kadar ne yapmalıyız?"

"Umm..." Lanet olsun. H e p s i y l e ne yapacağım ben? Yapamam. Onları Cupidville'e geri gönder çünkü zaman tüneli işleri karıştıracak. "Size kalacak bir yer ayarlayacağım. Ben dönene kadar burada takıl." Duraklıyorum. "Ama benim yatağımda seks yapmak yok. Ya da kanepemde. Ya da banyomda. Aslında, burada hiçbir şekilde seks yok, anladın mı?"

Hayal kırıklığına uğramış görünüyorlar.

Sürüne sürüne odadan çıktım ve arkadaşlarımı bulmak için dışarı yöneldim. Önce Ronak'ı buldum. Dışarıda, her zamanki gibi antrenman yapıyordu. Devasa kayaları kaldırıyor ve yere düştüklerinde yeri sarsmalarına rağmen onları çakıl taşıymış gibi avluya fırlatıyor. Ronak'ın kasları kabarıyor, gömleğini çıkarmış, teri bronz teninden aşağı kayıyor... ve ben yine azdım.

Beni fark ettiğinde, kucağındaki kayayı sanki hiçbir şey değilmiş gibi tek eliyle başının üzerine fırlatıyor. "İşin bitti mi, küçük iblis?"

Karnımı işaret ederek, "Benim küçük bir yanım yok," diyorum.

Yaklaşır yaklaşmaz elimi tutuyor ve beni kendine doğru çekiyor. Adamın terlemesine a l d ı r m ı y o r u m bile, çünkü artık karın kasları ve V'si tam önümde ve bu şeye bakmak çok güzel.

"Doğru değil," diyor parmaklarımı yüzünün önünde kaldırarak.

Çok yavaşça serçe parmağımı kaldırıp ağzına almasını izliyorum. Sıcak, ıslak dili parmağımın etrafında dans ederken, dişleri parmağıma hafifçe sürtünürken nefesim kesiliyor. Parmağımı ağzından çıkardığında gözleri benimkilere kilitleniyor.

"Bu parmak hâlâ küçük," diyor sesi boğuk bir şekilde.

Sertçe yutkunuyorum ve başımı sallıyorum. Dürüst olmak gerekirse neye kafa salladığımı bile bilmiyorum. Yüzgecim ağzına girer girmez ne hakkında konuştuğumuzu unuttum.

Elimi pantolonunun önüne doğru çektiğini hissedene kadar kuyruğunun koluma dolandığını fark etmiyorum. Elim

Sert uzunluğunu avucumun altında hissettiğim anda içimin ısındığını hissediyorum.

Elleri elbisemin üzerinden göğüslerimi avuçlamak için hareket ediyor ve başparmaklarını meme uçlarıma vuruyor. "Ve sonra bu küçük meme uçları var. Pembe, sivri ve mükemmel."

Eğilip keskin köpek dişini boynumun kıvrımına sürttüğünde nefesi boynumu okşuyor. Kirpiklerim otomatik olarak kapanıyor. Kuyruğu dikkatimi sikine vermeye devam etmemi istiyor, ben de onu sertçe sıkıyorum, tam da sevdiğini bildiğim şekilde.

Göğsünden alçak sesle homurdanıyor ve sonra eli beni kalçalarımın arasından kavrayacak şekilde hareket ediyor ve eğer diğer kolu beni belimden tutmasaydı, yere düşebilirdim.

Avucunun topuğunu zonklayan klitorisime bastırdığında benden bir inilti kaçıyor ve gülümsemesini boynumda hissediyorum.

"Peki ya bu? Buradaki küçük amcık? Sikim için mükemmel boyutta."

Bu sefer dizlerim gerçekten de bükülüyor ama o sadece beni göğsüne doğru tutuyor, ayaklarım artık yere değmiyor bile. Bunu beni kendisine yapıştırmadan da yapıyor; çıkıntılı göbeğime dikkat ederek, vücudumun garip çevresine rağmen sıkı ve sabit bir şekilde tutuyor. Ve tüm bunları tek koluyla yapıyor.

Ve orgazm oluyorum. Aynen böyle.

Saklamaya çalışıyorum çünkü... Tanrı aşkına, bu çok utanç verici, ama Ronak arkasını dönüp bana bakıyor. Hâlâ or- gasm'dan dolayı titriyorum ve tutmaya çalışmaktan yüzümü buruşturduğuma eminim.

"Az önce geldin mi?"

"Ne? Hayır," diyorum hemen. "Bu çok saçma. İnsanlar aptalca bir dokunuşla gelmezler."

Pislik alfa gülümser. "Sen *yaptın*. Sadece elime boşaldın. Sana zar zor dokundum."

"Ben yeni gelmedim. Yanılıyorsunuz."

"Elime karşı amının sıkılaştığını hissettim. Elbisenin içinden bile. Ve unutuyorsun, kokusunu *her zaman alabilirim*."

Allah kahretsin. Şimdi çok ukala olacak.

"Kapa çeneni," diyorum ona.

Pislik herif gülüyor.

"Lanet olsun. Onu yine heyecanlandırdın mı? İhtiyacının kokusunu buradan alabiliyorum. Ve... geldi mi?"

Evert, Sylred ve Okot'un üçünün de burun delikleri açılmış bir şekilde yukarı doğru yürüdüklerini görmek için bakıyorum. Ne kadar utanç verici.

Ronak başını sallıyor ve kanatları ş i ş i y o r . "Evet, yaklaşık üç saniye sonra."

"Bugünlerde çok çabuk s i n i r l e n i y o r," diye düşünüyor Evert, her ne kadar bu durumdan memnun görünse de.

"Bu doğru," diyor Sylred. "Külotu günde en az bir kez sırılsıklam oluyor."

"Siz beni cinsel olarak kızdırıyor ve tahrik ediyorsunuz!" Savunuyorum. "Ve ben *o kadar* da kötü değilim."

Ayakta duramayacak kadar azgın olduğum için hâlâ Ronak'ın kolunda sallanırken kendimi savunmak biraz garip.

"Lanet olası lamassu'nun sabah ihtiyaçlarını karşıladığını sanıyordum?" Evert soruyor.

Kaşlarım kalktı. "Siz takip ediyor musunuz?"

"Eşimizin doyduğundan emin oluyoruz," diye

yanıtlıyor Sylred.

"Yani ben yokken hepiniz benim hakkımda mı konuşuyorsunuz? Ne, çetele mi tutuyorsunuz?"

"Daha çok bir program gibi," diye itiraf ediyor Sylred.

Onlara göz kırpıyorum, bu kadar düzenli oldukları için aşağılanmalı mıyım yoksa etkilenmeli miyim emin değilim.

"Artık ayakta durabilirim," diyorum Ronak'a.

"Seni yere indirmemi istiyorsan, *sikimi* bırakman gerekecek, tabii bırakabilirsen."

Aramıza bakıyorum ama... evet, göbeğimin ötesinde bir şey göremiyorum. Aslında hâlâ onun sikini sıkmakta olan elimi bırakıyorum. "Başardım," diyorum muhtemelen söylemem gerekenden daha büyük bir gururla.

BÖLÜM 7

O Ronak beni yere bıraktığında, tek başıma dik durmanın ne kadar ağır olduğunu hemen hatırlıyorum. Yarı yarıya sormak istiyorum Beni tekrar kucağına alması için, ama ben direniyorum. "Amorette nerede?"

Sylred bana bakarak, "Öğle yemeği yemek için içeri girdiğimizde inimizin cupid'lerle dolu olduğunu görmek bizi çok şaşırttı," diyor. "Onlarla oynuyor ve kanatlarını gösteriyor."

Ronak iç geçirir. "Neden sığınağımız aşk tanrısı ile dolu?"

"Oh, sadece biraz antrenman yapmam gerekiyordu," diyorum umursamazca, elbisemdeki hayali tüyleri toplarken. "Biliyorsun, Dünya'da neredeyse Sevgililer Günü. Bu bizim en yoğun sezonumuz. Ve Sevgililer Günü biz aşk tanrısı için çok önemli. Özeldir."

Ronak gözlerini kısar. "Onları eğitmeyi bitirdin mi? Ve Sev'e izin aldığını söyledin mi?" Sylred sorar.

Kanatlarımın altındaki siyah beyaz yaldızlı tüylerimle oynuyorum. "Umm, evet. Ona söyledim."

"Scratch. Söylemediğin ne varsa tükür" diyor Evert.

Ayaklarımı sürüyorum. "Varsayımsal olarak, şu anda çalışma odamızda bulunan bu on iki aşk tanrısı adayının gerçekten berbat aşk tanrısı olduğunu ve onları önümüzdeki hafta boyunca eğitmem gerektiğini söylesem, bu durum hakkında anlayışlı ve destekleyici olur muydunuz?"

Ronak ve Evert iç çeker.

"Şunu açıklığa kavuşturalım. Son bir meseleyi hızlıca halledip doğum iznine çıkmak yerine, bir sürü insanı davet ettiniz.

pidleri evimize davet ettik ve onları bir hafta kalmaya davet ettik," diyor Ronak kuru bir sesle.

"Varsayımsal olarak," diye cevap veriyorum.

Burnunun kenarını sıkıyor ve derin bir nefes alıyor. "Kurtul onlardan," diyor Evert bana.

"Varsayımsal olarak yapamam, çünkü varsayımsal olarak onları eğitmek zorundayım, yoksa çok geride kalacağız ve Sevgililer Günü'nün mahvolmasına izin veremem!" Tartışıyorum.

"Çalışma odamızda kalamazlar Emelle," diyor Sylred sakince. "Yer yok."

"Biliyorum. Bu yüzden *anlayışlı* ve *destekleyici* olmanı ve çalışmadığımız zamanlarda onları nereye saklayacağımı bulmama yardım etmeni umuyordum. Varsayımsal olarak," diye ekliyorum çabucak.

Yüzlerindeki ifadeye bakılırsa, *varsayımımın* kimseyi kandırmadığından eminim.

Sylred başını düşünceli bir şekilde öne eğiyor. "Onlar için bir yer bulabiliriz." "Onu cesaretlendirme. Küçük bir şey yapması gerekiyordu,

Bir saat içinde bitirecek ve sonra izne çıkacak," diye hatırlatıyor Ronak. "Her an bebeğimizi doğurmak üzereyken bir hafta boyunca çalışmayı kabul etmemesi gerekiyordu."

"Kesinlikle," diye ekliyor Evert kollarını kavuşturarak.

Bir grup baskın erkekle çiftleştiğinizde böyle olur. "Kabul *ettim*, o yüzden nerede kalabileceklerini bulmama yardım etmeyeceksen, kendim yaparım!" Hışımla uzaklaşmak için döndüm. "Varsayımsal olarak!" Omzumun üzerinden fırlatıyorum.

Okot araya girmeden önce beş adım bile atamamıştım. "Sevgilim," diyor kollarımı nazikçe tutarak.

Ona bakmıyorum. Çok kızgınım.

"Tüm bu tartışmalar ve stres senin için de bebek için de iyi değil," diye mırıldanıyor.

"O zaman *o genfinlere* benimle tartışmayı bırakmalarını söyle," diye karşılık veriyorum.

Kötü bir sihir numarası gibi, tüm *o genfinler* bir adım öne çıkıyor ve böylece dört arkadaşım tarafından çevrelenmiş oluyorum.

"Sana söyledim, elbette onlara kalacak bir yer bulacağız," diyor Sylred, şefkatli bir hareketle saçlarımı omzumun üzerinden geçirerek.

Ronak kuyruğunu belime doluyor, Evert ise göğsünü sırtıma bastırıyor. Okot hâlâ kollarımı tutuyor.

Gözlerimi kısıyorum. "Ne yaptığınızı biliyorum ve bu işe yaramayacak."

Evert eğildi ve ensemi ısırmaya başladı. "Ne demek istediğini anlamıyorum. Aydınlat bizi."

"Sinsi dokunuşlarınla beni yumuşatmaya çalışıyorsun."

Ronak kıkırdayarak, "Sinsice yaklaşmıyoruz, küçük iblis," diyor. "Seni üzdük ve şimdi seni rahatlatıyoruz."

"Sevgililer Günü sizin için neden bu kadar önemli?" Sylred soruyor.

"Çünkü. Yılın tek zamanında insanlar gerçekten
Deneyin. Randevular. Seni düşünen hediyeler. Flörtler. Aşk. Seks. Herkesin aşkı kutlamak için bir gün ayırdığını görmek çok güzel. Her gün yapmamız gereken de bu. Herkes sevdiklerini sevmek için zaman ayırsa, bu sevgiyi onlar için anlamlı olan her şekilde ifade etse hayatın nasıl olacağını hayal edin. Bir aşk tanrısı olarak hayalim bu. Bu sevgi her zaman el üstünde tutulurdu. İşte bu yüzden Sevgililer Günü önemlidir, tamam mı? Bize bir an durup sevdiklerimizi takdir etmemizi hatırlatıyor."

Hepsi anlamış gibi başını sallıyor ve beni okşamaya devam ediyorlar. Kaşlarımı çatıp tatlı dokunuşlarına bakıyorum ve şüphelerim artmaya başlıyor.

"Sana zor anlar yaşattığımız için üzgünüz, Scratch. Sadece biraz ara vermeni ve rahatlamanı istiyoruz," diyor Evert. "Sevgililer Günü olayını anlıyoruz."

Bekle. Evert *özür mü diliyor*? Tamam, ciddi bir sorun var. Klozet kapağını açık bıraktığı için özür bile dilemedi, ben de leğene düştüm ve iğrenç tuvalet suyu işime bulaştı. Ben de sıkıştım. Evet, sıkıştım. *Sıkıştım.* Yani, kıçımı geri çıkaramadım. Yardım çağırmak zorunda kaldım ve Evert beni çekip çıkarmak zorunda kaldı. Bunun ne kadar aşağılayıcı olduğu hakkında bir fikrin var mı? Ve herif güldü!

Gözlerimi ona dikiyorum. "Neler oluyor?"

"Hiçbir şey," diyor Evert çok hızlı bir şekilde.

Gözlerimi Sylred'e çeviriyorum. Benden hiçbir şey saklayamaz. "Syl?"

Elini pembe saçlarında biraz gergin bir şekilde gezdiriyor. "Şey, kasabadan dönerken bir mesaj aldık ve-"

Sylred daha fazla konuşamadan Evert eliyle ağzını kapatıyor. Sonra cebinden bir mektup çıkarıyor, ama ben onu kapmaya çalıştığımda başımın üzerinde tutuyor ve Ronak'a uzatıyor.

Siyah gözleri sayfalar arasında gezinirken Ronak'ın kaşlarının çatılışını izliyorum. İşi bittiğinde mektubu Evert'e uzatıyor, o da hâlâ eliyle Sylred'in ağzını kapatıyor. Sylred bana neler olduğunu anlatmak zorunda olmadığına sevinmiş gibi orada öylece duruyor.

"Eee?" Ellerimi kalçalarıma koyarak soruyorum.

Sylred ve Evert alfaya bakıyor, Ronak ise bakışlarını bana dikiyor. "Ailemiz tatilden döndü."

BÖLÜM 8

Yatak odamızdaki ortak dolabımızın zemininde tamamen çıplak bir şekilde oturuyorum.

Ağlıyorum. Ben de ağlıyorum.

Evert beni böyle buldu.

Banyodan yeni çıkmış bir halde içeri girdi ve olduğu yerde durdu. Mavi gözleri hemen göğüslerime gitti. Yani devasa oldukları için anlaşılabilir bir durum. Yine de ağladığımı fark edecek kadar başını kaldırması beş saniyesini alıyor.

Gözleri açılıyor ve hemen yanıma diz çöküyor. "Neyin var?"

"Hiçbir şey uymuyor," diye burnumu çektikten sonra kucağımdaki yemek kutusunu karıştırıyorum.

Evert yüzünü buruşturuyor. "Sana kaç kere balığı konserveden yemeyi bırakmanı söyledik?"

Onunla göz göze gelince küçük balığı yavaşça kaldırıyorum ve spagetti eriştesi gibi höpürdeterek yiyorum.

"İğrençsin, Scratch." "Ben
açım."

"Çürümüş kıç gibi kokuyor."

"Şu anda saldırıya uğramış hissediyorum."

Son balığı da yedikten sonra kutuyu eğip içindeki suyu içiyorum. Evert öğürmeye başladı.

Boş tenekeyi elimden kaptığı gibi dolaptan dışarı fırlıyor ve sonra elindeki ağaçtan yeni ısıtılmış ıhlamurla içeri giriyor.

Bahçe.

Bana fırlatıyor ve ben de hemen soyup en sevdiğim lolipopmuş gibi emmeye başlıyorum. Bunu bana sadece balık nefesime yardımcı olması için verdiğinden eminim, ama nedeni ne olursa olsun biri bana yiyecek getirdiğinde minnettar oluyorum.

"Şu balık bokunu yemeyi kes, yoksa bir daha sikimi yalamana izin vermem."

Homurdanıyorum. "Sanki."

Bana bir an için göz kırpıyor ve sonra omuz silkiyor. "Evet, haklısın. Bu kötü bir blöftü."

Başından beri niyetinin bu olduğunu bildiğim küçücük bir gülümseme yayıyorum.

Beni her zaman nasıl güldüreceğini bilir.

"Bütün cupids'leri hallettiniz mi?"

Başını sallıyor ve önümde yere oturuyor, bitmiş ıhlamurumu alıp arkasına atıyor, yatak odasında yerde yuvarlanmasını umursamıyor. "Hepsini kasabaya yerleştirdik. Sev onlara, sen etrafta yokken işleri berbat ederlerse, onları Cupidville'e geri göndereceğini ve on yıl boyunca evrak işleriyle uğraşmaya zorlayacağını söyledi. Bu, küçük pislikleri gece boyunca uslu durmaları için yeterince korkutmuşa benziyor."

Başımı sallıyorum ve saçımla

oynuyorum. "Çizik mi?"

Kirpiklerimin arasından ona bakıyorum ve burnumu çekiyorum.

"Öyle mi?"

Şaşırtıcı derecede nazik bir hareketle elini karnıma bastırıyor ve göz göze gelecek şekilde eğiliyor. Bebek ilgiyi hissetmiş gibi, karnım çok belirgin bir uzuvla geriliyor, bebek beni tekmeliyor ve yumrukluyor. Derim gerilirken kaşlarımı çatıyorum. "İçimden çıkmaya çalışan bir uzaylı var gibi görünüyor."

Evert bebeğin tekmelediği her yeri ovuyor. "Gelip babasıyla takılmak istiyor."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Erkek mi? Erkek olduğundan bu kadar emin misin?"

"Bu sefer kesinlikle erkek olacak," diyor Evert gerçekçi bir şekilde.

Gülümsüyorum ve bebek sakinleşene kadar onunla birlikte karnımı ovuyorum.

Beni tekmelemek zavallı şeyi gerçekten yormuşa benziyor. "Seni gerçekten neyin rahatsız ettiğini söylemek ister misin, Scratch?"

Burnumu koluma siliyorum ve başımı sallıyorum. "Yok bir şey. Ben iyiyim. Sadece başka bir hormonal çıldırma."

Bana yemediğini belli eden bir bakış atıyor ve siyah kuyruğu koluma dolanıyor. "Eğer gitmek istemiyorsan..."

"Hayır, gitmek istiyorum," diyorum çabucak. Gözyaşlarına boğulmuş yüzüme şüpheyle bakıyor. "Biliyorum. Sadece, Reşa..."

Evert başını sallar. "Ronak'ın annesi tam bir sürtük. Ona aldırış etme. Ailemizin geri kalanı seni seviyor."

"Reşa'yı son gördüğümde Amorette'e beş aylık hamileydim ve bana uygun olmayan bir eş olduğumu ve Ronak'ı 'ürkütücü aşk büyümü' kullanarak bana bağlanması için kandırmış olmam gerektiğini söyledi," diye hatırlatıyorum ona.

Evert hatırlayınca kaşlarını çatıyor. "Evet, Ronak ondan sonra onu yasakladı. Burada hoş karşılanmıyordu ama mektupta gururunu bir kenara bırakıp kendini aşmaya hazır olduğu yazıyordu."

"Evet," diye kabul ediyorum, hâlâ çelişkili hissediyorum.

"Sadece söyle, Scratch. Eğer onu orada istemiyorsan, biz icabına bakarız."

Bu tatlı bir teklif ve bunu kastettiğini biliyorum ama başımı sallıyorum. "Hayır, onu orada istiyorum. Sadece bunun geçen seferkinden daha iyi geçmesini istiyorum." "Bu konuda fazla endişelenme. Resha bir sürtük. Her zaman öyleydi. oldu. Onu etkilemek konusunda endişelenmenize gerek yok."

Biraz homurdanıyorum ve sonra şımarık karnıma bakıyorum. "Bana bakın. Şu anda etkileyebileceğim tek şey bir mezura, çünkü acayip genişim," diyorum ellerimi vücudumda gezdirerek.

"Hey, burada ne yapıyorsunuz?" O, Ron- ak ve Okot içeri girerken Sylred'in dediğini duyuyorum. Çıplak ve şiş gözlü halimi fark ettiklerinde yüzlerindeki ifade hemen endişeye dönüşüyor.

"Sorun nedir, sevgilim?" Okot önümde diz çökerek soruyor. Ayaklarımı tutuyor ve başparmaklarıyla kemerlerime doğru miktarda basınç uygulayarak nazikçe masaj yapmaya başlıyor.

Takdirle inliyorum.

Evert, "İnleme, yoksa hepimiz buradan sert siklerle çıkarız," diyor.

"Elimde değil. İyi hissettiriyor."

Evert beni neden dolapta çıplak ve ağlarken bulduğunu anlatırken Okot gülümsüyor ve ovmaya devam ediyor.

Ronak bana "Eğer bu senin için çok stresliyse bize söyle, yemeği iptal edeyim" dedi.

Başımı salladım. "Hayır. Gitmek istiyorum. Sadece annenin yanıldığını kanıtlamak ve ona iyi bir eş ve iyi bir anne olduğumu göstermek istiyorum," diyorum. "Ama kirpi balığı gibi görünüyorum ve elbiselerimin hiçbiri üzerime tam oturmuyor," diye itiraf ediyorum, kendimi yine mahcup hissederek.

Ronak şakacı bir gülümsemeyle, "O zaman buraya sana bu konuda yardımcı olacak birini getirdiğimiz için çok şanslıyız," diyor.

BÖLÜM 9

merakla ona baktı. "Bana yardım edecek biri mi? Kim?" Merakla sordum.

Sylred bana cevap vermek yerine bir bornoz uzatıyor, Evert de onu giyebilmem için hareket ediyor. Okot ayağa kalkmama yardım ediyor ve sonra beni arkadaşım Mossie'nin kızımla yerde oynadığı odanın önüne götürüyorlar.

Amorette'e sarmaşıklarının ve çiçeklerinin yetiştiği kafa derisini nasıl düzgün bir şekilde sulayacağını gösterirken gördüğümde gülümsüyorum.

Beni gören Mossie ayağa kalktı ve alkışladı. "İşte buradasın! Arkadaşlarının bana aldırdığı elbiseleri görmeyi bekle. Çok güzel görüneceksin!"

Çocuklar Amorette ile ön odada kalırken Mossie ve ben yatak odama geri döndük. Daha önce fark etmemiştim ama yatağın üzerinde bir yığın elbise ve bir sıra yeni ipek terlik vardı.

"Tamam," diyor Mossie, hiç vakit kaybetmeden. "Hadi seni aileyle tanıştırmak için süsleyelim ki onlar da seni benim kadar sevebilsinler."

O ilk elbise seçimimi çekiştirmeye başlarken ben de bornozumu çıkarıyorum. "Ya giymezlerse?" Endişeyle soruyorum.

Parlak yeşil gözleri beyaz elbiseye takılıyor ve hemen elbiseyi üzerimden çekip alıyor ve başka bir elbise seçmek için yığına bakıyor. "Eğer beğenmezlerse, canları cehenneme. Sen aşk *tanrısısın*. Zalim prensimizi kalbine sapladığın bir Aşk Oku ile tek başına öldürdün. Krallığın olması gerektiği gibi olmasına yardım ettin,

Tüm Fae'lerin eşit sayıldığı bir yer. Sizin sayenizde artık itlaf oyunları ya da masumlarla dolu hapishane kuleleri yok. Yeni hükümdarımızın kim olacağı konusunda söz sahibi olduk ve yeni kral ve kraliçe yüzyıllardır sahip olduklarımızın en iyisi, *senin* sayende. Sen harika bir annesin ve adamlarının toplum içinde sürekli sert sopalar yemesine bakılırsa, sen de harika bir eşsin. Harikasın," diyor ve beni başka bir elbiseye sığdırırken sırtımdaki bağları çekiştiriyor.

"Teşekkürler, Moss," diyorum sessizce. "Hey, nasıl gidiyor... neydi onun adı? Turny mi?"

"Ah, o mu?" diyor küçümseyerek. "Bir şeyleri bitirdim."

"Bir tane daha mı? Bu, bu ayki dördüncü terk ediliş."

Omuz silkiyor. "Benim ihtiyaçlarımı karşılamıyordu. Ya da çiçeklerimin ihtiyaçlarını," diyor, elini kafasından fırlayan ayçiçeklerinin üzerinde gezdirerek.

Bu konuda ayrıntıya girmesini istemediğimden oldukça eminim, bu yüzden konuyu kapattım.

Mossie etrafımda dolaşıyor, beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, dudakları düşünceli bir şekilde büzülüyor. Sonunda başını salladı. "Sarı senin rengin değil," diyor kararlı bir şekilde ve elimden çekip alıyor.

Korse stilleri, renkler ve diğer saçmalıklar hakkında kendi kendine mırıldanarak birkaç seçenek daha sıralıyor ve sonunda ipek bir elbise seçiyor. Elbiseyi başımdan geçiriyor ve ben de elbiseyi hemen beğeniyorum. Yumuşak ve pürüzsüz ve diğer seçenekler gibi ağır hissettirmiyor. Mossie arkadaki bağları çözmeyi bitirdiğinde beni incelemek için ön tarafa geliyor ve yeşil yüzüne bir gülümseme yayılıyor.

yüzünü buruşturdu. "İşte bu o."

"Emin misin?" Ellerimi gergin bir şekilde ön tarafta gezdirerek soruyorum.

Boy aynasına doğru yürümek için hamle yapıyorum ama bir eliyle gözlerimi kapatarak beni durduruyor. "Olmaz. Ben saçını ve makyajını yapana kadar bakmak yok. Şimdi gel, banyoda her şeyi h a z ı r l a d ı m bile."

Beni yatak odasından çıkarıp banyoya götürdü ve ben de aynanın karşısına geçip makyaj masasına oturdum.

Mossie önce saçlarımla ilgileniyor, pembe saçlarımın bir kısmını tepemde bir gül bandı varmış gibi görünecek şekilde sararken saçlarımı hassasiyetle tarıyor. Ortaya kristaller ekliyor ve ardından kıvırcık dalgalarımın geri kalanını hafif kokulu bir yağla düzleştiriyor, bulduğu asi saç tellerini küçük bir pirinç silindirle kıvırıyor.

Bundan tatmin olduğunda, yüzümü her türlü pudra, astar ve renk lekesiyle tozlamaya başlıyor.

Hatta elindeki makas ve ortaçağ cımbızlarına benzeyen garip bakır şeylerle bana doğru geliyor. Kaşlarımı yolmaya başlayınca şaşkınlıkla irkildim.

"Ah!" Kaşlarımı çatarak söylüyorum.

Yine de durmuyor ya da yavaşlamıyor ve beni bir tavuk gibi yolmaya başlıyor. Özellikle acı veren bir yama kopardığında, elimi zavallı kaşlarımın üzerine sıkıştırıp elini tokatlayarak uzaklaştırıyorum. "Tamam! Yeter! Yeter artık! Bununla başa çıkamam."

"Lütfen. Amorette'i vajinandan dışarı ittin. *Vajinandan*," diye vurguluyor, sanki on altı saatlik doğum sancımı unutmuşum gibi, ağrımı dindirmek için sahip olduğum tek şey biraz patlıcan ve bir bardak peri suyuydu. Ağrı kesiciymiş, hadi oradan. *Her şeyi* hissettim.

Elimi alnımdan çekip koparmaya devam ettikten hemen sonra, "Bunun üstesinden gelebilirsin," diye beni temin ediyor. "Neyse ki çok hoş bir doğal kemerin var. Ama her şey temizlikle ilgili. Bu işlere devam etmelisin. Yabani otlarını fark etmediğimi sanma. Senin için onları cilalamak için uğrayacağım."

Hemen ellerimle kasık bölgemi kapatıyorum. "Şu anda vajinama yaklaşırsan seni annesinin tırnak kırpıntılarını yemeyi seven o adama aşık ederim."

Burnunu tiksintiyle kırıştırıyor. "Tehditler gerçekten gerekli mi?"

"Benim kız mağarama sıcak balmumu dökmek istediğinde, o zaman evet,
tehditler uygundur."

Gözlerini deviriyor ve gözlerime ve dudaklarıma son rötuşları yapmadan önce nihayet cımbızı bırakıyor. "İşte," diyor gururla. "Hepsi bitti. Gözlerini kamaştıracaksın."

Ayağa kalkmama yardım ediyor ve ben de aynaya dönüyorum. Çenem şaşkınlıkla açıldı. Yansımamı bile tanıyamıyorum. Onun yerine

Son zamanlarda olduğum gibi, ayaklarını göremeyen şişman bir hamile kadından daha fazlası gibi görünüyorum.

Elbise beni daha büyük göstermeden kıvrımlarımı vurguluyor. Elbisenin kumaşı vücudumu sıkmadan sarıyor ve beni büyük bir top gibi göstermiyor. Elbisenin üst kısmı göğüslerimin arasından hafifçe aşağıya doğru iniyor, göğüslerimi vurgularken bir şekilde mütevazı duruyor. Arkamda yumuşak gümüşi parıltılardan oluşan bir kuyrukla bitiyor ve kolları bileklerimden dışarı doğru genişliyor.

Pembe saçlarım mükemmel bir şekilde toplanmış ve yarattığı gül kıvrımları beni bir tür çiçek prensesi gibi gösteriyor. Makyajım çok ağır değil, sadece siyahla kapladığı ve göz kapaklarına hafif bir ışıltı kattığı gözlerimde cesur.

"Mossie, beni çok güzel gösterdin," diyorum şaşkınlıkla.

Gözlerini deviriyor. "Sen *her zaman* güzelsin, ben sadece seni biraz parlatmaya yardım ettim. Gelmiş geçmiş en iyi kovan arkadaşı gibi görünüyorsun. Sahiplen bunu."

Gözlerim dolmaya başladığında uzanıp yanaklarıma bir şaplak atıyor. İrkilerek geri çekiliyorum ve birbirimize göz kırpıyoruz. "Özür dilerim, panikledim," diye itiraf ediyor. "Üzerinde çok çalıştığım göz makyajımı bozmanı istemedim. Ağlamak yok."

Tekrar tokat yemekten çok korktuğum için başımı salladım. "Tamam. Not edildi." "Üzgünüm, hanım bahçemde bütün hafta dikenler büyüdü. Ben de
biraz gerginim."

Onun yerine ben irkildim. "Kulağa korkunç geliyor."

"Öyle," diyor ciddi bir şekilde. Kolumdan tutuyor ve beni banyodan çıkarmaya başlıyor. "Hadi, gidip arkadaşlarının ağzını sulandıralım. Bu gece senin için Amorette'i izleyeceğim."

"Teşekkürler, Moss. Seninle kalmayı her zaman sevmiştir."

"Çünkü mükemmel bir zevki var," diye cevaplıyor Mossie kibarca.

Koridorun sonuna ulaştığımda Mossie beni durduruyor ve önce içeri giriyor. El çırpışını duyuyorum. "Pekâlâ, aşk tanrısı dostlarım, dikkatinizi verin! Dişiniz ilk çıkışını yapmaya hazır."

Sinirlerim gergin bir şekilde dışarı çıktım ve dört arkadaşım da ayağa kalkıp bana doğru döndüler.

Dört çift göz bana kilitleniyor ve hava şiddetle doluyor.

"Ve bu bizim işaretimiz. Hadi evlat." Mossie, Amorette'i alır ve yanına gider.

"Çok güzel görünüyorsun, anne."

Gülümsüyorum ve onu öpüyorum. "Teşekkür ederim, bebeğim. Mossie için iyi ol, tamam mı?"

Amorette heyecanla başını sallar. "Yapacağım. Kafasına yeni tohumlar ekmeme izin verecek."

"Oh. Bu çok hoş."

"Sonra görüşürüz," diyor Mossie bana bir hava öpücüğü vererek. "Çok fazla yeme ve sonra restoranın zemininde horlayarak sızma."

"O bir kereydi," diye kaşlarımı çatıyorum.

Omuz silkiyor. "İnsanlar hâlâ bunun
hakkında konuşuyor." Pişmanlık yok.

BÖLÜM 10

Mossie, Amorette'i de yanına alarak kapıdan çıkıp gidiyor ve ben de dalgın bir şekilde ellerimi ovuşturarak arkadaşlarıma bakıyorum. Bakıyorum.
ve hepsi de inatla sessiz kalıyorlar.

Birkaç saniye sonra, daha fazla dayanamıyorum. "Eee? İyi görünüyor muyum?" Endişeyle sordum.

Evert'in başını salladığını görünce sinirlerim tepeme çıkıyor. "Hayır. İyi görünmüyorsun. Muhteşem görünüyorsun."

Gözlerindeki hararetli bakış karşısında kalın bir şekilde yutkunuyorum.

"Doğru söylüyor," diye onaylıyor Okot o yüce gönüllü konuşma tarzıyla. "Sen bir vizyonsun, sevgilim."

Sylred öne doğru bir adım atıyor ve yanağımı hafifçe kavrayarak dudaklarını ağzımın kenarına bastırıyor. "Sen mükemmelsin. Her zamanki gibi."

O geri çekildiğinde, adamlarımın da son derece şık giyindiklerini fark ediyorum. Hepsi siyah ya da beyaz, kusursuz bir şekilde oturtulmuş tunikler ve pantolonlar giymiş, süslü kemerlerle desteklenmişler. Ronak kahverengi saçlarını kısa kestirmiş ve sakalını kesmiş, Sylred ise pembe saçlarını taramış, uzun uçları kafatasının dibinde ve kulaklarının arkasında kıvrılıyor. Evert'in siyah saçları dağınık ama düzgün ve tıraş olmasına rağmen soluk teni çenesinde her zaman sevdiğim seksi gölgeyi gösteriyor. Okot'un parlak kırmızı mohawk'ı geriye doğru kaymış ve hepsi o kadar yakışıklı görünüyor ki en yakındakini aşağı itip tam b u r a d a yerde ona binmek istiyorum.

Evert dudaklarını muzipçe kıvırarak, "Bize yine seksi bakışlar atıyor," diyor.

"Beni suçlayabilir misiniz? Çok ateşli görünüyorsunuz. Eğer çabuk olursak, sadece..."

Kıkırdarlar ve Sylred başını sallar. "Zamanında yetişmek istiyorsak olmaz."

Yüzümdeki hayal kırıklığını gizlemeye çalışıyorum ama işe yaradığını sanmıyorum çünkü Evert yine gülüyor. "Ben Scratch'leyim. Hadi şu piçleri defedelim ve burada kalalım. Zaten yemeğe gitmektense üzerindeki elbiseyi çıkarıp onunla hınzırca sevişmeyi tercih ederim."

"Onu cesaretlendirme," diye gülüyor Sylred. "Elbisesini sonra çıkarırız," diye ekliyor ve bana göz kırpıyor.

"Seni bu konuda tutacağım," diye onu uyarıyorum.

Evert kaşlarını sallayarak, "Oh, sana tutman için bir şey vereceğiz," diye ekliyor.

Ronak öne çıkıyor ve dirseğini bana doğru uzatıyor. "Size eşlik edebilir miyim?" diye soruyor ve sesindeki nezaketle beni şaşırtıyor.

"Alabilirsin," diyorum utangaç bir şekilde koluna girerek.

Beni merdivenlerden yukarı ve dışarı çıkarıyor. Alacakaranlığın yumuşak, lavanta rengi ışığı manzarayı örtüyor ve biz yolun sonuna doğru ilerlerken kuşların son şarkılarını söylediklerini duyabiliyorum.

Beşimizin de rahatça sığabileceği kadar geniş, ekstra büyük ahşap bir araba yolda bekliyor. Ronak bana yardım ediyor ve ben onunla Sylred'in arasına yerleşirken Okot ve Evert de karşımızda oturuyor.

Arabacı atları ileri doğru itiyor ve ben de zihinsel olarak yedi ebeveynin de isimlerini gözden geçirmeye başlıyorum. Hepsinin en az bir babasını kaybettiğini biliyorum ama Sylred annesini de kaybetmiş. Sylred'in hâlâ hayatta olan iki babası var: Yored ve Perel. Evert'in annesi Evia ve babası Welk. Ronak'ın iki babası var: Hesh ve Gullen. Ve tabii ki Ronak'ın annesi Reşa.

İsimleri kafamda tekrar tekrar söylüyorum ama muhtemelen garip bir surat ifadesi takınıyorum çünkü Evert kaşlarını kaldırıyor. "Yine çok mu düşünüyorsun?"

Başımı salladım. "Evet," diyorum dürüstçe. "Ailenin çok fazla ismi var ve onları çok fazla görmediğimiz için flaş kartlar yapıyorum."

Evert'in gözleri boş ellerime kayıyor ve sonra tekrar bakışlarımla buluşuyor. "Zihinsel bilgi kartları. Kafamın içinde," diye açıklıyorum.

Yüzüne bir sırıtma yayılır. "Tabii ki."

"Bir planım var," diyorum birkaç dakika daha isim gösterdikten sonra. "Öyle mi? Planın ne peki?" Sylred soruyor.

"Ronak'ın annesine kendimi sevdirmeye karar verdim."

Çocuklar bana göz kırptı.

"Her şeyi planladım. Muhtemelen Delsheen gibi hoş, yüksek sosyete genfin bir kadın olmadığım için hala biraz kızgın ve muhtemelen bizi görmesine veya Amorette'in etrafında olmasına izin vermediğimiz için de üzgün. Bu yüzden, tüm bu olumsuzluklardan uzaklaşmak için o kadar sevimli olacağım ki benden hoşlanmamak imkansız olacak ve sonra tüm bu onaylamama köprünün altından çok sular akacak. Gördünüz mü? Kolay," diyorum onlara, beklentiyle etrafa bakarak. Dehamın farkına varıp yorum yapacaklardır.

Sessizlik takip eder.

Evet, muhtemelen her an beni takdir edebilirler... Hala bir şey yok.

Kaşlarımı çatıyorum. "Bu iyi bir fikir," diyorum, çünkü belli ki bunu kendi başlarına çıkarmamışlar. Sanırım bu kovanda hepimiz dahi olamayız. İyi ki çok ateşliler.

"Doğru anlamış mıyım diye soruyorum, planın Reşa'yı senden hoşlanmaya zorlamak mı?" Evert soruyor.

"Aynen öyle." Gülümsüyorum.

Ronak boğazını temizler. "Annem çok alfa. Çocukluğumdan beri evi ve babamı hep o yönetti. Çok güçlü fikirleri vardır ve gerektiğinde bile geri adım atmaz. Açıkçası bu gece ondan pek bir şey beklemiyorum."

Evert kuru bir sesle, "Demek istediği annesinin bir sürtük olduğu ve bunu herkesin bildiği," diyor.

Ronak buna kızmıyor bile. Sadece omuz silkiyor.

"Evet, onun şirretliğini tamamen tedavi edeceğim. Bu geceden sonra, onun yeni favori insanı olacağım. Sadece izle."

Evert kıkırdar. "Bu iyi olacak."

Araba durmak için yalpalıyor ve pencereden dışarı bakıyorum, kasabadaki şık restorana vardığımızı görüyorum. Cadde bir tür panayırla meşgul, bu yüzden satıcılar ve eğlenceciler sürüler halinde dışarıda ve tüm yol fenerler ve her binadan sarkan büyülü parıldayan ışıklarla aydınlatılıyor.

"Hazır mısın?" Sylred elini uzatarak soruyor. "Evet, tamamen hazırım."

BÖLÜM 11

To restoran süper lüks bir genfin kuruluşudur ve mekan tıklım tıklımdır. Bina, diğerleri gibi kubbeli.
şekillendirilmiş ve cilalı ahşaptan yapılmış. İçeri girdiğimizde ışıklar alçak ve arka tarafta özel bir bar alanını görebiliyorum, bu arada yeraltından restorana inen bir dizi spiral merdiven var. Dışarıda olduğu gibi burada da her şey pürüzsüz, cilalı ahşaptan yapılmış.

Biz yaklaşırken, genfin bir ev sahibi öne çıkıyor. "Covey Fircrown," diye selamlıyor bizi. "Bu taraftan. Partinizin geri kalanı hazır bir şekilde bekliyor."

Ev sahibi bizi spiral merdivenlere götürüyor; her şey gibi bu merdivenler de ahşap, cilalı ve çok güzel bir işçiliğe sahip olsa da dar ve dik. Kendimi bu zorlu yolculuğa hazırlamak için derin ve güçlendirici bir nefes alıyorum.

"Tamam, Emelle. Bunu yapabilirsin," diyorum, kendimi gerçekten güçlendirmek için boynumu iki yana sallıyorum.

Ev sahibi ve diğer arkadaşlarım dönüp beklentiyle bana bakıyorlar.

"Kendine moral konuşması mı yapıyorsun?" Evert yanımda kıkırdıyor. "Şu merdivenleri görüyor musun? Ölüm tuzağı gibi."

"Düşmene asla izin vermeyiz, sevgilim," diye beni rahatlatıyor Okot.

Ben ileriye doğru yürüyorum ve ev sahibi ölüm merdivenlerinden aşağı inmeye başlıyor. Ronak sabit bakışlarını üzerimde tutuyor. "Ben önden gideceğim, sen de bana tutunabilirsin," diyor. Sonra başını Okot'a çeviriyor. "Sen onun arkasında yürü," diye emrediyor alfa.

Okot başını sallıyor ve Ronak dönüp merdivenlere yöneliyor. Benim için sırtına dayadığı ön kolunu elimle tutana kadar inmeye başlamıyor. Merdivenlerden inmenin bu kadar büyük bir şey olduğunu düşünmezsiniz ama *ben* büyük bir şey *olduğum* için öyle.

Bir elim onun kolunda, bir elim korkulukta, dikkatlice aşağı inmeye başlıyorum ama karanlık ve ürkütücü çünkü ayaklarımı ve hatta basamakları bile göremiyorum. Dürüst olmak gerekirse kendimi çok fena hissediyorum. İnmeyi başardığım her merdiven bir şampiyonluk kazanmak gibi.

Neredeyse son basamağa gelmiştim ki ayağım merdiveni tamamen ıskaladı ve serbest düşüşe geçtim. Okot'un elleri kollarımın altında, beni zahmetsizce yukarı çektiğini hissetmeden önce ancak küçük bir çığlık atabiliyorum.

Omzumun üzerinden baktım. "Aman Tanrım. Hayatım gözlerimin önünden geçti."

Okot gülümsüyor ve beni merdivenlerin dibine bırakıyor.

"O merdivenleri tamamen salladım," diyorum.

"Ayağın takıldı," dedi Evert.

"Evet, ama sonuna kadar değil," diye

itiraz ediyorum. O sadece kıkırdıyor.

Kolu bükülmüş ve beni bekleyen Ronak'ın yanına gidiyorum.

"İyi misin?" Ronak kontrol eder.

"Evet, sadece küçük bir düşüştü. Onda biri kadar bir düşüş. Bunun olacağını biliyordum, bu yüzden zihinsel olarak zaten hazırlıklıydım. Tıpkı Amorette doğduktan sonra beni çalıştırdığın engelli parkurdan düşeceğimi bildiğim gibi. Hatırladın mı? Neredeyse ölüyordum."

Ronak gözlerini devirir. "Üç metre havadaydın ve altında bir güvenlik ağı vardı."

"Evet, ama o üç ayak korkunçtu." "Seni

yakaladım," diye hatırlatıyor bana.

"Bu hikaye için ayrıntılara gerek yok." Elimi umursamazca sallıyorum.

Kolunu tutuyorum ve etraftaki koyu renkli, yuvarlak ahşap masalara ve pelüş koltuk benzeri sandalyelere bakıyorum. Mekân mumlar ve parıldayan peri ışıklarıyla aydınlatılmış ve neredeyse her masa süslü kıyafetler giymiş genfinlerle dolu.

Tatlı tepsisi önüme geldiğinde ağzımın suyu akmaya başlıyor ve tükürüğümle boğulacak gibi oluyorum. Evert yardımcı olmaksızın sırtımı sıvazladı.

"Bu taraftan, Covey Fircrown," diyor ev sahibi ve bizi odaya doğru yönlendiriyor.

Yanından geçtiğimiz herkes yemekten başını kaldırıp bize bakıyor. Prensi alt ettiğimizden beri ben ve ekibim ünlü sayılırız. Ronak ve benim eşleşen aşk tanrısı kanatlarımız, Sylred ve benim eşleşen pembe saçlarımız ve kocaman bir lamassu eşim olduğu için biraz dikkat çekiyoruz. Evert biraz arka planda kalabilen tek kişi, ama yine de kalmıyor, çünkü o Evert. Bu da her zaman kibar toplum için uygun olandan daha yüksek sesle küfrettiği anlamına geliyor.

Ronak zahmetsizce ilerliyor, çenesi yukarıda, gayet iyi görünüyor. Yanında süzülmek için elimden geleni yapmaya çalışıyorum ama şu anki halimle süzülmek mümkün değil. Arka tarafa yakın büyük bir masaya yaklaştığımızda gözlerim yedi yaşlı genfinden oluşan bir gruba takılıyor.

Masaya yaklaştığımızda biri hariç hepsi ayağa kalkıyor. Ronak'ın annesi Reşa, uzun masanın bir ucunda oturmaya devam ediyor. Bu yeni bir başlangıç için iyiye işaret değil.

Koyu gri saçları kafasında toplanmış, Ronak'ınkilere benzeyen tanıdık siyah gözleri ve müthiş bir ifadesi var. Önlerinde durup gözlerimiz kenetleniyor ve beni ayak parmaklarımdan başımın tepesine kadar incelemesini izliyorum. Gözleri aşk tanrısı kanatlarıma takılıyor, benimkilerden Ronak'ın sırtındaki çiftlere kayıyor. Kokluyor ve burnunu havaya kaldırıyor. Yüzüme bir gülümseme yerleştiriyorum.

"Merhaba, Resha. Nasılsın?" Bir adım öne çıktım ve sarılmak için yaklaştım. Ancak şu anda orta-ağırlıkta olduğum için eğilmekte zorlanıyorum. Bu yüzden sandalyesinde oturduğu yerde onun üzerine düşüyorum. Gülümseyen yüzüm yanağına çarpıyor ve üzerine biraz tükürüyorum. "Hoppala!" Sinirli bir şekilde gülüyorum ve kendimi toparlamaya çalışıyorum. Ama yapamıyorum. Dengemi tamamen kaybettim. Ronak işaretime geliyor ve tekrar ayağa kalkabilmem için beni geri çekiyor.

"Whew! Özür dilerim." Ona gülümsedim. Bana ters ters bakıyor ve elini salyalarımın ve makyajımın bulaştığı yanağında gezdiriyor.

"Anne," diye başını sallıyor

Ronak. "Oğlum."

İkisinin de geri adım atmadığı yoğun bir göz kilitlemesi yapıyorlar. Ortam geriliyor, ben de hemen araya giriyorum. "Ee, Resha. Saçına yaptığın şeye bayıldım."

Reşa burnunu çekiyor ve su bardağını kaldırıyor. "Saçıma hiçbir şey yapmadım."

Gülümsemem dalgalanmaya başlıyor, ama o enayiyi yerinde sabit tutuyorum, çünkü bir görevdeyim, kahretsin. "Yine de süper harika görünüyor."

Pembe saçlarıma uzun uzun bakıyor ve kararıma güvenmediğini belli ediyor.

Ronak'ın babaları Hesh ve Gullen öne çıkıp elimi sıkıyorlar. Gri saçları ve kahverengi gözleriyle birbirlerine benziyorlar. Ronak'ın ebeveynlerinin üçünün de kahverengi kuyrukları ve yaşlandıkça hafifçe gümüşe dönen kanatları var. Onları Reşa'yla yaşadığımız son talihsizlikten beri görmemiştim, çünkü Ronak onları da yasaklamıştı.

Evia çoktan Evert'e sarılmış ve kıyafetlerini düzeltmeye çalışıyor. Her zaman onun üzerine titrer. Kısa boylu, sadece göğüs kafesine kadar geliyor ve yüzü kırışıklıklarla kaplı olsa da, belli ki oğluna aktardığı bir çift gamzesi var. "Şu haline bak! Yeterince yemiyorsun. Neredeyse bir deri bir kemik kalmışsın," diyor oğlunun karnını çimdikleyerek.

Hafifçe irkilir ve gözlerini devirir. "Buna eğitim deniyor. Ben babam gibi gevşek bir orospu çocuğu değilim," diye şaka yapan Evert, onu sırtından alkışlamak için yanına gelen erkeğe gülüyor.

Erkek olan Welk iri karnını sıvazlıyor. "Ne, bu mu? Bu saf kas."

Evert güler ve başını sallar. "Elbette öyle."

Arkamda Sylred babalarını, Yored ve Perel'i selamlıyor; utangaç ve sessiz tavırlarından Sylred'in soğukkanlı barışçıl tavırlarını buradan aldığını anlayabiliyorum. Ebeveynler hep birlikte seyahat ediyordu, bu yüzden onları aylardır görmemiştik.

Sonra Evert'in annesi yanıma geldi. Selamlamak için elimi uzatmaya başladım ama o kendini öne atıp beni kucakladı.

"Lanet olsun, anne. Arkadaşımın üzerine fazla gitme," diye azarlıyor Evert.

Evia benden bir baş kadar kısa ve kolları göbeğime kadar uzanamıyor, ama buna aldırmıyor çünkü göbeğimi bir cinin lambasını okşar gibi okşamaya başlıyor.

"Torunum için yetiştirdiğin yuvaya bak!" Evia heyecanla karnıma bakıyor. "Seni uzun zamandır görmemiştim!" Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor ve onaylarcasına başını sallıyor. "Sana daha önce de söyledim, kalçaların güzel Emelle. Bu önemli, biliyorsun. İyi kalçalar doğumda büyük fark yaratabilir. Nasıl hissediyorsun? Kasıklarında şimşek var mı?"

Ona göz kırpıyorum. "Ummm..."

"Anne, garipleşip arkadaşımın kasıkları hakkında konuşma," diye araya giriyor Evert.

Evia ona doğru dönerek ellerini annelik edasıyla kalçalarına koydu. "Evert, gerçekten küfür etmemeni dilerdim."

Eğilir ve yanağına bir öpücük kondurur. Kadın anında eriyor ve kaşları çatılıyor, yüzünde ışıl ışıl bir gülümseme beliriyor. Adamın koluna bir şaplak atıyor. "Oh, sana kızgın kalamıyorum!"

"Hadi oturalım," diyor Ronak ve beni masaya götürüyor.

Ronak'ın masanın diğer başına, annesinin tam karşısına oturabilmesi için sola doğru hareket ediyorum ama beni durduruyor. Kasıtlı bir hareketle *beni* masanın başına oturtuyor, böylece şimdi ben ve Reşa karşı karşıya kalıyoruz.

Reşa gözlerini bana diktiğinde Ronak'a bir yüz ifadesi takınıyorum ama o sadece sağımdaki sandalyeye oturuyor ve elini kalçama koyuyor. Rahatlatmak için mi yoksa kaçmadığımdan emin olmak için mi bilmiyorum.

Operasyonumu gerçekten mahvediyor*: Reşa'nın Beni Sevmesini Sağla* görev.

BÖLÜM 12

W Hepimiz oturduğumuzda, masa kısa sürede aynı anda birkaç konuşmayla hareketleniyor ve genfinlerimin yeniden bağlantı kurmasını izliyorum
aileleriyle birlikte. Okot sol tarafımda oturuyor ve konuşmalara katılıyor. Kovanımızda genfin olmayan başka birinin olmasına alışmaları biraz zaman aldı ama erkekler bir keresinde onun lamassu boğa formuna dönüştüğünü gördüler ve o zamandan beri ona saygı duyuyorlar.

Yemekler geldiğinde, çocuklar ve aileleri ilk buluşmalarının havasızlığını üzerlerinden atmışlardı ve şimdi hepsi ayrı kaldıkları zamanlarla ilgili hikayelerini paylaşıyorlardı. Çocuklar ve ben Amorette ile ilgili her şeyi konuşuyoruz ki bu da herkesin aynı fikirde olmasını sağlıyor. Ronak'ın ailesi hariç tabii. Ronak onları yasakladığı için henüz Amorette'le tanışmadılar. Bunu düzeltmeyi umuyorum.

Yumuşacık etler, ızgara sebzeler ve baharatlı pilavdan oluşan devasa tabaklar getiriliyor ve her kovanın alfası önce kendi eşine, sonra da kovanın geri kalanına servis yapıyor. Ronak'ın bana, Okot'a, Evert'e ve Sylred'e hizmet ettiğini görmek çok tatlı bir jest ve yüzüme yayılan gülümsemeye engel olamıyorum.

"Tatilin nasıl geçti?" Resha'ya sordum. Masanın iki ucunda oturduğumuz için bağırmak zorunda kalıyorum, bu yüzden herkes onun ne diyeceğini beklerken konuşmaları kesiliyor.

Reşa yemeğinden bir ısırık alıyor ve çok yavaş çiğneyerek beni bekletiyor. Ben de sabırla gülümsemeye devam ediyorum. Sonunda, "İyiydi." diyor.

Gözlerim biraz seğiriyor. Bu işi benim için hiç de kolaylaştırmıyor. "Çocuklar bana hepinizin buranın güneyindeki tropik adalardan birini ziyarete gittiğinizi söyledi. Çok güzel olmalı."

"Çok fazla böcek vardı."

Kolumu kaşımaya başladım. "Oh, bu çok kötü. Sizde gerçekten de çılgın görünümlü böcekler var. Dünya aleminde de bazı iğrenç böcekler vardı ama buradakilerle kıyaslanamazlar bile. Birkaç hafta önce dolabımda dev bir çekirgeye benzeyen ama insan dudaklı bir böcek buldum." Dudaklarımı büzüyorum ve göstermek için onlara dokunuyorum. "Gerçekten çok tatlıydılar. Biraz ruj alıp o şeyin üzerine sürmek istedim. Ama yanından geçerken bana seslendiğine eminim, o yüzden üzerine bir kase kapattım ve Ronak'ın eve gelmesini bekledim, böylece onu dışarı çıkarabilirdi."

Reşa, konuşmayı kesmezsem kulaklarını kanatacakmışım gibi bakıyor. "Eğer gerçek bir genfin arkadaşı olsaydın, küçük bir böcek yüzünden kendi evinde sinmezdin," diyor.

"Bu enayi küçük değildi."

Bana öylece bakıyor, etkilenmemiş gibi.

Biraz umutsuzca Ronak'a bakıyorum. "Ronak'ınki kadar büyüktü -"

Sözlerimi bitiremeden eliyle ağzımı kapatıyor. Ebeveynler sandalyelerinde rahatsız bir şekilde kayıyorlar. Evert kıs kıs gülüyor.

Ronak ona hitaben, "Anne," dedi. "Emelle'e karşı bu kadar zor olmayı bırak."

Sadece burnunu çekiyor ve kibirli bir şekilde çenesini kaldırıyor.

Ronak'ın elini ağzımdan çekmeye çalışıyorum ama bırakmıyor. Dilimi çıkarıp avucunun her tarafına sürüyorum ama bu da işe yaramıyor, bu yüzden taktik değiştirip parmaklarını daha da içeri itiyorum ve sonra onu ısırıyorum. Sertçe.

Elini çekti ve ben de aceleyle açıklamaya başladım. "Böceğin Ronak'ın ayağı kadar büyük olduğunu söyleyecektim!" Kibarca söylüyorum. Olayı olduğundan daha kötü gösterdiği için Ronak'a ters ters bakıyorum. "Senin kooperatifin kadar büyük olduğunu söylemeyecektim."

Eliyle ağzımı tekrar kapattı. Bu sefer haklıydı. Hoppala.

Ronak'ın babaları bir genfin mağarasına girip saklanmak ister gibi görünüyorlar.

Ronak kulağıma doğru eğildi. "Ailemizle yemek masasında sikimin büyüklüğünden bahsetmesen olmaz mı?"

Başımı sallıyorum ve eline karşı boğuk bir *yep* sesi çıkıyor.

Elini tekrar bırakıyor ve ben de utangaç bir şekilde gülümsüyorum. "Bazen kelimeler ağzımdan çıkıveriyor," diyorum ailesine.

Reşa, "Böyle bir şey Delsheen gibi yüksek sosyeteden bir kızın başına asla gelmez," diyor.

Elimdeki çatal o kadar sıkı tuttuğum için neredeyse bükülüyordu.

Onu bıçaklamayın, onu bıçaklamayın, onu bıçaklamayın.

Sıkıca gülümsüyorum. "Delsheen bencil bir pislik."

Reşa kırlaşmış saçlarını düzeltiyor. "Evet, ama mükemmel bir sofra adabı var."

"Kesinlikle iyi sofra adabım var," diye ağzımdan kaçırdım.

Reşa ince bir kaşını kaldırıp tabağıma bakıyor. Tamam, tabak. Çoğul. Bende dört tane var. Ve evet, çoğunu parmaklarımla yedim, bu yüzden bez peçetem et lekeleriyle kaplı ve cinsel türden değil.

Dört tabağımı hızlıca üst üste koyuyorum ama bazılarının üzerinde hâlâ yemek var, bu yüzden garip, dengesiz bir kule oluşturuyor. "İşte," diyorum gururla. "Oh, bekle." İğrenç peçeteyi alıyorum ve süslü bir kalp şeklinde katlamadan önce düzeltiyorum. Onu tabak kulesinin üstüne yerleştiriyorum. "Bu daha iyi," diyorum gururla.

"Hmm," diyor Reşa.

Beni Sev Operasyonu pek iyi gitmiyor.

"Anne, Emelle'in bu geceki davranışların konusunda çok nazik ve bağışlayıcı olması benim de öyle olduğum anlamına gelmez. Torununla tanışmak istiyorsan ona saygılı davranmanı bekliyorum ve bir daha Delsheen'in adını ağzına almanı istemiyorum, anlaşıldı mı?" Ronak kuyruğu baldırıma dolanırken şöyle diyor.

"Delsheen tam bir kabustu," diye araya giriyor Evia. "Onunla çiftleşmediğine sevindim."

Diğer babalar başlarını sallıyor. "Evet, oldukça zor biriydi," diye ekliyor Sylred'in babası.

Reşa, "O iyi bir soydan geliyor," diyor.

"Çiftleşme kutlamamız sırasında prensi becerdi," diyor Evert kuru bir sesle.

"Evert! Yemek masasında küfür etme," diye azarlıyor

Evia. O sadece omuz silkiyor.

"Annemin davranışı için özür dilerim," diyor Ronak bana, gerçi bunu annesinin duymasını istediği belli olacak kadar yüksek sesle yapıyor. "Hadi gidelim."

"Bekle," diye geveledim. "Neden hepimiz gidip panayırın tadını çıkarmıyoruz? Eğlenceli olur!"

Evert'in anne ve babası çoktan başlarını sallamaya başladılar, Sylred'in babası biraz gergin görünüyor ve Ronak'ın babası da Reşa'yı her iki yönde de onay için izliyor.

Eğer beni sevmesini sağlayacaksam, gecenin bu şekilde bitmesine izin veremem. Ronak kızgın, bu da muhtemelen onu tekrar yasaklayacağı anlamına geliyor ve sonra tekrar denemeden önce uzun bir süre daha beklemek zorunda kalacağım. Amorette'in tüm büyükanne ve büyükbabasıyla vakit geçirebilmesini ve Ronak'ın da ailesiyle yeniden bir ilişki kurabilmesini istiyorum. Ronak'ı beni her zaman ilk sıraya koyduğu için seviyorum. Alfa'mın bana saygısızlık ettikleri için ailesiyle ilişkisini kesecek kadar beni sevmesini seviyorum. Bu onun ne kadar yanımda olduğunu kanıtlıyor. Ama ailesini özlediğini biliyorum, bu yüzden bir şeyleri değiştirmeye kararlıyım.

"Harika olacak," diyorum, ışıl ışıl gülümsememle. "Bahse girerim ballı kek de olacak. Ballı kek olacak mı?" diye soruyorum.

Sylred, "Sana bir şeyler bulabileceğimize eminim," diyerek beni temin ediyor.

"Biraz ballı kek alabilirim," diyor Evert'in babası. Ona

gülümsüyorum. "Kesinlikle! Ballı kekler en iyisidir."

Sylred'in babası Perel, "Ben çikolatayı tercih ederim" diyor.

Öğürmeye başladım.

Evet. Bugünlerde çikolatadan bahsetmek bile beni kriz geçirmeye itiyor. Bu çok üzücü. Sylred ceplerindeki çikolata kokusunu çıkaramadığı için tüm eski pantolonlarını atmak zorunda kaldı.

Gözlerim sulanırken Okot sırtımı ovuyor ve ben de midemi her şeyi yememesi için ikna etmeye çalışıyorum.

"Benim söylediğim bir şey miydi?" Perel'in sorduğunu duydum.

Okot kibarca, "*C harfine* tahammül edemiyor,"

diyor. Evert yine kıs kıs güler.

Öğürmeyi bırakmayı başardığımda, göz makyajımın mahvolduğuna eminim çünkü yanaklarımdan yaşlar süzülüyor. Kirlenmiş kalp peçetemi elime alıp kendimi kurulamaya başlıyorum. Gerçi tek yaptığımın yüzüme et suyu sürmek olduğuna eminim. Yine, seks türünden değil.

BÖLÜM 13

Okot iğrenç, sulu peçeteyi benden alıyor ve yerine kendi süper temiz peçetesini koyup yüzümü silmek için kullanıyor. O bittiğinde

Bittiğinde arkasına yaslandı, kırmızı halkalı gözleri yüzümde hayranlıkla geziniyordu. "İşte, sevgilim."

Tanrım, bu adam. Öne eğilip dudaklarına bir öpücük konduruyorum, keşke ellerimi mohawk'ında gezdirip onunla birlikte olabilseydim. "Teşekkür ederim, Okot."

"İşte gidiyor, aşk büyüsünü onların üzerinde kullanıyor," diye homurdandığını duyuyorum Reşa'nın.

Şaşırarak başımı kaldırdım. "Aşk büyüsü kullanmadım."

"Eminim en başta seninle çiftleşmelerini bu şekilde sağlamışsındır," diyor Resha kibirli bir şekilde.

"Hayır. Onun memeleriydi," diye kestirip atıyor Evert.

Babası kıkırdar, annesi adını tıslar ve Sylred kafasının arkasına bir şaplak atar.

"Oğullarınızdan hiçbiri üzerinde aşk büyüsü kullanmadım," diye açıklıyorum. Sonra bunu düşünerek, "Tamam, onları birkaç kez şehvetlendirdim, ama çoğunlukla komik olduğu için ve-" diyorum.

"Gördün mü! İtiraf ediyor!" Reşa haykırıyor, şimdi hepimiz gibi ayakta durmaya tenezzül ediyor. "Oğullarımızı kendisiyle çiftleşmeleri için kandırdı!"

Kaşlarımı çatıyorum. "Bu değil-"

Restoran sahibi sessiz olmamızı istemek için yanımıza geldi ama Ronak'ın bir hırlamasıyla erkek koşarak uzaklaştı.

"Öyle değil," diye itiraz ediyorum. "Onları beni sevmeleri için asla zorlamazdım. Zaten işler böyle yürümüyor. Aşk Oklarım, zaten orada bir eğilim olmadıkça işe yaramazdı ve-"

"Kendini açıklamak zorunda değilsin," diye sözümü kesiyor Ronak öfkeyle. Öfkesinin bana değil annesine yönelik olduğunu biliyorum ama yine de bu yemeğin gittiği yönden nefret ediyorum.

"İstiyorum," diye ısrar ediyorum, ellerimi sıkarak. Bu iş dev bir bok kümesine dönüştü. "Dürüst olmak gerekirse bugünlerde bir aşk tanrısı bile sayılmam. Gücümü neredeyse hiç kullanmıyorum. Tembelim. Ayrıca, Dünya aleminde çalışarak geçirdiğim onca yalnız yıl yüzünden aşk tanrısı travma sonrası stres bozukluğu yaşadığımdan eminim. Ama... evet, tembelim. Çoğunlukla tembel olduğum için," diye itiraf ediyorum. "Aşk tanrısı olayı mı? Psh. Zar zor yapıyorum."

Tabii o sırada merdivenlerden bir düzine aşk tanrısı iniyor.

Boktan kalp atışları. Neden hep en kötü zamanlamayı ben yapıyorum? Reşa bana ters ters bakıyor. "Şerefsizliği ekleyebileceğimi söylemek adil olur sanırım-
nitelikler listenize ekleyin."

"Zar zor mu dedim? Arada bir doğaçlama aşk tanrısı eğitimi yaptığımı kastetmiştim," diye düzeltiyorum hemen.

Sev beni fark etti ve stajyerler küçük ördek yavruları gibi arkasından takip ederken, yukarı doğru yürüdü. "Merhaba patron. Güzel yer, değil mi?"

"Burada ne yapıyorsun?" Tıslıyorum.

"Cupid bok kafalıları yemek yemeli, anladın mı? En şık yer burası görünüyordu. Yukarıdaki adama, patron sen olduğun için bizi senin hesabına yazmasını söyledim," diyor sırıtarak. "Düşündüm ki, onlara lanet oklarını nasıl atacaklarını öğreteceksen, onları besleyebilirsin de." Yemin ederim, bende doğru düzgün karma ya da şans sihri olmasının imkânı yok, çünkü o güçler doğru çalışıyor olsaydı bu bok başıma gelmezdi.

"Sev, git bir masa bul ve sen ve tüm aşk tanrısı kızlarının kendinize iyi baktığınızdan emin ol."

Sev ellerini ceplerine gömüyor. Süper dar deri pantolon giydiği için bu da bir başarıdır. "Burada bir seks partisi başlatmayı düşünüyordum. Buna ev ödevi diyelim."

Gözlerim büyüdü. "Sakın aklından bile geçirme."

Gülüyor. "Sakin ol patron. Sadece seni çekiştiriyorum."

"Arkadaşımı çekiştirme," diye tersliyor Evert.

Sev, Evert'i kızdıracak başka bir şey söylemeden önce ellerimi çırparak onları durduruyorum. "Tamam! Bu çok eğlenceli. Hep birlikte panayıra gidelim. Ben hazırım, kim hazır?"

Kendimi koltuktan kaldırmaya başlıyorum ama Ronak devralıyor ve beni tek koluyla kaldırıyor. Bu sefer merdivenleri kendi başıma çıkmaya çalışmama bile izin vermiyor. Beni kucaklayıp yukarı taşıyor ve restorandan çıkıp caddeye çıkana kadar indirmiyor.

Şekerli ve lezzetli kokan bir şeyin kokusunu alıyorum ve artık gecenin çöktüğünü, sokak panayırının tüm hızıyla devam ettiğini görüyorum. Etrafımızda yankılanan müzik, fenerler, biblolar satın alan ve sokak sanatçılarını izleyen genfinler ve bana doğru gelmeye devam eden daha lezzetli yemek kokuları var.

"Sokak fuarlarına bayılırım!" Işınlıyorum.

"En son gittiğinde çok fazla peri şarabı içmiştin ve bıçak fırlatma sahnesinde twerking denen bir şey yapmaya çalışmıştın. Ayağın takıldı ve bıçak fırlatan seni yakalamaya çalıştığında boynuna bir bıçak saplandı," diye hatırlatıyor Sylred, kahverengi gözleri mizahla parlayarak.

"Sahne kaygandı," diye savunuyorum.

Evert homurdanıyor. "Çünkü dolu bir şarap şişesini kaptınız ve 'odunu marine ettiğinizi' iddia ederek sahneye döktünüz."

Evet. Yaptım.

"Belki de fuar o kadar da iyi bir fikir değildir..." Sylred'in babası endişeli görünüyor.

"Oh, endişelenme. Bebek doğana kadar bana şarap yok.
Hadi gidelim!"

Önden gitmeye başlıyorum ve sürpriz bir şekilde tüm ebeveynler beni takip ediyor, Ronak'ınki bile. Bugüne kadar Reşa'nın yanında en uzun süre kaldığım zamandı. Geride duruyorum ve kolumu onunkine doluyorum. Dokununca geriliyor ama beni hemen fırlatıp atmıyor, ben de bunu bir kazanç olarak kabul ediyorum.

Ronak bana deliymişim gibi bakıyor, ama ben sadece el sallıyorum. Diğer arkadaşlarım aileleriyle konuşmaya başlıyor ve çok geçmeden fuarın tam ortasında, genfinlerle çevrili bir halde buluyoruz kendimizi.

Cadde boyunca sıralanmış yiyecek arabaları, satılık ıvır zıvırlar, dans, akrobasi ve uçuş gösterileri, falcılar ve sihirli bir ateş gösterisi yapan bazı gen- finler bulunmaktadır.

"Ee. Resha. Kaç yıldır çiftleşiyorsun?" Dostça konuşmaya çalışarak soruyorum.

"Yüz yetmiş üç yıl," diye cevap veriyor. "Vay canına.

Bu çok uzun bir süre. Nasıl gidiyor?"

"Benim sürüm onurludur ve tüm arkadaşlarım yüksek rütbeli genfin kanına sahiptir. Ailem bizi ayarladı ve mükemmel bir eşleşme oldu."

Ağzım açık kaldı ve onu durdurmak için çekiştirdim. "Aman Tanrım. Bu yüzden bu kadar huysuzsun. Birbirinizi sevmiyorsunuz!"

Bana kaşlarını çatıyor ve kolundan tutuşumu çözüyor. "Hakkında hiçbir şey bilmediğin konularda atıp tutmaya başlama."

Bunu daha önce fark etmediğim için şu anda kendimi tekmeliyorum. Artık farkındalığım olduğu için aşk tanrısı hislerimi açıyorum ve değişimi hemen hissedebiliyorum. Resha biraz sevgiye susamış.

"Merak etme, MIL. Ben seni tutarım. Sadece paralarımı toplamam ve birkaç Aşk Oku almam gerekiyor," diye açıklıyorum. "Bu işi hemen halledeceğiz."

Reşa'nın yüzü patlayacakmış gibi geriliyor ama bana bağırmak yerine topuklarının üzerinde dönüp uzaklaşıyor.

"Tamam! Sonra yaparız o

zaman!" Beni görmezden

geliyor.

"Bu da neydi şimdi?" Okot yanıma gelerek soruyor.

"Reşa'nın beni sevmesini nasıl sağlayacağımı kesinlikle buldum,"

diyorum ukalaca. Okot merakla bana bakıyor, ama ben daha

açıklayamadan dikkatim dağılıyor-

cam dildolar satan bir standın yanında. Bunu yüksek sesle söylemeliyim, çünkü Evert aniden yanımda gülerek beliriyor. "Onlar dildo değil, Scratch. Onlar oklava."

Daha iyi görebilmek için gözlerimi kısarak insanlara bakıyorum. "Oh. Haklısın. Bu çok sıkıcı." Düşünceli bir şekilde başımı eğiyorum. "Eminim onu dildo olarak kullanabilirsin."

"Son kez söylüyorum, dildoya ihtiyacın yok. Dört tane sikiş arkadaşın var."

"Evet, ama bunların parıltısı var ve farklı renkleri var. Ooh! Ve şunun içinde sihirli ateş var!"

Evert beni çabucak uzaklaştırıyor. Daha sonra bir oyun çadırına geldik ve Ronak, Amorette'e vermek üzere el yapımı bir bebek kazandı. Daha sonra falcıya, ateş gösterisine, uçan genfin akrobasisine ve tabii ki bal standına uğruyoruz. Kimse çikolata almıyor.

Okot bana takmam için çiçeklerden bir taç alıyor ve Sylred, fae grubu müzik çalarken benimle dans pistinde dans ediyor. Ayaklarım beni öldürüyor ve o kadar yorgunum ki ayakta uyuyabileceğimden eminim, ama yaşlılardan biri arabaya geri dönerken bizi durduruyor.

Saçları dökülmüş, başının tepesinde son bir tutam saçla hayata tutunmaya çalışıyor.

"Yaşlı Mortel," diyor Ronak saygıyla başını sallayarak. "Size nasıl yardımcı olabiliriz?"

Bana döndü. "Emelle, restoranımda aşk tanrısı var" dedi, sesi mutsuz geliyordu.

Cupid crapcakes. Sanırım başım belada.

BÖLÜM 14

İ ve saçlarımı parmağımın etrafında döndürüyorum. Eğer cupids'i buraya getirmeme kızdıysa, belki dikkatini dağıtabilirim.

paytak paytak yürüyecek kadar uzun.

Aklıma gelen ilk şeyi ağzımdan kaçırıyorum. "Şu restoranın sahibi siz misiniz, Elder Mortel? Çok güzel bir yer. Merdivenler biraz korkutucuydu. Işıklandırma iyiydi ama. Ve et. Et ekstra suluydu."

Bu gece et suyuyla aramda ne var bilmiyorum.

"Aşk tanrısı izni gibi bir şey mi almam gerekiyordu? Alem vizesi mi? Bu işlerin nasıl yürüdüğünden emin değilim ama önce sizden izin almam gerekiyorduysa özür dilerim."

Yaşlı Mortel sözümü kesti. "Aslında sizden bir ricam var."

Şaşkınlıkla göz kırpıyorum. "Oh. Tamam."

"İki gün içinde üç çiftleşme töreni gerçekleşecek. Neyse ki genfin çiftleşme nektarımız tükendi. Hatırlıyor musun?" diye soruyor. "İçine kan katılmış kadehi?"

Genfinlerimin ve benim ateş içinde olduğumuzu hatırlayınca yanaklarım anında ısındı. Çok yoğundu. Ama... bekle. "Genfin nektarı tam olarak *nedir*?"

Sylred irkilir. "Bilmek istemezsin."

Tamam. Devam edelim.

"O nektar olmadan genfinler kızışmaz. Ve kızgınlığa girmeden, bağları düzgün bir şekilde oluşmaz ve bağ o l u ş m a z s a , kovan büyüleri bağlanmaz."

Benden bir grup genfini birbirleri için azdırmamı istediğinden oldukça eminim.

"Lütfen," diyor hemen cevap vermediğimde. "Kaynaklarımız azaldı ve nektar bir ay daha hazır olmayacak."

"Elbette yardım edeceğim," diyerek onu rahatlatıyorum. "Bu aslında mükemmel. Stajyerlerimi de yanımda getireceğim ve onlar da bunu görev olarak yapabilirler. Sevgililer Günü'nden önce mükemmel bir pratik olacak."

Sevgililer Günü'nün ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yok, ama bunu kabulleniyor ve bana gülümsüyor. "Mükemmel! Törenler akşam karanlığında pavyonda gerçekleşecek. Sana ve aşk kızlarına orada olmanız konusunda güvenebilir miyim?"

"Kesinlikle."

Yaşlı adam omzuma vurdu ve bir şeyler mırıldandı
gitmeden önce *yardımsever cupids*.

Gülümseyerek hemen arkadaşlarıma dönüyorum. "Gördünüz mü? Genfin büyüğünüz az önce *benden* yardım istedi."

"Gördük," diye kıkırdıyor Sylred.

"Bu harikaydı! Ve şimdi aşk tanrıma gerçek hayat tecrübesi kazandıracağım."

"O... Yaşlı Mortel miydi?"

Diğer ebeveynleri iterek gelen Reşa'ya bakmak için dönüyorum.

Başımı salladım. "Evet."

"Yaşlılar konseyinin en önde gelen üyesi. Neden seninle konuşuyordu?"

"Benden yardım istedi," diyorum
gururla. Kaşlarını çatıyor.

"Gitmeye hazır mısın?" Ronak bana soruyor.

Bir esneme beni ele geçirirken başımı sallıyorum. "Evet. Yine de biri beni taşısın. Yürüyemeyecek kadar yorgunum. Ayrıca ayaklarım da ağrıyor. Ayrıca yol için bir ballı kek daha istiyorum."

"Senin için aldım bile," diyor Sylred ve bana bir tane uzatıyor. "Tanrım, sen en iyisisin," diyorum ve alıyorum.

Ailelerle vedalaşıyoruz ve sonra pastayı ısırırken Ronak ve Okot'un arasına bakıyorum, beni kimin alacağını bekliyorum. Ronak gözlerini deviriyor ama beni gelin gibi kucaklayıp uzaklaşmaya başlıyor.

Arabaya döndüğümüzde başımı Sylred'in omzuna yaslıyorum. "Çok eğlenceliydi."

Sylred başımın üstünü öpüyor. "Öyleydi."

"Reşa neredeyse benden hoşlanıyor," diyorum esnerken.

Ronak kaşlarını çatarak, "Anneme kanıtlayacak hiçbir şeyin yok," diyor.

"Evet. O bir sürtük. Hizmetçisine "Hizmetçi" diyor. Adam elli yıldır onun için çalışıyor ve hala ona ismiyle hitap edemiyor. Onu etkilemeye çalışırken kendini öldürme," diyor Evert.

"Sanırım sadece mutsuz," diye itiraf ediyorum. "Ondan hiç aşk büyüsü almadığımı fark ettim."

Bu haberi nasıl karşıladığını görmek için Ronak'a bakıyorum ama o sadece boyun eğmiş görünüyor.

"Annenle babanın birbirine aşık olmadığını biliyor musun?" Şaşırarak sordum.

Ronak sadece omuz silkiyor. "Çoğu genfin eşleşmesi ayarlanır. Erkekler bir eş için talepte bulunur ama bunun yaşlılar tarafından onaylanması gerekir. Çok az sayıda genfin dişisi olduğundan, genellikle birden fazla kovan aynı dişi için yarışır. En yüksek sosyal statüye sahip olan ilk tercihi alır."

"Huh. Bu üzücü."

"İşler böyle yürüyor."

"İnsanlar eş olarak bağ kurdu diye aşk garanti değildir. Biz şanslıydık," diyor Sylred.

Gözlerim güçle seğiriyor ve bir anda kucağımıza dört yapraklı bir yonca yığını düşüyor.

Bir süre şaşkınlıkla bakıyoruz ve sonra adamlarım tozlarını alıp yoncaları yere atıyor. Şimdiye kadar benim garip sihirli nöbetlerime alışmışlardı. Hiçbir şey onları fazla etkilemiyor.

Araba yolculuğunun geri kalanını bu konuşmayı düşünerek geçirdim. Şimdi her şey anlam kazanmıştı. Bir başka genfin dişisi olan Viessa'nın neden benden eşlerini sevmesi için yardım istediğini. Ronak'ın annesi neden mutlu görünmüyordu. Genfin eşleşmelerinin nasıl yapıldığını. Çoğunun bağlandıkları genfinleri bile sevmediğini bilmek beni üzüyor.

Aklıma bir fikir geliyor, kendi kendime gülümsüyorum.

Evert gözlerini bana dikti. "Bu ne için?" "Sadece gülümsüyorum. Gülümsemeyi severim," diye savunuyorum.

"Bir şeyler planlıyorsun."

Diğerleri inliyor. Okot bile.

Bana çok geliyor. Kabul ediyorum, bazı fikirlerim en iyisi değil. Sylred'e yeni bir enstrüman oyarak sürpriz yapmayı planladığım zaman gibi. Neredeyse bir parmağımı kaybediyordum. Benim değil, Evert'in. Hâlâ bir yara izi var.

Oh, pekala. Bu seferki fikrim harika ve birinin vücut parçalarını kesme ihtimalim neredeyse sıfır. En azından öyle umuyorum.

BÖLÜM 1 5

"A Kazan!"

Yanıt olarak bir inleme korosu duyuyorum.

Sıraya dizilmiş aşk tanrısı kursiyerlerine kaşlarımı çatarak bakıyorum. Elinde cep telefonu olan kız çimlere oturmuş, durumunu güncellemek istediğini mırıldanıyor, sonra da ok atmanın bir hanımefendiye yakışmayacağı konusunda ısrar ediyor. Evimden aşırdıklarına emin olduğum bir pipoyu tüttüren gotik herifler birlikte takılıyor ve peltek dişli inek herif burnunu karıştırıp kimsenin izlemediğini düşündüğü anlarda yemeye devam ediyor.

"Haydi, aşk tanrısı, tekrar deneyin!"

Birdenbire emirlerimi yerine getirmeye başladıklarında şaşırıyorum. Hah.

Belki de sonunda bunu daha ciddiye alıyorlar?

Sonra arkamdaki varlığı hissediyorum ve dev boğa dostumun burada olduğunu görüyorum. Tabii ki o etraftayken dinliyorlar. Kırmızı mohawk, burun piercingi, yoğun gözler ve acayip büyük. Adam biraz korkutucu.

Yüzümü ona döndüğümde, "Sevgilim, öğle yemeğini kaçırdın," diyor.

"Biliyorum. Sadece çok meşguldüm. Bu gece iyi oynamalarına gerçekten ihtiyacım var."

Okot ve ben aşk oklarının Ronak'ın yerleştirdiği hedeflere nişan almasını ve ateş etmesini izliyoruz. Hiçbiri hedefini vuramadı. Bir tanesi bile. Top cüppesi giyen hatununki uçamadı bile. Sadece ayaklarının dibine düşüyor ve su toplamasından şikayet ediyor. Trol aşk tanrısı, elleri çok büyük olduğu için yayını kırıp duruyor. Ve

Giydiği peştamal sayesinde *onun* da oldukça büyük olduğu belli oluyor. Her yürüdüğünde, testis totemi ortaya çıkıyor. Ama hoş bir görüntü değil. Üzerinde siğiller var. Ayrıca tüylü. Kendime not: Bu adama lanet bir pantolon al.

Yüzümü avuçlarımın içine aldım. "Bu işte gerçekten berbatsınız," diye sesleniyorum.

"Sen tam bir motivasyon konuşmacısısın," diye şaka yapıyor Sev yanımda.

"Hiç komik değil Sev," diyorum sesimi alçaltarak. "Hiçbiri lanet olası bir ok bile atamıyor!"

Omuz silkiyor, umursamaz bir tavırla. "Bunlar dalkavuklar. Ne bekliyordunuz ki?"

"Bilmiyorum."

Sev sırtımı sıvazladı. "Merak etme patron. En azından şimdi deniyorlar. İlk eğitimlerinde bunu bile yapmıyorlardı. Bence iyi bir grup olacaklar." Dönüp yüzümü işaret etti. "Ama bunu söylediğimi sakın onlara söyleme."

Homurdanıyorum. "Sırrın benimle güvende."

Amorette'in askerlerini denetleyen bir general gibi cupids'in arkasında yürümesini izliyorum. Artık tahta kılıcını bir Aşk Oku ile değiştirdi.

Aşk tanrısı yine hedefini ıskalayınca, Amorette dramatik bir hayal kırıklığıyla başını ona doğru sallar. "Bu işte gerçekten kötüsünüz bayım."

Gotik adam kaşlarını çatarak ona bakar. "Her neyse, evlat. Neden gidip başkasını dinlemiyorsun?"

Amorette onun gözlerinin içine bakar... ve sonra Aşk Oku'nu baldırına saplar.

Acı içinde haykırarak baldırını tutuyor ve diğer bacağının üzerinde zıplıyor. Ok vücudundan dışarı çıkıyor ve koyu renk pantolonundan sızan kan lekesini şimdiden görebiliyorum.

İrkildim ve ileri atıldım. "Kahretsin. Amorette! Bu çok yaramazcaydı!"

Amorette masumca göz kırpıyor.

Sev güler. "İyi nişan alıyorsun, evlat."

"Aman Tanrım, bu *kan* mı?" diye bağırır balo elbiseli kız. "Kan görmeye dayanamıyorum!" Sonra da bayılır.

İnek aşk tanrısı onu yakalar. Sayılır. İleri atılıyor, sıska kolları yukarı sallanıyor, ama ayağını kaybediyor, bu yüzden çoğunlukla sadece onun düşüşünü kırıyor.

Cep telefonu kızı gözlerini devirir ve iç çeker. "Herkes aptal." Sev ve ben bunların yanında uzman gibi kalıyoruz.

Hâlâ acı içinde zıplayan gotik aşk tanrısı yüzünü buruşturarak yere düşer ve panikle Aşk Oku'na bakar. "Biri şunu çıkarsın!"

"Merak etme," diyorum ona. Okot'a bakıyorum, ama onun çoktan gittiğini ve yanında Evert'le geri dönmekte olduğunu fark ediyorum.

Aldatıcı derecede sevimli ve masum görünen kızımın önünde diz çöküyorum. "Amorette, biz insanları oklarla bıçaklamayız. Bu hiç hoş değil."

Büyük köpek yavrusu gözleriyle bana bakıyor. "O başlattı. Baba-dy Ro biri başlatırsa ben bitirebilirim dedi."

"Tabii ki yaptı," diye mırıldanıyorum. "Ama özür dilemelisin, tamam mı?"

Surat asıyor. "Peki." Aşk tanrısına bakar. "Seni bıçakladığım için özür dilerim."

Homurdanıyor. "Tabii ki öylesin."

Gözlerini kısarak ona bakmaya devam eder.

Adam otomatik olarak ondan uzaklaşıyor. "Şiddet yanlısı küçük bir şeysin, değil mi?"

Gözleri altın sarısı parlıyor.

"Tamam!" Onu çabucak kucağıma alarak söylüyorum. "Birinin uykuya ihtiyacı var."

Amorette suratını asıyor ama en azından gözleri normale dönüyor. Göz rengi sürekli değiştiği için *normal* doğru kelime olmayabilir. Hangi erkeğimin onun biyolojik babası olduğunu söylemenin bu kadar zor olmasının nedenlerinden biri de bu. Gözleri daha çok benim şans prizmamın renklerine benziyor, sürekli ton değiştiriyor. Ama öfke nöbetleri? Evet, onlar tam genfin. Hayvanlaşıyor, herkese hırlıyor ve sonra genellikle pençelerini mobilyalara sürtüyor.

Evert'in yanıma gelişini izliyorum. Salına salına derken ciddiydim. Adamın ciddi bir havası var. Bol siyah bir tunik giymiş ve üstündeki bağları çözmüş, böylece görebiliyorum

göğüs kasları var ve yürürken sanki sikiyle önden gidiyor. Kulağa garip geliyor ama çok seksi. Bana doğru sikiyle yürümesini izlerken dikkatim dağılıyor. Elimde değil.

"Gözlerini buraya dik, Scratch," diyor ve bakışlarımı kasıklarından sırıtan yüzüne çeviriyorum. "Aşk tanrısı sorunları mı?"

Başımı salladım. "Kızımız onu bir Aşk Oku ile bıçakladı," diye açıklıyorum. Evert ilk başta gülmek ister gibi görünüyor ama sonra yüzüne sert bir ifade geliyor. Ben tepki veremeden yaralı aşk tanrısının boğazını sıkıyor, yüzü solgunluktan benek benek oluyor. morun tonu.

"Evert! Dur!" Amorette'i yere bıraktım, onu durdurmaya çalışıyordum.

"Bu herif kızımıza aşık olmayı aklından bile geçirmese iyi olur, yoksa hemen şimdi kafasını uçururum."

"Aman Tanrım, keser misin şunu? Ona aşık olmayacak. Bu işler böyle yürümez," diyorum ona.

Evert tutuşunu gevşetir, ama sadece birazcık, en azından aşk tanrısının büyük bir nefes almasına yetecek kadar. "Açıkla."

"Onun aşk tanrısı güçleri yok. Ve ilk *doğan* aşk tanrısı olduğu için, sahip olup olmayacağını da bilmiyorum. Yani bunu yapana kadar bir Aşk Oku'nu harekete geçiremez," diyorum ona. "Tıpkı senin bir tane alıp insanları aşkla vuramayacağın gibi. Bu senin için sadece normal bir ok olur ve o da aşk tanrısı güçlerini geliştirmeye başlayana kadar aynı şey onun için de geçerli."

Evert bunu bir an düşünür ve sonra bırakır. Goth Cupid öksürür ve halsiz nefesler alarak yan tarafına düşer. "Çocuğun şiddet eğilimini nereden aldığını şimdi anlıyorum."

Evert utanmak yerine gururlu görünüyor.

Evert, Amorette'in önünde diz çöker ama ona insanları bıçaklamamanın önemi hakkında ders vermek yerine gülümser. "Bu çok zekiceydi. Neredeyse kemiğe kadar batırıyordun. Eğitim derslerin işe yarıyor," diyor ona.

Amorette

ışıldıyor. "Evert,"

diye tıslıyorum.

İlgisiz bir şekilde bana bakıyor. "Ne? Onu diğer bacağından vurmamı mı istiyorsun?"

"Evet!" Amorette haykırır.

"*Hayır*," diyorum sertçe. "Onu iyileştirmeni istiyorum." Evert dudağını kıvırıyor. "Neden?"

Ona *o bakışı* attım. Bilirsiniz, eğer istediğimi yapmazsa yakın zamanda hayvanat bahçesini okşamayacağımı söyleyen bakış.

İç çekiyor. "Peki." Adamın üzerine eğilir ve hiçbir uyarıda bulunmadan oku bacağından çekip çıkarır. Gothy haykırır ve küfreder. Diğer tüm cupidler acıma ve eğlence karışımı bir duyguyla ona bakar.

"Beni uyarabilirdin!" diye çıkışır Evert'e.

"Bunun neresi eğlenceli?" Evert karşılık veriyor. "Pantolonunu topla."

Aşk tanrısının yüzü kül rengine döner ve sanki Evert onu hadım etmekle tehdit etmiş gibi kasıklarını kapatır. "Neden?" diye kekeliyor. "Aşk Oku'nun beni kızınıza aşık etmediğini açıkladı zaten! Yemin ederim, yapmayacağım!"

"Bu konuda haklısın, göt herif," diyor Evert. "Ama seni iyileştirmemi istiyorsan, yaranı görebilmem için lanet pantolonunun paçasını kıvır. Sana gerekenden fazla dokunmayacağım."

Aşk tanrısı bana bakıyor ve ben de güven verici bir şekilde başımı sallıyorum.

Yenilmiş bir halde pantolonunun paçasını tutuyor ve kanlı yarayı görebileceğimiz bir yere itiyor.

"Eww," diyor cep telefonu aşk tanrısı. "Bu çok iğrenç."

Evert elini adamın baldırına gerekenden çok daha sert bir şekilde vurur ve adamın acı içinde tıslamasına neden olur. Evert'in güçleri adamın derisini tekrar diktiğinde adamın acılı ifadesi rahatlamaya dönüşür.

"İşte," diyor Evert, itiyor ve tekrar ayağa kalkıyor.

Okot, Evert'in ellerini yıkaması için bir su kovasıyla hazırdır ve tüm kanı temizlemeyi bitirdiğinde Amorette'i kucağına alıp omuzlarına yerleştirir. "Gidip Ro Baba'ya olanları anlatalım, bakalım Syl Baba sana kendi ok ve yay takımını yapacak mı?"

Amorette heyecanla alkışlıyor. "Evet!"

"İşte bu yüzden insanları bıçaklıyor!" Geri çekilirken ona sesleniyorum. O sadece kıkırdıyor.

Dediğim gibi, yakın zamanda herhangi bir ebeveynlik ödülü kazanmayacağız.

BÖLÜM 16

Tu gece bağlanacak olan üç kovan, yüksek sosyal statüye sahip çok önemli ailelerden gelmektedir. Kovanlardan ikisi beş erkek, üçüncü kovanda ise dört erkek var. Tek sorun ne? Hiçbirinden neredeyse hiç sevgi görmüyorum. İşimiz çok zor.

Pavyondaki her şey cömertçe dekore edilmiştir. Peri ışıkları ve fenerler her şeyi aydınlatıyor ve her yüzeyde beyaz çiçekler var. Merkezde, yükseltilmiş bir kürsü üzerine yerleştirilmiş güzel oymalı ahşap bir kemer ve etrafında seyirciler için sandalyeler yer alıyor.

Görünüşe göre tüm genfin nüfusu bu törenler için gelmiş. En az yedi yüz kişi katılmış olmalı. Ben de cupid stajyerlerim ve Sev ile birlikte arkada durmuş, onlara son dakika moral konuşmaları yapmaya çalışıyorum.

"Sana işaret verdiğim anda seni Peçe'ye iteceğim ve sen de işe koyulabilirsin. Unutmayın, önce Flört Dokunuşları. Onları güzel ve doygun hale getirmek istiyoruz."

Sev, motosiklet kulübü görünümlü aşk tanrısıyla birlikte piposunu tüttürürken yüzünü buruşturuyor. "*Doymuş* deme patron. Kulağa garip geliyor."

"Sesin tuhaf geliyor," diye çıkışıyorum. Sonra hemen kendimi kötü hissediyorum. "Üzgünüm, Sev.
Sesin garip gelmiyor. Aslında bence aksanın çok seksi."

Sev yanıma yaklaşmadan önce elindeki pipoyu motosikletli aşk tanrısına fırlatıyor. Bir kolunu omuzlarıma atarak beni kendine çekti. "Sonunda beni de arana almaya hazır mısın patron? Senin için tam bir ziyafet olacağım."

Tabii ki, o zaman arkadaşlarım ortaya çıkıyor. Ronak hiçbir şey söylemedi. Sakince ilerliyor, Sev'in hâlâ bana sarılı olan kolunu tutuyor ve yukarı kaldırıyor... bir yandan da onu öyle sert sıkıyor ki, kemiklerinin protesto için inlediğini duyabiliyorum.

Sev irkilir ve acı içinde bağırır. "Lanet olası boaby! Bu acıtıyor!"

Ronak onu serbest bırakıyor ve Sev benden güvenli bir mesafeye geri çekiliyor. "Lanet olsun patron. Tam bir pislik, değil mi?" diye soruyor yaralı kolunu ovuşturarak.

Ronak basitçe, "Dostuma dokunma," diyor.

Sev gülümser. "Evet, bu erkeklerden neden hoşlandığını anlıyorum patron. Sana alfa gibi davrandıklarında çok ateşli oluyorsun, değil mi? Ben de bu aksiyona katılmak isterim," diyor kaşlarını sallayarak.

"Bir gün seni sakatlayacağım," diyor Evert ona. Sev'in sırıtışı genişliyor. Bana dönüyor ve parmaklarını birbirine geçiriyor- yalvarırcasına. "Oh, hadi patron. Haremine katılmama izin ver, tamam mı? Bunun için sabırsızlanıyorum. Bu nefret konuşması haftalardır yaşadığım en iyi ön sevişme. Arkadaşların Sev için resmen yalvarıyor."

Okot ona kaşlarını çatar. Sylred başını sallar. Ronak ve Evert, onu kimin öldüreceği ve bunu benden nasıl saklayabilecekleri konusunda birbirleriyle sessizce iletişim kuruyor gibi görünüyorlar. Sev kendi iyiliği için çok fazla bok karıştırıcı. Kesinlikle arkadaşlarımı kızdırmak için yaşıyor. Bir çeşit ölüm arzusu olmalı.

"Sev?" Dedim.

"Evet, patron?"

"Kapa çeneni."

"Haklısın patron."

"Pekâlâ, dinleyin," diyorum cupid'lere ve etrafımda toplanmalarını sağlıyorum. "Neredeyse gösteri zamanı. Siz ne yapacağınızı biliyorsunuz. Tek yapmamız gereken genfinleri harekete geçirmek ve kızışmalarını sağlamak; bu şekilde bir bağ oluşturabilirler. Ve eğer onları iyi zamanlanmış Aşk Oklarıyla vurursak, gecenin sonunda birbirlerinden hoşlanmalarını bile sağlayabiliriz."

Cupid'lerden birkaçı kıs kıs gülüyor.

"Bunu yaparsanız, eğitimi resmen geçeceksiniz ve Dünya'da Sevgililer Günü için Aşk Eşleşmelerine başlamaya hazır olacaksınız. Ve eğer

bunu mahvetmezsen, seni fazladan bir tatil günüyle ödüllendireceğim. Anlaştık mı?"

"Tatilde seks yapabilir miyiz?"

"Olur."

Aşk tanrısı stajyerlerinin hepsi onaylarcasına başını sallar. Gördünüz mü? Uygun motivasyona sahip olduklarında dalkavuklar bile başarılı olabiliyor. Sanırım orgazm olma ihtimali doğru bir teşvik. Bunu yeni aşk tanrısı stajyerlerinin el kitabına eklemem gerekecek.

Yaşlı Mortel geliyor, biraz yıpranmış görünüyor. "Herkes burada," diyor bize, grubu yararak. "Çalışanlarınız hazır mı?"

"Evet," diyorum kendimden emin bir şekilde.

Yaşlı Mortel benden uzaklaşarak cupid'lerimi inceliyor... ve kaşlarını çatıyor. Gözleri gotiklerin, solunum cihazına ihtiyacı varmış gibi ses çıkaran inek adamın, cep telefonu tutucusuyla kavga eden balo elbiseli kızın üzerinden geçiyor ve trolle karşılaştığında gözleri dehşetle açılıyor.

"Bunlar senin aşk kızların mı?"

Başımı sallıyorum ve gözlerini tekrar bana çevirmeye çalışıyorum. Trol, Sevgi Oku'yla burnunu karıştırmaya başlayana kadar başka yere bakmıyor. Sev'e işaret ediyorum ve o da hemen trolün kaval kemiğine tekme atıyor. "Kes şunu, anladın mı?"

Trol sümük yüklü okunu sadağına geri koyuyor. Biraz öğürdüm.

"Ee...doğru..." Yaşlı adam giderek daha şüpheli görünüyor. "Belki de bu iyi bir fikir değildir..."

"Hayır," diye açıklamak için acele ediyorum. "Bunu kesinlikle yapabilirler. Söz veriyorum." Düşünüyorum. Belki de.

Bana şüpheyle bakıyor. "Eğer eminsen..."

Hayır. Hiç de değil. "Evet. Eminim."

Gülümsüyorum.

Yaşlı Mortel iç geçirir. "Pekâlâ. Tören başlıyor, ne zaman hazır olursanız o zaman."

Başımı sallıyorum ve o da bizi yine yalnız bırakarak uzaklaşıyor. İzlemeye gelen yüzlerce genfinin artık yerlerini bulduğunu, alacakaranlığın hızla güzel ve yıldızlı bir geceye dönüştüğünü ve çiftleşecek cov eys'lerin kürsüdeki yerlerini aldığını fark ediyorum.

"Pekâlâ. Gösteri zamanı," diyorum aşk kızlarıma. "Bu beni etkilemek ve eğitimi geçmek için tek şansınız. Lütfen bunu mahvetmeyin. Hepiniz hedeflerinizin kim olduğunu biliyorsunuz ve zaten eşleştiniz. Birlikte çalışın. Unutmayın, aşk tanrısı olmak incelik ister. İnsanları flört dokunuşlarıyla tokatlayıp Aşk'ı fırlatamazsınız. Zamanlama her şeydir. Önce birbirlerine ısınmalarına izin verin, ama bunu tüm ailelerinin görmesi için sahnede sertleşmelerine yol açmayın. İçinizdeki aşk tanrısına odaklanın. Bu iş sende."

Sev, "Başka bir deyişle, bu işi berbat etmeyin, sizi sefil pislikler," diye araya giriyor. Böyle yardımseverdir.

Elder Mortel'in kürsüde konuşmaya başladığını, kovan isimlerini açıkladığını ve eşleşmeleri ilan ettiğini duyuyorum.

"Sev? Onlar çalışırken Peçe'de onlara göz kulak olacak mısın?" "Evet."

"Tamam o zaman. İyi şanslar."

Üstümüzde parlayan kocaman bir gökkuşağı beliriyor ve ayaklarımın dibinde bir küp altınla son buluyor.

Şimdiye kadar öğrenirim sanıyordum. Cehennem, cennet, şans... Bu kelimelerin sözlüğümden çıkarılması gerekirdi ama ağzımdan kaçıveriyor.

Adamlarım gözlerini dikmiş ona bakarken, eğilimdeki yedi yüz genfin de bana ve kesinlikle burada olmaması gereken gece gökkuşağına bakıyor.

"Sorun yok!" Sesleniyorum. "Lütfen devam edin!"

Yaşlı Mortel gözlerini sahneden ayırır ve dikkati dağılmış bir şekilde boğazını temizler. "Doğru. Söylediğim gibi..."

"Pekala, devam et."

Aşk tanrısı patron güçlerimi kullanarak, aşk tanrısını Peçe'nin içine itiyorum ve en iyisini umuyorum.

"Bunu tamamen batırmaları ve felaketle sonuçlanması ihtimali nedir?" Kürsüyü endişeyle izleyerek soruyorum.

"Bence yarı yarıya şans var," diyor Evert altın küpünü karıştırırken. "İşte," diyor bana altın bir para uzatarak. "Şans için."

Yakalamaya çalışıyorum ama lanet şey göğüslerimden sekip elbisemin üst kısmından aşağı düşüyor. Evert sırıtıyor.

"Bunu bilerek mi yaptın?" Elimi korse altıma sokmaya çalışarak soruyorum, böylece onu geri alabileceğim.

"Bu benim yapacağım bir şeye benziyor mu?" diye karşı çıkıyor. "Oldukça, evet."

Sırıtıyor. "Çıkarmak için yardıma ihtiyacın var mı?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak.

Orayı kazmaya devam ediyorum, ama kabul edelim, göğüs bölümünde çok şey oluyor. Ayrıca, meme uçlarımın süt sızdırmaya başladığına eminim. İç çekiyorum ve vazgeçiyorum. "Sonra bulurum."

Göğüs dekoltemde ilk kez bir şey kaybetmiyorum ve son da olmayacak.

BÖLÜM 17

"Bu küçük bok kafalılar tamamen işe yaramaz değiller, değil mi?"

Töreni bir şahin gibi izliyorum. Ben kürsünün yanındaki yerimizden talimatlar fısıldarken, Sev emirlerim doğrultusunda onları sıraya diziyor. Çalışmalarının çoğunu Peçe'de yapacakları için, en iyisi şimdi orada pratik yapmalarını sağlamak.

Yaşlı Mortel bize, dikkatimizi dağıtacak kadar yakın olmadan neler olup bittiğini görebileceğimiz küçük bir oyuk verdi. Nerede durursa dursun dikkat dağıtan trol sevgilim hariç. Onu Peçe'de tutuyorum.

İtiraf etmeliyim ki şu ana kadar her şey yolunda gidiyor ve sadece birkaç aksaklık yaşadık. İlki, inek aşk tanrısının törenin başında yanlışlıkla ayağının takılmasıydı. Kendini genfin dişisinin göğüslerine kaptırdı. Müstakbel arkadaşları mutlu olmadı. Onu dövemeden önce Peçe'nin içine geri ittim.

Sonra, balo elbiseli aşk tanrısı gitti ve törenleri sırasında ilk kovana çok fazla Şehvet üfledi. Erkeklerden en az ikisi pantolonlarının içine boşaldı. Islak noktalar vardı.

Ancak, benim yardımımla, bu on genfinin hepsi Aşk Okları ile başarılı bir şekilde vuruldu. Vurdular derken, stajyerlerim tarafından oldukça hırpalandıklarını kastediyorum, çünkü yayla ateş etmek onlar için hala çok uzmanlık seviyesinde. Ama hey, cupid bebek adımları. Her neyse, cupidler Peçe'nin içindeydi, bu yüzden Aşk Oku sırasında hiçbir genfin zarar görmedi

Şaplak atma. Aslında, birbirlerine karşı sadece hafif bir sevgi paylaşımından, sağlam bir arzu ve şefkat duymaya başladılar.

Şimdi, son kovana kadar geldik.

"Pekâlâ," diyorum, cep telefonu rehberine ve gotik aşk tanrısına fısıltıyla talimatlar veriyorum. "Ekip üyeleriniz bu kovanı gerçekten iyi hazırladı. Tek yapmanız gereken Aşk Oklarıyla anlaşmayı mühürlemek," diyorum onlara.

Goth Cupid, Amorette onu bıçakladığından beri biraz ok çekingenliği yaşıyor ama ona dolu bir sadak verip omzunu sıvazlıyorum. "Bunu sen halledersin."

Kendinden olabildiğince uzakta tutuyor. Cep telefonu aşk tanrısı gözlerini deviriyor ve ona iç geçiriyor. "Tam bir acemi."

"Tamam, devam et," diyorum ve sonra onları Peçe'nin içine itiyorum.

Diğer aşk tanrısı ve ben, yaşlı tarafından yönetilen ritüellerden geçerken kovanı izliyoruz. Yeminler edilirken, aşk tanrısı hislerimi ortaya çıkarıyorum. Onları Peçe'de göremesem de, bir Aşk Oku hedefine isabet ettiği anda bunu hissediyorum.

Havada aşk titreşimleri var ve benimle birlikte duran tüm stajyerler bundan gözle görülür bir şekilde ürperiyor. Kürsüdeki genfinlerin yüz ifadelerine baktığımda gülümsüyorum. Erkeklerin yüz ifadeleri dişilerine karşı yumuşuyor ve ellerini sıktıklarında dişi gerginliğinin bir kısmını kaybediyor ve onların dokunuşuyla rahatlıyor.

"Pekâlâ, siz ikiniz," diyorum, trol ile deri kıyafetli aşk tanrısını işaret ederek. "Sıra sizde. Seremo- niyal kadehten içtikten sonra onlara biraz Şehvet üfleyin."

Cupidler anlayışla başlarını sallar sallamaz, onları Peçe'nin içine itiyorum.

"Bence bunu gerçekten başardın patron. Ne de olsa bu kadarını eğitmeyi başardın," diyor Sev etkilenmiş bir ses tonuyla. Ben de şaşırmamış olsaydım biraz şaşırırdım.

"Teşekkürler Sev," diyorum, gözlerim ileriye bakıyor.

Şehvetin kürsüden dışarı sızdığını hissediyorum ve biraz rahatlayarak iç çekiyorum. Bu gerçekten de iyi gidiyor. Sonra biraz daha şehvet hissediyorum. Ve daha fazlasını. Ve daha fazlası. Ve...

"Kahretsin!" Fısıldıyorum. "Sev, lanet trol çok fazla nefes alıyor!"

Sev, pembenin içinde kaybolmadan önce "Tamamdır," diyor.

Endişeyle izliyorum ama artık çok geç. Trol aşk tanrısı çok fazla solumuş olmalı ve çok büyük olduğunu düşünürsek, toplanan tüm izleyicilerin üzerine sızıyor.

Koltuklardaki genfinlerin değişimiyle irkildim. Eş zamanlı mırıldanmalar başlıyor. Kuyruklar müstehcen bir şekilde arkadaşların etrafına sarılmış. Hardie'ler açıkça görülüyor. Ön sıralarda oturan birkaç kişinin inlediğine eminim.

Sahnedeki genfin erkekleri, kadehteki diğer içkileri de içtikten sonra dişiyi omuzlarından atıp sahneden uzaklaştırmak için Yaşlı Mortel'i kısa keserler. Beşi birden ateşi yükseltmek için yuva yapmaya koşarken dişi keyifle kıkırdıyor.

"İyi kederli kalpler," diye mırıldandım.

Sev, trol ve deri kapla birlikte tekrar yanıma geliyor. Ellerimi kalçalarıma koyup başımı sallıyorum. Trol ayaklarına bakıyor. "Üzgünüm, bayan patron."

"Bir dahaki sefere daha dikkatli

ol." "Peki, Bayan Patron."

Bir nefes veriyorum ve kollarımı havaya kaldırarak diğer cupid'lere bakıyorum. "Şey, bu tamamen, tamamen, tamamen..." Sözlerim azalınca hepsi yüzünü ekşitti. Sırıtıyorum. "Harika."

Aşk tanrısının gözleri benimkilere takılıyor ve gruptaki rahatlamayı görüyorum. "İlk göreviniz için çok iyi iş çıkardınız. Birkaç aksilik dışında, Sevgililer Günü'nde Dünya'da harika işler çıkaracağınıza eminim."

"Gerçekten mi?" diye sorar inek adam, gözlüklerini burnuna

doğru iterek. "Gerçekten. Hepinizle gurur duyuyorum."

Övgülerimden hoşlanmadıklarını söyleyebilirim ama yine de birkaç gülümseme geliyor.

"Gecenin geri kalanını burada geçirebilirsiniz," diyorum ve bir alkış tufanı kopuyor. "Seni yarın Dünya'ya geri göndereceğim. O insanlar için gelmiş geçmiş en iyi Sevgililer Günü olsun, tamam mı?"

Hepsi başlarını sallayıp ayrılırken Sev ve ben geride kalıyoruz.

Sev şakacı bir şekilde omzuyla bana vuruyor. "Aferin sana."

"Teşekkürler, Sev. Bunu sensiz yapamazdım."

"Bu aşk saçmalığına bir son vermeliyiz, değil mi?" Gülümsüyorum. "Evet."

Ve evet, etrafta ereksiyonlu ve ıslak iç çamaşırlı yedi yüz genfin olabilir, ama bu üç yeni, mutlu genfin eşleşmesi için ödenecek küçük bir bedel.

Cupid patronu kazandı.

BÖLÜM 18

M Arkadaşlarım ve ben saatlerdir parti sonrası kutlama yapıyoruz. Pavyon hızla resmi, elegant çiftleşme töreninden, cömert, biraz garip bir genfin şenliğine. Bir sürü kızışma oluyor. Yeni çiftleşen kovanların başarılı bir şekilde kızıştığı doğrulandı, bu yüzden hepsi evlerine kapandılar, yuva yapıyorlar ve sevişiyorlar. Partiye katılanların geri kalanına gelince? Trol aşk tanrısı çok fazla şehvet saçtı. Seks festivali kaçınılmazdı.

"Resmi olarak doğum iznindeyim," diye yüksek sesle düşünüyorum.

Eğlenceyi izlerken ve yemeğin tadını çıkarırken dört adamım etrafımda güzel bir eş kozasına yerleşti. Arka planda müzik çalarken sahnede ritüel danslarını yapan genfin'ler var. Ellerinde tahta tabaklar, kebap tarzı yiyecekler ve peri şarabı servis eden başka genfinler de geliyor. Etrafımızdaki tüm hayvan homurtularının arasında bile güzel bir gece.

"Evet, çok çalıştın ve onları iyi eğittin," diyor Sylred ve beni başımın üstünden öpüyor. "Seninle gurur duyuyorum."

"Teşekkürler, Syl."

Ben Okot'u sandalye olarak kullanırken, Ronak da bacaklarımı kucağına almış, onunla Evert'in arasına sıkışmış durumdayım. Genfinler hayvan formlarında masa ve sandalyelerle başa çıkamadıkları için herkes yerdeki kürk ve yastıklara uzanıyor.

Aşk kızlarım gecenin geri kalanında eğleniyor, genfinlerle sohbet ediyor ve muhtemelen şanslarını deniyorlar. Sev disap-

Saatler önce yanında bir erkek ve bir kadınla ortaya çıktı, azgın piç.

Tam o sırada Ronak'ın annesi arkadaşlarıyla birlikte geliyor. Oturduğumuz yerden bize bakıyor ama her zamanki gibi kibirli görünmek yerine merakla beni süzüyor. "Pekala. Görünüşe göre aşk tanrısı olman genfinlere biraz yardımcı olmuş. Bir kez olsun kendini tamamen utandırmadın" diyor.

Işıldadım. "Bu bana şimdiye kadar söylediğin en güzel şey!" Bahse girerim istemsizce içine çektiği şehvet yüzündendir. Daha önce onu arkadaşlarıyla gizlice kaçarken gördüğüme eminim.

Burnunu çekiyor. "Evet, şey. Daha önce bahsettiğin şey hakkında."

Onu ve erkeklerini Aşk Oklarıyla vurma teklifimi hatırlayana kadar şaşkınlıkla ona göz kırpıyorum. "Ah! Evet," diyorum heyecanla. "Ne olmuş ona?"

"Eğer denersen çok iyi olur. Bir ara. Senin için çok meşgul olmadığım bir zamanda."

Sırıtışım genişliyor. Az önce madalya kazanmış gibi hissediyorum. Aşk tanrım ve ben bu gece onu gerçekten etkilemiş olmalıyız. "Sadece söyle, orada olacağım."

Tekrar burnunu çekiyor ve sonra başıyla kısa bir selam veriyor. "Peki o zaman. Hepinize iyi geceler dilerim." Ronak'a baktı. "Sürünün bu gece Fircrown adını utandırmasına izin verme."

Ronak tartışmak için ağzını açıyor ama Evert'in kıkırdaması sözünü kesiyor. "Merak etme Reşa. Bunu yapmak için yarına kadar bekleyeceğiz."

Hoşnutsuzca burnunu çekiyor ve sonra çekip gidiyor. Ronak'ın babaları başlarını sallıyor, bize iyi geceler diliyor ve onun peşinden gidiyorlar.

Zaferle arkadaşlarıma dönüyorum. "Gördünüz mü!" Heyecanla söylüyorum. "Artık benden tamamen hoşlanıyor. Sonunda onu elde edebileceğimi biliyordum. Gelecek yıl bu zamanlar birlikte pedikür yaptırıyor ve dedikodu yaparken birbirimizin kanatlarını süslüyor olacağız. Beni o kadar çok sevecek ki muhtemelen gülümsemeyi bile öğrenecek."

Evert kuru bir sesle, "Beklentilerimizi abartmayalım," diyor.

Başımı öne eğiyorum. "Haklısın. Gülümsemek biraz fazla."

"Seninle gurur duyuyorum," diyor Ronak, nasırlı ellerini bacaklarımda bir aşağı bir yukarı gezdirerek. "Annemden gelen bir kucaklamaydı bu. Yaşlı cadıyı evcilleştirmişsin. Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim."

"İmkansız şeylerde çok iyiyimdir."

"Evet, öylesin," diyor Okot arkamdan, ensemi öpebilmek için saçlarımı omzumun üzerinden kaydırarak. Zevkle mırıldanıyorum. Dudakları omurgamdan aşağı yumuşak okşamalar gönderiyor ve ben de karşılık olarak titriyorum.

"Mossie bu gece bütün gece Amorette'in yanında," diyorum. Ronak'ın siyah gözleri benimkilerle birleşiyor. "Evet."

"Bu, rahatsız edilme endişesi olmadan süper seksi zamanlar geçirebileceğimiz anlamına geliyor," diye belirtiyorum.

Evert hemen ayağa fırlıyor ve beni biraz sarsıyor. Hepimiz şaşkınlıkla ona bakıyoruz. "Ne bekliyorsunuz lan siz? Arkadaşımızı eve götürelim" diye bağırıyor.

Ben gülüyorum ama diğer çocuklar hemen harekete geçiyor. Okot beni arabaya kadar taşıyor ve arabaya bindiğimizde beni kucağında tutuyor.

Hepsi bu kadar yakın bir yerde otururken derin bir nefes alıyorum ve ardından şehvetle nefes alıp veriyorum.

Dördü de inliyor. Araba etrafımızda kıvrılan pembe Şehvet Nefesi ile doluyor ve pantolonları anında çadır kurduğunda kıkırdıyorum.

"Seni küçük iblis," diye azarlıyor Ronak, pantolonunu düzeltmeye çalışırken. "Bizi arzulaman hakkında sana ne söylemiştik?"

"Sonuçlarıyla yüzleşmeye hazır değilsem yapmam," diyorum nazlı bir gülümsemeyle.

"Bu doğru. Şimdi başın belada."

İçimde bir heyecan dolaşıyor ve doğrudan göbeğime iniyor. Çapkınca sırıtıyorum. "Güzel. Çünkü bana bir sürü ders vermeni istiyorum."

BÖLÜM 19

Okot'un kıçıma batan kocaman ereksiyonuna karşı kayıyor ve inlerken parmakları belime giriyor.

"Şimdi de lanet olası lamassu ile dalga geçiyor," diye sırıtıyor Evert. Ereksiyonunu gizlemek için hiçbir şey yapmıyor. Bunun yerine vagonun duvarına daha da yaslanıp kalçalarını bana doğru uzatıyor. Dokunmak için eğilmeye çalışıyorum ama Ronak'ın eli dışarı fırlıyor ve parmakları bileğimi sarıyor.

"Hayır. Dokunamazsın." Surat astım. "Bu hiç hoş değil."

Ronak sırıtıyor. "Bunu daha önce düşünmeliydin, ufaklık. Kuralları çiğnedin, bu yüzden artık alaycı kıçın bizim." Yakına eğiliyor, sakalı boynumu ve kulağımı tırmalıyor. "Seni dolduracağız ve çığlık attıracağız."

Tanrım, sanırım külotum kendiliğinden yandı. "Ayrıca, size göstermemiz gereken bir şey var. Ve eğer başlarsan-
Şimdi oyalanırsan dikkatin çok dağılır."

Başımı eğiyorum ve kaşlarım birbirine çarpıyor. "Ne oldu?"

"Bu bir sürpriz," diyor ve sesinden onlardan başka bir şey alamayacağım anlaşılıyor.

Araba çalışma odamıza geldiğinde, neredeyse uçarak dışarı çıkıyorum. Gizemli sürprizlerine ve sekse o kadar hazırım ki, komik bile değil.

Merdivenlerden inip çalışma odamıza girmeme yardım ediyorlar ve içeri adımımı atar atmaz şok içinde soluk soluğa kalıyorum.

"Kutsal kalp atışı," diye nefes alıyorum.

Hayretler içinde çalışma odamıza bakıyorum. *Her yerde* beyaz kandeller var. Yerde ve her düz yüzeyde onlarcası var ve tüm çalışma odasını ışıl ışıl yapıyor. Bir de kırmızı gül yaprakları var. Zemine serpiştirilmişler ve yatak odasına giden mumların arasında bir iz oluşturuyorlar. Duvarda ahşaptan oyulmuş ve kırmızıya boyanmış, üzerinde "Sevgilimiz Olun" yazan kocaman kırmızı bir kalp var.

Onlara döndüğümde gözlerim yaşlarla doluyor. "Bütün bunları benim için mi yaptınız?"

Hepsi başını sallıyor. "Biraz yardım aldık," diye açıklıyor Sylred. "Ama Sevgililer Günü'nü neden bu kadar çok sevdiğinizle ilgili söylediklerinizi duyduk. Her zaman söylemesek de sizi her gün sevdiğimizi ve değer verdiğimizi bilmenizi istedik."

"Ben de sizi seviyorum," diye fısıldıyorum, sesim boğuklaşıyor. Ellerimi sırayla her birine doluyor ve dudaklarından öpüyorum. "Teşekkür ederim," diyorum. "Bu çok hoş, romantik ve mükemmeldi." Onlara gülümsüyorum. "Sizler her alemdeki en iyi eşlersiniz."

"Her şeyi hak ediyorsun, sevgilim," diyor Okot.

"Her şeyi hak ediyor," diyor Evert, kaşlarını sallayarak cinsel bir şey kastettiğini anlamamı sağlıyor. Şimdi eskisinden daha da azgınım.

Onlara dürüstçe "Bu romantik jestiniz için cinsel olarak ödüllendirileceksiniz" diyorum.

Hiç vakit kaybetmeden topuklarımın üzerinde dönüyorum ve gül yapraklı yoldan yatak odasına doğru hızla ilerliyorum. İçeri girer girmez elbisemin korse bağlarını çözmeye çalışıyorum. Bağlar birbirine dolanınca sinirle iç geçiriyorum.

"Acele edin! Biri soyunmama yardım etsin ki bana bir sürü ders verip orgazm edebilesiniz" diyorum.

Evert elbisemi çıkarmak için öne çıkarken sırıtıyor ama çok uzun sürünce, "Siktir et," diyor ve pençelerini sırtıma geçiriyor. Elbisem bir yığın halinde yere düşüyor... göğüs dekoltemde sıkışmış olan bozuk parayla birlikte.

Kaşlarımı çattım. "Yeni elbisemi mahvettin."

Mavi gözleri açıkta kalan göğüslerimin üzerinde gezinirken özür dilercesine omuz silkiyor. "Sana yeni bir tane alırız. Seni çıplak istiyordum ve beklemeyecektim."

"Tamam." Hemen başımı sallıyorum, çünkü mantığı gerçekten hoşuma gidiyor.

Sonra, Evert önümde diz çöküyor ve ben heyecanlanıyorum, diliyle kunduz düğmeme basmak üzere olduğunu düşünüyorum, ama piç kurusu onun yerine klitorisime doğru kocaman bir Şehvet nefesi üflüyor.

Hemen geliyorum.

Dizlerimin bağı çözüldüğünde Ronak beni yakaladı. Evert sırıtarak ayağa kalkıyor.

"Seni sikik," diye nefes nefese kaldım.

Omuz silkiyor. "Arabada bize sataşırsan böyle olur." Yalan söylemeyeceğim, bu harika bir ceza. İtiraf edeceğimden değil.

o.

Ama şimdi gerçekten bir alete ihtiyacım var. Yani, hemen. Vajinam prac-

sabırsızlıkla dudaklarını çıtlattı.

Ronak adamlarla iletişim kurmak için onlara garip alfa bakışları atıyor ve bir bakıyorum ben yataktayım, onlar da soyunuyor.

"Tanrım, bunu aylardır birlikte yapamıyorduk," diyorum gözlerim vücutlarında gezinirken. Sylred en zayıfları, ama yine de benden daha iri ve güzelce tonlanmış ve bronzlaşmış bir vücuda sahip. Buna karşılık Evert ve Okot solgunlar ama onların da ağız sulandıran vücutları var. Okot sadece kocaman. Ronak'ın kas üstüne kasları var elbette. Ama dördünün de vaat edilmiş toprakları işaret eden o leziz Vs'leri var. Bu benim en sevdiğim harf oldu.

Gömleklerini ve pantolonlarını çıkardıklarında, açlıkla siklerine bakıyorum. Biraz da ağzımın suyu akıyor. Fark ettiklerini sanmıyorum.

"Görünüşe göre sakso çekmeye hazır," diye sırıtıyor

Evert. Lanet olsun. Fark etmişler.

"Sıra kimde?" Muhtemelen biraz fazla hevesli bir şekilde soruyorum, çünkü çocuklar kıkırdıyor.

Ronak bir süre sorumu düşündükten sonra Okot'a başını sallıyor. "Senin ağzın için onun sırası."

Biraz yüzümü buruşturuyorum. Onu emmeyi sevmediğim için değil, o kadar büyük ki geçen sefer neredeyse çenemi kırıyordum. Okot

endişemi fark etti. "Yapmak istemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin, sevgilim."

Şimdi gerçekten istiyorum. Ama önce...

"Oh! Bu düşünceni unutma. Hepiniz buradasınız ve çok sıkı çalışıyorsunuz ve ben de bunu yapmak istiyorum."

Dizlerimin üzerine oturuyorum ve komodine uzanıyorum. Çekmeceyi karıştırırken, "Herkes olduğu yerde kalsın," diye emrediyorum. Eğildiğim yerde gözlerinin kıçımda olduğunu hissedebiliyorum.

Aradığım şeyi bulduğumda hemen harekete geçiyorum. Önce Sylred'in yanına gidip ölçüm bandını aletine tutuyorum ve açıyorum. Sayıyı görünce kendi kendime onaylarcasına mırıldanıyorum ve sonra Evert'in, Ronak'ın ve ardından Okot'un ereksiyonlarına geçiyorum.

"Ne... neler oluyor?" Evert inanamayarak soruyor. Dört arkadaşım da şaşkınlıkla beni izliyor.

Okot'un numarasını gördüğümde kaşlarım havaya kalktı. Gruptaki marangoz o olduğu için Sylred'e bakıyorum. "Dünya alemine çevrilmiş yirmi fae fornu kaç santim eder?"

Sylred bana göz kırpıyor. "Ben... Bilmiyorum." "Hmm," diyorum düşünceli bir şekilde. "Oh, pekala."

Artık işim bittiğine göre, ölçüm bandını memnuniyetle komodinin çekmecesine geri koyuyorum. "Tamam, hepsi bitti," diyorum gururla.

Arkadaşlarım şaşkın şaşkın bana bakıyorlardı.

"Az önce siklerimizi mi ölçtün?" Ronak soruyor.

"Evet. Ben de fırsat kolluyordum."

Evert homurdanıyor ve Sylred gülmemeye çalışarak dudaklarını ısırıyor. Ronak burun kemiğini sıkıyor. Dürüst olmak gerekirse Okot kendini beğenmiş görünüyor. Ama en büyük aleti olan adam her zaman öyledir.

"İşin bitti mi?" Ronak sorar.

"Evet. Ve *çok* etkileyici olduğunu söylemeliyim çocuklar. Gerçekten," diyorum onlara, çünkü siklerine iltifat etmek her zaman güzeldir. Özellikle de benim için hazır olda duruyorlarsa.

Ronak kafasını bana doğru sallıyor. "Küçük iblis mi?"

"Evet, Alfa?" Utangaç bir şekilde soruyorum ve yanıt olarak aletinin seğirdiğini görüyorum.

Ona böyle seslenmeme bayılıyor.

"Kıçını yatağa geri koy."

Gülümsüyorum. "Evet, Alfa."

Hemen yatağa geri sürünüyorum ve kendimi Okot'un önünde konumlandırıyorum. Uzanıyorum ve iki elimle onu kavrıyorum. Parmaklarım onu tamamen saramıyor ve üst üste koyduğum iki elim de sonuna kadar ulaşamıyor. Hâlâ emebileceğim 15 santimlik bir kısmı var. Delinmiş, sert ve güzel, sadece beni bekliyor.

Başımı eğip ucunu yalıyorum ve Okot'un elleri hemen başımı kucaklamak için yukarı kalkıyor. Aleti çok etkileyici. Ve seksi. Piercingler bana bir şeyler yapıyor. Kasıklarına doğru eğilip yüzümü sikinin dibine yaslıyorum, sadece biraz sevgi göstermek için.

"Az önce onun sikini mi okşadı?" Sylred soruyor. "Evet," diye cıvıldıyor Evert.

Üzgünüm, üzgün değilim.

Ağzımı açıp sikinin başını emmeye başladığımda Okot inliyor ve parmakları kafa derime hafifçe bastırıyor. Sonra Ronak'ın sakallı ağzının arkamdan amıma yapıştığını hissediyorum ve şaşkınlıkla sarsılıyorum.

"Kıpırdama, Scratch. Senin için kaşıntının icabına bakacağız," diyor Evert kulağıma, o ve Sylred iki yanıma gelirken.

Hemen uzanıp siklerini tutuyorum, ikisi de sertleşmiş ve beni bekliyorlar. Ellerimi etraflarına doladığım anda sıkıca sıkıyorum ve her iki taraftan da iniltiler yükseliyor.

"Lanet lamassu üzerinde bundan daha derine inemez misin?" Evert soruyor.

Bunu kişisel bir meydan okuma olarak kabul ediyorum.

Ağzımdaki devasa delikli alete konsantre oluyorum ve başımı daha aşağıya doğru hareket ettirebilmek için daha geniş açıyorum.

"İyi kız. Onun koca sikini yalamayı seviyorsun, değil mi?" Evert göğüslerimi okşamak için uzanırken söylüyor. Yemin ederim, amım kirli konuşmalardan zevk alarak ağlamaya başlıyor.

Hala arkamda olan Ronak, dili klitorisimin üzerinde alaycı bir şekilde hareket ettiğinde dikkatimi dağıtıyor ve sonra en sevdiği ikrammış gibi cupid canoochie'mi yalamaya başlıyor.

Dili içime girmeye başladığında, Okot'un sikini bırakıyorum ve zevkle haykırıyorum. "Oh, tanrılar!"

Evert, "Hayır, sadece biz," diye espri yapıyor.

Ronak dilini klitorisimin üzerinde gezdirmeye devam ederken içimden bir orgazm fışkırıyor. Zirveden indiğimde Ronak arkasına yaslanıyor ve kolunun tersiyle ağzını ve sakalını siliyor.

Bana erkek memnuniyeti dolu bir sırıtışla bakıyor. "Sanırım eşimiz hazır."

"Evet. Tamamen hazırım," diye nefes alıyorum, vücudum hala ilk orgazmımla dalgalanıyor.

Yine sessiz iletişim şeylerini yapıyorlar ve sonra Sylred'in üstüne çıkana kadar yeniden konumlandırılıyorum, horozu amıma kayıyor.

"Syl," diye haykırıyorum, onun içimde hissettiklerine bayılıyorum. Eğilip beni öpüyor ve sonra arkamda Evert'in kıçımın çatlağından aşağı yağ damlattığını hissediyorum. Sylred'in dudaklarından ayrıldığımda omzumun üzerinden kapüşonlu mavi gözleriyle Evert'i görüyorum. Kendini yumruklayıp yağı yavaşça şaftının üzerine yaymasını hüzünle izliyorum. Bu çok seksi.

"İzlemeyi seviyor musun, Scratch?" Evert'in sesi şehvet doluydu. "Evet."

Sylred kalçalarını altımda yuvarlıyor ve ben zevkle gözlerimi kapatıyorum.

Ronak'ın sesi "Gözlerini bizden ayırma güzelim," diye emrediyor ve gözlerim hemen açılıyor.

Sylred tekrar uzanıyor ve Ronak ile Okot iki yanıma geliyor. Önce Okot beni öpüyor. Dili benimkiyle alay ediyor, beni lezzetli sıcaklığına çekerken dilini oynatıyor. Aynı anda onu içime çekiyorum ve sarhoş edici eş kokusu beni sarıyor. Beni sersemletiyor ve çekildiğinde, bir dakika önce olduğumdan daha da hazırım.

Arkamda Evert'in bir parmağını kıçıma soktuğunu hissedebiliyorum ve hemen sıkıyorum.

Sylred inliyor. "Siktir, tatlım."

Evert nazik elini omurgamda gezdirerek, "Rahatla," diyor. "Seninle ilgileneceğiz."

"Biliyorum," diyorum, çünkü bu doğru. Her zaman benimle ilgilenirler. Evert sikini kıçıma sokmaya başladığında, Okot'un yüzgecini hissediyorum-

Ronak çenemi sıkıca kavrayıp dudaklarımı onunkilere çarptırarak dikkatimi daha da dağıtıyor.

Ecstasy. Tam, eksiksiz ve katı bir coşku.

Dört arkadaşım tarafından da dokunulmak böyle bir şey. Sylred ve Evert siklerini içimde mükemmel bir ritimde tutmak için birlikte çalışıyorlar. Okot'un parmakları klitorisimin üzerinde dans ederek bedenimi yeniden orgazmın eşiğine getirmeye çalışıyor. Ve Ronak beni öpüyor. Diğer her şeyi yaptığı gibi öpüyor. Öpücüğü yoğun. Talepkâr. Sert. Çok seksi.

Evert ve Sylred belirli bir şekilde hareket ettiğinde, Ronak'tan uzaklaşmak ve haykırmak zorunda kalıyorum. "Aman Tanrım, çok sağlam kalça hareketleri yapıyorsunuz. Gerçekten, orada birinci sınıf iş çıkarıyorsunuz," diye haykırıyorum.

Birinin kıkırdadığını duydum.

Dudaklarımı yalıyorum. "Tamam, daha fazlası için hazırım koca boğa," diyorum Okot'a.

Hamile karnımın izin verdiği ölçüde öne doğru eğilip onu tekrar ağzıma alıyorum ve bu sefer neredeyse çenemi çözüp onu olabildiğince geriye götürmeye çalışıyorum. İçimi gurur ve ateşle dolduran derin bir zevk sesi çıkarıyor.

Ronak elimi tutuyor ve sert ve bekleyen sikine götürüyor ve onu sertçe sıkarken belirlediği ritmi takip ediyorum. Elime karşı mırıldandığını hissediyorum ve daha da sertleşiyorum.

Çenem Okot'un pitonuna ara vermek istediğinde Ronak'a geçiyorum. Bir ileri bir geri gidiyorum, tükürükle gerçekten özensizleşiyorum, ama bunun adamları çılgına çevirdiğini biliyorum, çünkü hareketleri daha da düzensizleşiyor.

Yaklaşmalarını sağlamak için ellerimi kalçalarına doğru itiyorum. Sonra her ikisinin sikini de uzanmış dilime doğru yumrukluyorum ve dilimi siklerinin başlarına değdirmeye devam ederken onları sert ve hızlı bir şekilde okşamaya başlıyorum.

"Lanet olsun," diye inliyor Evert arkamdan. "Şuna bak. İkisini de şapırdatarak ve elle beceriyor."

Sesi çok gururlu geliyor. Biraz gururlandım.

Evert klitorisime tekrar ilgi gösterebilmek için etrafıma uzanıyor ve Ronak'ın ve Okot'un siklerine karşı inliyorum.

"Boşalacağım," diye inliyorum.

"O zaman işimizi bitir, küçük
iblis."

Ona gülümsüyorum, dudaklarım şişmiş ve tükürükle parlıyor. "Evet, Alfa."

Açlıktan hırlıyor.

Dudaklarımı tekrar yaraklarına bastırıyorum, bir elim her birinin şaftında ve sonra Lust'u yaraklarının her tarafına üflüyorum.

Onlar boşalmadan önce nefes vermeyi zar zor bitirmiştim ve başımı yukarı eğerek sperm iplerinin boynuma ve göğsüme indiğini hissettim.

"Vay anasını, bu çok ateşliydi."

Evert ve Sylred içime girmeye başlıyor ve iki farklı el klitorisimle alay ediyor. Vücudum yükseldikçe yükseliyor ve Evert'in ve Sylred'in yaraklarının her vuruşunda zirveye daha da yaklaşıyorum.

İki ağız meme uçlarımın üzerine kapandığında, sıcak, sert elleri hassas etimi yoğurduğunda, sert bir şekilde boşalıyorum, anlaşılmaz bir şey çığlık atıyorum ve amım o kadar sıkılıyor ki Sylred'i ve sonra Evert'i benimle birlikte alıyorum.

Arada nefes almadan dördünün de adını tekrarlayıp duruyorum, bir yandan da bozuk bir "Aman Tanrım" ve "Siklerinizi gerçekten çok seviyorum "a geçiyorum.

Elimde değil.

Tekrar kendime geldiğimde, beni yan yatırdıklarını fark ediyorum, Evert hala arkamda ve Sylred önümde. Aletleri hâlâ içimde gömülü ve amım hâlâ zevkin artçı ş o k l a r ı y l a dalgalanıyor.

Okot ayaklarımın dibinde, başım Ronak'ın kalçasında ve parmakları saçlarımın arasından sevgiyle geçiyor. Arkadaşlarım seksten sonra bana bu şekilde sarılıyor ve her seferinde beni ne kadar sevdiklerini gösteriyorlar.

"Sizi seviyorum çocuklar," diyorum onlara.

"Biz de seni seviyoruz," diyorlar hep bir ağızdan.

Ronak'ın kaslı kalçasına gülümsüyorum.

"En azından bu sefer *bizi* sevdiğini söyledi," diye belirtiyor Evert. "Genelde seksten sonra siklerimizle konuşur."

"Ben de sizin siklerinizi seviyorum," diyorum dürüstçe.

Evert'in içimde seğirdiğini hissediyorum, şimdiden ikinci raunt için hazırlanıyor. Görünüşe göre ben de buna hazırım çünkü ıslandığımı hissediyorum.

Yani, gerçekten ıslak.

Sarsılarak ayağa kalktım. "Aman Tanrım!"

Onları üstümden itip yataktan kalkıyorum ve kalçalarımdan aşağıya damlayan sıvıyı dehşet içinde izliyorum. Evet, bir sürü döl var ama bu sıvı berrak. Ve fışkırıyor. Sanki Old Faithful vajinamdan fışkırmış gibi görünüyor.

İçimden gülünç miktarda sıvı çıkışını izlerken herkes donakalıyor.

Dehşete kapılmış iri gözlerim onlara doğru kalktı.

"Ya vajinamdan gayzer fışkırdı ya da suyum geldi."

BÖLÜM 20

Arkadaşlarımın temizlenmesi, giyinmesi ve beni küvete sokması tam olarak iki dakika sürdü. Artık temizim ve Vajina sıvı kusmayı kesti, bu iyi bir şey. İyi olmayan ne? Kasılmalarım başladı ve tam bir ızdırap içindeyim.

Yatağa yatırıldım, genfin ebesi burada ve dört arkadaşım da yatak odasında benimle ilgilenmeye çalışıyor.

Yatak odamızda daireler çizerek yürüyorum, üzerimde bol bir gecelikten başka bir şey yok, Ronak'ın kollarına yapışmış, o da benimle birlikte geriye doğru yürüyor ve beni sabit tutuyor.

Nefes nefese kalıyorum, pembe saçlarım alnıma yapışmış ve kırmızı kanatlarım sürekli açılıp kapanıyor.

"Bu. Lanet olsun. Berbat!" Sıkılmış dişlerimin arasından bağırıyorum.

Bir kasılma daha geldiğinde yürümeyi bırakıyorum, yüzüm Ronak'ın koluna çarpana kadar eğiliyorum. Özellikle acı verici bir hal aldığında ağzımı açıyorum ve bir çığlıkla Ronak'ın kolunu ısırıyorum.

Acı dolu bir homurtu çıkarıyor ama hepsi bu. Zavallı adam kolunu dişlerimden kurtarmaya bile çalışmıyor. Sadece alıyor. İşte güç budur.

Kasılma sona erdiğinde, sonunda etini bırakıyorum ve geriye yaslanıyorum. "Aman Tanrım. Bu çok kötüydü. Şu anda hepinizden nefret ediyorum. Hem de çok. Sizi yumruklamak istiyorum. Onları da. Oh, kanaman var."

Ronak ve ben onun parçalanmış derisine bakıyoruz. Ön kolunu süsleyen çok belirgin diş izleri var ve kan damlıyor.

"Özür dilerim," diyorum suçlulukla. "Seni seviyorum. Seni *incitmek* istememiştim!" Şimdi hıçkıra hıçkıra ağlıyorum.

Ronak başını sallar. "Sorun yok, küçük iblis. Acı çekiyorsun."

"Biliyorum ama senin de acı çekmeni istemiyorum!" Ağlıyorum.

Sonra bir kasılma daha olur.

"Oh, kahretsin, kahretsin, kahretsin!" Ronak'a tekrar yaslanırken gözlerimi sımsıkı kapatarak siniyorum. "Tüm lanet olası fae alemlerindeki tüm lanet olası boklara yemin ederim, senden ve senin mükemmel aptal siklerinden nefret ediyorum!" Bağırıyorum. "Eğer benimle bir daha seks yapmaya kalkışırsanız siklerinizi ilmeğe geçirip hepinizi asacağım!"

Tüm vücudum aynı anda üç milyon peri-od krampı geçiriyormuşum gibi kasılıyor ve evet. "Öleceğimden oldukça eminim."

"Ölmeyeceksin sevgilim," diyor Okot ve terden sırılsıklam olmuş saçlarımı okşadığını hissediyorum. "Şimdi de kolumu ısırmak ister misin?"

"Aww, çok tatlısın," diye nefes nefese kaldım.

"Ve kasılması sona erdi," diye sırıtıyor Evert, ses tonundaki eğlence kendini belli ediyor.

Kambur pozisyonumdan doğruluyorum ve ebe benimle orta derecede ilgileniyor. Ayakta durduğum yerde bacaklarımın arasına çömeliyor, geceliğimi kaldırıyor ve altımı kontrol ediyor. Umurumda bile değil. Amorette'i doğurduğumda zaten görülecek her şeyi görmüştü. Bıyık cüzdanımı karıştırıp aşk dudaklarımın gerilmesine yardım ettiğinde tüm alçakgönüllülüğümü kaybettim. Bunun geri dönüşü yok.

"Bunu iç," diyor ve bana o lanet olası gelinciklerle karıştırılmış kim bilir ne toniğini uzatıyor.

Hepsini bir yudumda içmeden hemen önce, "Bu aptal haşhaşlar hiç yardımcı olmuyor," diye yakınıyorum.

"Yardımı oluyor," diyor bana sertçe. Kaşlarını koparmak istiyorum.

Bana göz kırpıyor ve kaşlarını kapatıyor. Oh. Sanırım bunu yüksek sesle söyledim.

Özür dilemeye fırsat bulamadan bir kasılma daha başlıyor ve ben yine küfretmeye, çığlık atmaya ve istemeden de olsa arkadaşlarıma acı çektirmeye başlıyorum. Acı o kadar şiddetleniyor ki dişlerimin arasından tıslamaya başlıyorum ve cam bardağı alıp duvara fırlatıyorum. Camın kırılmasından çok tatmin edici bir ses duyuyorum.

Kasılmanın sonunda acının sisi dağıldığında gözlerimi açıyorum ve kırılan cama bakıyorum. "Hoppala."

"Her şey yolunda, sevgilim," diye beni temin ediyor Okot.

"İyi atıştı," diyor Ronak arkamdan, garip bir şekilde gururlu görünüyor. Tuhaf bir alfa erkeği.

Şu anda Evert ve Sylred tarafından desteklendiğimi fark ettim. Adamlar işaretlemeye devam ediyor. Ronak'ın kolunun sargılı olduğunu fark ediyorum. Okot'un parmağı da öyle. Ve Sylred'in yanağı. Vay be. Bu adamlara gerçekten bir numara yapıyorum.

Ama bundan ben sorumlu tutulamam. Vücudum Çin parmak tuzağının acımasız bir versiyonuna hapsolmuş gibi hissederken olmaz.

"Tanrım, acıyor. Acıyor!" Duvara yaslanırken ağırlığımı bir o yana bir bu yana kaydırarak inliyorum. Biri sırtımı ovuyor. Çok yumuşak bir şekilde. Hem de çok yumuşak.

"Daha sert!" Şaklattım.

Ben nefes alıp vermeye çalışırken ellerim düğümlenmiş ve gergin kaslarımı yoğurmaya başlıyor. "Bu çok zor!" Masaj yapan ellerden şikayet ediyorum. "Bana yanlış dokunmayı kes!"

Eller hemen gider. Yani. Çok. Acı.

"Çıkarın şunu! Çıkarın şunu!" Odaya doğru
bağırıyorum. "Çıkacaksın," diye güvence veriyor
Sylred.

"Hayır. *Sen* çıkar onu! Faydalı ol! Orada öylece durma!"

Ebenin, "Ikınmaya hazır," dediğini duydum.

Tekrar d o ğ r u l u y o r u m ve sanki onunla savaşacakmışım gibi topuklarımın üzerinde dönüyorum. "Hayır! Hazır değilim! İtmek istemiyorum!"

"Yapmak zorundasın," diyor genfin dişisi bana
nazikçe. "Bana biraz daha *popplefuckinberries* ver!"

Başını bana doğru sallıyor. "Zaten sahip olduğundan daha fazlasına sahip olamazsın."

Tam olarak tutarlı olmayan bazı yeni küfürler uydurmadan önce ağlama sesi çıkardığımdan eminim. Ayrıca kazara onun hayatını tehdit edebilirim ya da etmeyebilirim.

"Hadi tatlım, seni yatağa yatıralım," diye mırıldanıyor ebe, "böylece ıkınmaya başlayabilirsin."

"Beni zorlama," diye hıçkırıyorum.

Ronak önüme geliyor ve yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Bunu yapabilirsin," diyor bana.

Başımı sallıyorum. "*Saatlerdir* kasılmalarım var, hepsi de senin aptalca, iyi donanımlı aletlerinin beni doğuma götürmesi yüzünden! Çok yoruldum. Ve acıyor. Ve yapamıyorum. Yapamam, Ronak. İçimde yok," diye sızlanıyorum, gözyaşlarımın yanaklarımdan aşağı süzüldüğünü hissederek. O kadar yorgun ve korkmuşum ki tüm vücudum titremeye başlıyor ve panikle gözlerim kapanıyor.

"Bana bak," diyor Ronak güçlü ve kendinden emin sesiyle. Gözlerimi onunkilere dikiyorum ve sesinin kararlı tonuna odaklanarak siyah irislerine bakıyorum. "Sen inatçısın. İmkânsız şeyler yaptın. Bütün bir diyarı kurtardın. Bizi kurtardın. Güçlüsün. Ve bunu yapabilirsin. Beni duyuyor musun, dostum?" diye soruyor, çeneme sertçe dokunarak. "Sen. Yapabilirsin. Yapabilirsin. Yapabilirsin."

Başımı sallıyorum ve titrek bir nefes alıyorum.

"O zaman seni yatağa yatıralım ve yakında bebeğimizle tanışabiliriz."

Yüzüm buruşuyor ve o da başparmağıyla gözyaşlarımı siliyor.

Onun yardımıyla, doğum için ve yatağımızın gelen tüm sıvılardan korunduğundan emin olmak için ekstra dolgu ile kaplı olan yatağa doğru ilerliyorum.

Ronak oturmama yardım etmeye başladığında elini sıkıyorum. "Hepinize ihtiyacım var," diyorum umutsuzca. "Gitmeyin."

Gözlerimin içine sabit bir şekilde bakıyor. "Asla."

Ronak adamlara başıyla işaret ediyor ve onlar da yerlerini alıyor. Ben yatağa, Okot'un bacaklarının arasına oturuyorum, sırtım göğsüne yaslanıyor. Ronak sağ tarafımda, Evert sol tarafımda, Sylred ise Evert'in yanında durup ayaklarımı ve ağrıyan bacaklarımı ovuyor.

Ebe yatağın ayak ucuna yerleşiyor ve beni kontrol ediyor. Kürklü kahverengi kanatları sırtında düzgünce toplanmış ve saçları sıkı bir topuz haline getirilmiş. "Tamam canım. Bir sonraki kasılmada ıkınmanı istiyorum."

Ben de öyle yapıyorum.

Tekrar, tekrar ve tekrar. Ta ki sonunda.

Göğsüm kabararak Okot'a yaslanıyorum.

"Ne oldu?" Ebenin bebeği kucağına almasını izleyerek soruyorum. Odada bir bebek ağlaması duyuluyor ve ben bu sese yorgunca gülümsüyorum. Arkadaşlarımın dördü de aynı anda bebeği görmek için gerginlik ve heyecanla geriliyorlar.

Ebe bebeği bana doğru kaldırıyor ve Amorette'den sonra hayatımda gördüğüm en sevimli ikinci yüzü görüyorum.

"Küçük bir kız," diyor ebe gururla. "Genfin

kuyruğu mu?" Ronak sorar.

Ebe görebilmemiz için bebeği çeviriyor. "Annesi gibi pembe saçlı ama genfin kuyruğu yok," diye cevaplıyor ebe. "Kırmızı halkalı gözleri var. O bir lamassu."

Okot'un arkamda gerildiğini hissediyorum ve sonra Ronak çılgınca bir al- pha handling işi yapıyor ve Okot arkamdan hareket edip bebeği almak için yataktan kalkıyor.

Gülen ebe onu uzatıyor ve Okot onu kocaman kollarına alıyor, sanki tüm alemlerdeki en değerli, en kırılgan şeymiş gibi kucaklıyor. Yüzündeki şaşkınlık ifadesi karşısında gözlerimden yaşlar süzülüyor.

"Merhaba küçük aşkım," der ona ve kızın çığlıkları anında kurur. Yukarı.

Minik eli onun parmağına dolanıyor ve Okot gülümsüyor. O Bana bakıyor ve gözlerimiz kilitleniyor, sevinçten ıslandığını görünce kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Teşekkür ederim sevgilim," diye fısıldıyor tam bir saygıyla.

Titreyen dudağımı ısırıyorum ve damlayan tuzlu gözyaşlarının tadına bakıyorum.

Diğer çocuklar yeni bebeğimize bakmak için harekete geçiyor ve hayranlık dolu sözler söylüyorlar.

Ebe, "Pekala, hadi şu art doğumu doğurtalım," dedi ama ben çoktan kasılmaya başlamıştım ve yoğun acıdan ağlıyordum.

beni şaşırtıyor.

Ebe aceleyle bacaklarımın arasına girdi ama ben çoktan ıkınmaya başlamıştım. Çocuklar şaşkın bir şekilde etrafımda dolanıyor. Ebe kukumdan başını kaldırıp bana bakıyor. "Bir bebek daha oldu!"

Ona göz kırpıyorum. "Yine mi geldin?"

Başını sallıyor. "İkizler! İkizlerin olacak! Ikınman gerek!"

Pamuk deliğindeki sik kafalılar. Birini öldüreceğim.

BÖLÜM 21

Ebeye deliymiş gibi bakıyorum. Ayrıca iblis güçlerimle onu öldürmek istiyorum. Ciddi ciddi ruhu-

Onu otuz saniye kadar emdim.

"Ikınmalısın tatlım," diyor bana tekrar.

Başımı salladım. "Ben... Ben sadece..." Yeni doğurttuğum bebeği gösteriyorum. "Onu zaten yaptım! Bitirmiş olmam gerekiyordu! Kurallar böyle!"

"Evet, ama şimdi tekrar yapacaksın. Şimdi it!" "*Fuuuuuuuu lanet* olsun!" Elimden geldiğince sert iterken çığlık atıyorum.

Tabii ki tam o sırada iblis Jerkahf cehennem ateşinden bir duman patlamasıyla ortaya çıkar.

Yatağımın ayak ucunda beliriyor, gerilmiş üst kısmımı en ön sıradan izliyor.

Birbirimizi gördüğümüzde gözlerimiz açılıyor ve ikimiz de telaşla çığlık atıyoruz.

"Bana bakma!" Onun "Gözlerim!" diye haykırmasıyla aynı anda ben de haykırıyorum.

Evert bir anda üzerine atılıp yumruğunu adamın çenesine indiriyor ama ben müdahale edemeyecek kadar meşgulüm çünkü tekrar ıkınıyorum ve vajinamın bir filin sığabileceği kadar genişlediğini hissediyorum.

Çok zor. Acıtıyor. Tüm vajinam yanıyor. "Bir şeyler doğru değil!" Feryat ediyorum. "Tanrım, çok büyük!"

Ebe, bebeği bedenimden ayırmama yardım etmeye çalışırken yüzünde gergin bir ifade vardı. "Ikınmaya devam et!" diye ısrar ediyor.

Görüşümde siyah noktalar belirene kadar ıkındım, ıkındım, ıkındım ve sonra... içimden yavru bir boğa çıktı.

Ebe şok içinde onu havaya kaldırır. Parlak saçları kan ve plasenta ile kaplanmış. Nefes nefese kalıyorum ve herkes şaşkınlıktan donakalıyor, az önce vajinamdan dışarı ittiğim kahrolası boğaya bakıyor. Küçük bebek boynuzları var - neyse ki körelmişler - ve küçük toynakları. Oh, ve kanatları? Aşk tanrısı kırmızısı. Çok sevimli ama...

Gözlerim lamassu eşime kayıyor. "Sen... sen bana lanet olası kanatlı bir *boğa* doğurmak zorunda kalabileceğimi söylemedin!" Çığlık atıyorum.

Bana suçlulukla baktı. "Seni endişelendirmek istemedim, sevgilim. Bu pek sık olmaz. Sadece çok güçlü lamassuslar doğumdan önce yer değiştirebilir."

Burnumun kenarını çimdikliyorum. "Vajinam şu anda ağlıyor, Okot. Bundan sonra asla eskisi gibi olmayacak. *Asla*. Seni dar kanalım konusunda onca kez uyarmıştım, şimdi gerçekten yaptın. Onu sonsuza dek mahvettin."

Evert kızımızı Okot'un kollarından alıyor, böylece ebe onun yerine kıpır kıpır kanatlı boğayı ona verebiliyor. Küçük boğa Okot'un parmaklarını kokluyor ve göğsüne sokuluyor. Küçük kuyruk sallamaları. "Size sevgimi ve minnettarlığımı göstermek için bir hediye vereceğim. Vajinanıza yaptığınız fedakârlık," diyor Okot bana ciddi bir şekilde.

"Tamam. Ama ben *gerçekten* çok iyi bir jeton istiyorum. Mesela, en iyi ucube-

Şimdiye kadarki en iyi jeton. Daha da

iyisi, iki tane istiyorum."

"Yapılacak, sevgilim."

Ters bir şekilde başımı salladım. "Güzel."

"*Bunu* görmem için beni çağırdığına inanamıyorum," diye sızlanıyor iblis ve ben de duvara yaslanmış, morarmış bir gözle ona bakıyorum.

"Bir kazaydı," diyorum.

"Bunu bir daha asla görmek istemiyorum."

Kaşlarımı çatıyorum. "Vajinamın genelde çok çekici göründüğünü bilmeni isterim. Kötü bir zamanda yakaladın."

"Etli bir istiridyenin içinden etli bir karpuzun çıktığını görmek gibiydi," diyor ürpererek.

Ona ters ters baktım.

"Çık dışarı." Başını

salladı. "Peki efendim."

Parmaklarını şıklatmasıyla birlikte bir duman bulutu içinde kaybolur. Sylred hemen pencereleri açar, böylece bebekler dumanı solumazlar.

Dikkatim tekrar lamassu eşime ve aniden bir boğadan bir erkek bebeğe dönüşen oğlumuza yöneliyor. Okot onu bir battaniyeye sarıyor.

"Onları görebilir miyim?" Ben soruyorum.

"Elbette yapabilirsin," diyor Ronak, beni başımın üstünden öperek. "Başardın, küçük iblis."

Okot ve Evert iki bebeği de görebilmem için yanıma getirdiklerinde rahat bir nefes alıyorum. Gözlerim onların mükemmel küçük yüzlerine takılır takılmaz yeniden ağlamaya başlıyorum. "Çok küçük ve güzeller," diyorum ve her birinin yanağına bir öpücük konduruyorum. Çoktan uykuya dalmışlar, battaniyelerine sarılmışlar.

"İkizler," diyorum hayretle. "Bu kadar büyük olmama şaşmamalı." Okot'a bakıyorum. "Senin hatan olduğunu biliyordum."

Okot utangaççça gülümsüyor. Gurur duyduğunu söyleyebilirim ama böbürlenmek istemiyor çünkü az önce bir boğayı kukumdan dışarı itmek zorunda kalmamın nedeni o.

"Emelle?" diyor ebe. Başımı çevirip

ona bakıyorum.

Ve sonra başka bir acı verici kasılma vurur.

Yüz ifademden irkildi. "Başka bir bebek daha var."

BÖLÜM 22

"No!" Çığlık atıyorum. "Hayır. İki tane yaptım! Pes ediyorum," diyorum ve elimi Ronak'ın yüzüne vurmaya başlıyorum. "Vur!

Çıkarın beni! Biri beni dışarı atsın! Benim sıram bitti!"

"Yapmak zorundasın," diyor ebe. "Ben zaten kafayı görüyorum."

"Bana lanet olası bir yavru doğurttun!" Büyük bir kasılma beni ele geçirirken Okot'a acıyla feryat ediyorum.

Ronak ve Sylred gücüm olmadığı için bacaklarımı tutmaya çalışırken ben kontrolsüzce hıçkırmaya başlıyorum.

Sylred beni sakinleştirmek için Ses Yatıştırma gücünü kullanıyor ama o kadar bitkin ve acı içindeyim ki bunu üçüncü kez yapacak gücüm var mı bilmiyorum.

Ronak bunu hissetmiş olmalı, çünkü alfa sesini takınır. "İt, Emelle!"

"Çok iyi! AHHH!"

Vücudumdaki tüm kan damarlarını patlattığıma emin olana kadar ıkınıyorum. Karnımın son kısmı havasız kalmış bir balon gibi sönüyor ve üçüncü bebek içimden çıkıyor.

"Bu lanet olası bir boğa mı?" Sylred ve Ronak'ın karşısında tamamen çökmüş bir halde güçsüzce nefes alıyorum. "Çünkü şu anda çok fazla jetona ihtiyacım var Okot. Beni duyuyor musun?" Mırıldanıyorum. O kadar bitkinim ki konuşamıyorum bile.

Ebe bebeği tutuyor - deja vu - ve ben başka bir küçük kız görüyorum. Aşk tanrısı kanatlarım ve bir kuyrukla. Bir *genfin* kuyruğu.

Gözlerim genfinlerime kayıyor. "Sen...sen. Beni hamile bıraktın. Ben zaten *hamileyken*!" Çığlık atıyorum.

Üçü de irkilir.

Ebe sadece kıkırdıyor. "Çok nadirdir ama olabilir," diyor bana.

Arkadaşlarıma ölümcül bir şekilde bakıyorum. "Eğer içimde başka bir bebek daha varsa, tanrılar yardımcım olsun, hepinizi uykunuzda boğacağım."

Ebe buna kahkahalarla güler. "Artık bebek yok, çocuğum. İşin bitti. Art doğumlar çoktan çıktı," diyor, açıkça beni temizliyor.

Adamlarıma tekrar ters ters baktım. "Duydunuz mu? Art doğumlar çoktan dışarı çıktı ve ben bunu zar zor hissettim, çünkü vajinam az önce bir boğa yavrusu da dahil olmak üzere üç lanet olası bebeği dışarı itti!"

Bebekler ağlamaya başlıyor ve ben anında kendimi kötü hissediyorum. "Özür dilerim, bebekler! Anneniz size kızgın değil. Anneniz babalarınıza kızgın."

Kollarımı onlar için açıyorum ve çok dikkatli bir şekilde üçünü de bana uzatıyorlar. Her iki kolumda birer tane dengeliyorum ve üçüncüsünün ortada göğsüme yaslanmasına izin veriyorum.

Ebe ben de dahil olmak üzere her şeyi temizledikten sonra yakında tekrar kontrol edeceğine söz vererek ayrıldı. Mossie kısa bir süre sonra Amorette'i eve getiriyor ve bir yerine üç yeni bebek gördüğünde kafa derisinden yeni bir sarı çiçek çıkıyor. Onu benim için koparıyor ve komodinimin üzerine koyuyor.

"Sağ ol Moss," diyorum esnerken.

"Çok kıymetli," diye mırıldandı. "Her zaman bebek bakıcılığı yaparım. Geceleri hariç.

Ve tohumlama sezonu. Ya da Çarşamba günleri."

"Tabii ki."

Tekrar esnediğimde, biraz dinlenebilmemiz için çabucak vedalaşıp gidiyor. Uzun, çok uzun bir doğumdu ve çok yorgunum. Amorette, Sylred'in kucağına emekledi ve o da alçak sesle bir şarkı mırıldanarak bebeklerimiz için yatıştırıcı güç dalgaları gönderiyor.

İyi ki yatağımız çok büyük, çünkü dokuzumuz da içindeyiz. Beş yetişkin ve dört çocuk, birbirimize sokulduk.

Arkadaşlarımın her biri çocuklarımızdan birini kucaklıyor. Bu manzara beni gözyaşlarına boğmaya yetiyor. Odada o kadar çok sevgi var ki, aşk tanrısı patronumun izi tenimde karıncalanıyor.

Bebeklerin sırtlarını nazikçe okşayan ve onlara yumuşak sözler söyleyen çocukları izliyorum, küçük eller büyük parmakları sararken ve küçük

Ağızlarından memnuniyet sesleri çıkıyor. Aşırı sevincimi dizginleyemiyorum ve çocukların şaşkın ve parlayan gözlerle babilerimize baktıklarını her gördüğümde biraz tıkanıyorum.

Ronak yeni oğlumuzu kucağına alırken sessizce, "Seninle gurur duyuyorum," diyor.

Evert öne doğru uzanıyor ve çenemi hafifçe kavrayarak dudaklarıma bir öpücük konduruyor. "Çok gururluyum, Scratch."

Sylred mırıldanmaya devam ederken Okot çoktan uyumuş, küçük boğa kızımız onun büyük göğsüne yaslanmış uyuyor. Amorette çoktan ona yaslanmış uyuyor.

Tüm sevgiye sahip olduğumu sanıyordum. Ama şimdi? Sekiziyle birden? Sevgim ölçülemez.

"Üçüzler," diyorum şaşkınlıkla başımı sallayarak. "İki cupid lamassus ve bir cupid genfin. Bu gerçekten oldu mu? Kesinlikle imkânsız görünüyor."

Sylred öne doğru eğiliyor ve beni başımın üstünden öpüyor. "Ama unutma, aşkım? Sen her zaman imkânsız şeyler yaparsın."

Gülümsüyorum. "Çünkü biliyordum."

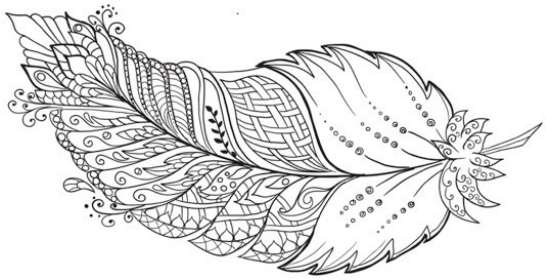
"Neyi biliyordun?" Ronak bebeklerimizi uyandırmamaya dikkat ederek usulca soruyor.

"Hepinizin her imkânsız şeye değdiğini," diye şefkatle cevap veriyorum.

Evert sırıtıyor, iki gamzesi de ortaya çıkıyor. "Sevgililer Günün kutlu olsun, Scratch."

Ben de gülümsüyorum. "Gelmiş geçmiş en iyi Sevgililer Günü."

T O Son

Okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Eğer bu hikayeyi beğendiyseniz, lütfen bir yorum bırakmayı düşünün. Yazarlara gerçekten yardımcı oluyorlar!

Seri bitmedi! 5. Kitap Lex ve Belren'in hikayesi: Saf Çapkınlık

Ve daha fazlasını istiyorsanız, çağdaş dünyada geçen tek başına aşk tanrısı romantik komedimi okuyabilirsiniz: Aşk Tanrısını Düzeltemem

TEŞEKKÜRLER

Hayatımı bu kadar çok sevgiyle dolduran herkese teşekkür ederim. Ailem, arkadaşlarım ve tüm güzel okuyucularım, kalbim sizin sayenizde dolu.

XOXO -RK

AYRICA RAVEN KENNEDY TARAFINDAN

Karanlık Fantezi Romantizm:

Yaldız: Kaplamalı Mahkum Serisi 1. Kitap

Parıltı: Kaplamalı Mahkum Serisi 2. Kitap

Işıltı: Kaplama Mahkum Serisi 3. Kitap Glow:

Kaplama Mahkum Serisi 4. Kitap Altın:

Kaplama Mahkum Serisi Kitap 5

Paranormal Şekil Değiştiren

Kitaplar: Addie: Uyumsuzlar

Sürüsü 1. Kitap Reese:

Uyumsuzlar Sürüsü Kitap 2 J

etta: Uyumsuzlar Sürüsü

Kitap 3 Rabid (bağımsız)

Paranormal romantizm:

Mezar Hataları: Hellgate Muhafızları Kitap 1

Mezar Sonuçları: Hellgate Muhafızları Kitap 2

Mezar Kararları: Hellgate Muhafızları Kitap 3

Mezar İşaretleri Hellgate Muhafızları Kitap 4

Aşk Tanrısı Dünyası Fantastik

Romanslar: Çapkınlık

Belirtileri: Kitap 1 Çapkınlık

Bağları: Kitap 2 Aşkın Suçları:

Kitap 3

Çapkınlık Aşkı İçin: Kitap 4 Cupidity

Kutu Seti

Sırf Çapkınlık: Kitap 5 (spin-off) Aşk

Tanrısını Düzeltemem (Bağımsız spin-

off)

Romcom Stand-Alones:

Nisan Şakaları Uygun

Şekilde Mahkum Edildi

Büyülü Gerçekçilik Romantizmi:

Renkleri Ağlatan Kız

YAZAR HAKKINDA

Raven Kennedy doğma büyüme Kaliforniyalı bir kızdır ve kitaplara olan sevgisi onu kendi dünyalarını yaratmaya itmiştir. Karanlık bir fantezi romanı olan Plated Prisoner Serisi, şimdiden bir düzineden fazla ülkede satıldı ve bugüne kadar 1 milyondan fazla kopya satarak uluslararası en çok satanlar listesinde 1 numara oldu. Kral Midas efsanesinden ve bir kadının kendi gücünü bulma yolculuğundan esinlenmiştir. İlk serisi, kendi aşkını arayan bir aşk tanrısı hakkında bir romantik komedi fantezisiydi. O zamandan beri çeşitli türlerde yazmaya devam etti. İster güldürsün ister ağlatsın, ister bir aşk tanrısı ister Kral Mi- das'ın yaldızlı şatosunda yaşayan altın dokunuşlu bir kadın hakkında olsun, okuyucuların destekleyebileceği karakterler yaratmayı umuyor.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.